ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ ЖУРНАЛ

КЛАС!

Книжка для Кіно

ЯК ОБРАТИ КОШЕНЯ

ЖСЯКА ВСЯЧИНА

Як літають літаки

ВИГРАЙ ПРИЗ!

РИБА ОРЕЛ

ХТО-ХТО У "КЛАСІ" ЖИВЕ?

Класний. Найзвичайнісінький полтергейст. Продовжує жити в найзвичайнісінькому сьомому-А класі середньої школи № 4951. З недавніх пір захопився фотографією і почав збирати альбом з портретами своїх близьких, далеких і дуже недалеких родичів. Серед сенсацій останнього часу найвизначнішою вважає появу в класі нової вчительки — пані Гані (дивись).

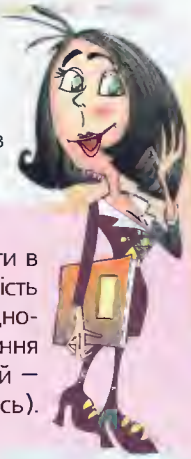

Пані Ганя. Вчителька географії. Незважаючи на невеликий стаж роботи в класі, стала його остаточною улюбленицею. Обожнює свою доньку, більшість учнів класу і навіть Класного (дивись), про якого багато чула, але ще жодного разу не бачила. Найбільші захоплення — подорожі, фронтальні опитування класу і морозиво. Характер полохливий, не нордичний, товариський — товаришує з усіма, навіть з Колібриком (дивись).

Колібрик. Єдиний вундеркінд у класі — до школи пішов у три роки і продовжує щодуху накопичувати знання. Втім, клас його в цьому не звинувачує. За минулий місяць не виріс ані на міліметр, тому цілковито виправдовує своє прізвисько донині. Натомість останнім часом на власній шкірі відчув, що саме криється за іноземним словом "стрес" — тобто вперше в житті одержав двійку. Товаришує з усіма, особливо з Джомолунгмою-Джо (дивись). У відповідь його також полюбляють усі в класі — особливо перед контрольними.

Джомолунгма-Джо. Продовжує залишатися спортивною гордістю класу. Останнім часом з допомогою Колібрика (дивись) суттєво поліпшив свої знання в правописі, історії та харчуванні. Останній твір на тему "Як я провів канікули" наштовхнув його на думку стати письменником: сиди собі та й буквочки пиши — а гроші йдуть. Але остаточно ще не визначився, бо також любить баскетбол — відверто, а потай — Кицю (дивись).

Киця. Стала ще гарнішою, ніж місяць тому. Принаймні, так вважає Джо (дивись). Недавно захопилася розведенням кошенят — і досягла в цій справі таких успіхів, що збирається видавати довідник з цієї актуальної теми. Одноголосно обрана старостою класу — але тільки після того, як Джексон (дивись) пояснив Киці, що між словами "старість" і "староста" величезна прірва.

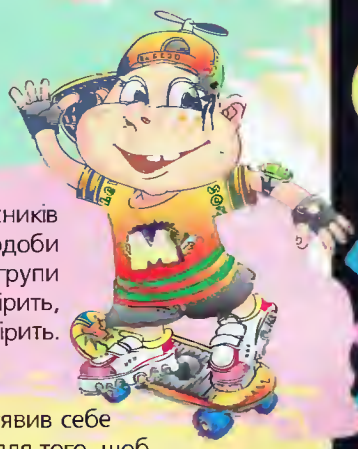

Джексон. З усіх сил намагається переконати однокласників змінити його прізвисько. Оскільки йому тепер не до вподоби Майкл Джексон, а подобається Дизель з київської групи "Грін Грей". Але поки що в це ніхто не вірить, крім Во Віка (дивись), який у це теж не вірить.

Во Вік. Напрочуд непостійний член класу, оскільки уявив себе наїжджим гусаром і тепер з'являється в класі лише для того, щоб почитати Киці (дивись) власну книжечку щодо його, ВоВікового зваблення. Приписав собі обов'язки головного Класного редактора, але, як засвідчила остання перевірка, в класі досі немає жодної стіннівки. Ганьба!

«КЛАС!»
пізнавально-розважальний дитячий журнал
Реєстраційне свідоцтво КВ №1929
***Передплатний індекс** 40240*

Видавець
фірма «W» ltd
282008, м.Тернопіль, вул. Живова, 11, а/с 523
телефон (0352) 22-90-05, факс (0352) 22-08-78, 22-23-97

Розповсюдження
Tarnex
тел. (0352) 22-90-13
Кольороподіл
Tarnex

Виготовлено в Україні
Друк ДПА «W» ltd, м.Тернопіль

© «W» ltd, 1997. *При частковому чи повному передруку текстів та відтворенні графічних матеріалів журналу «Клас!» посилання на журнал обов'язкове*

Любий друже, ти здивований подвійним номером журналу?
Це тому, щоб на початку квітня ти зміг отримати наступний номер

***Головний редактор** Во Вік О Басс*
***Головний художник** Олег Кіналь*
***Відповідальний секретар** Олексій Пасічник*
***Набір та коректура** Олександра Вовк*
***Apple Book** Тетяна Ткаченко, Ольга Ткаченко*
***Технічний супровід** Андрій Зоренський*

***Верстка** Олена Березовська*
***Шеф-редактор** Володимир Головач*
Готувати номер допомагали:
Ігор Закриничний
Сергій Шемета
Ліля Антонюк

Як Колібрик урок зірвав ..... А
День чудес у Токіо ..... Б
Веснянки ..... В
Книжка для Киці ..... Г-Д
Мода на косички ..... Е
Правдива історія динозаврів ..... Є—Ж
Наші Хіт-Паради ..... З
Головокрутки ..... З—И
Країна надувних чоловічків ..... І
Нескладна складанка (літак "Мерилін") ..... І
Смакота!!! ..... Ї
Твій організм ..... Й—К
Мова квітів ..... К
Уроки Мнемозіни ..... Л
Неймовірні канікули в Країні Музики ..... М—Н
Як працюють речі ..... О
Ані Лорак: «Мені в житті пощастило» ..... Л
Як вибрати кошеня ..... П—Р
Лабораторія професора Крапки ..... О
Хто-хто у тобі живе? ..... С
Малюнок-розріз ..... Т
Як літають літаки ..... У
Фокус-покус! ..... Ф
Там, де ступала нога Кінг-Конга ..... Ф
Життя як на долоні ..... Х
Ха-ха-ха! (Хі-хі-хі!) ..... Ч
Сімейний альбом Класного ..... Ц
Усяка всячина ..... Ш
Коли загинув Порт-Роял? ..... Щ
Скажи мені, який в тебе фотоапарат ..... Ю—Я
Твій комікс ..... Ь

Привіт! Це я, Класний, упізнав? От і гаразд. Хочеш зі мною пограти у хрестики-нулики?.. Пам'ятаєш, як? От я, приміром, ставлю хрестик (1). А ти — нулик (2). А я знову хрестик (3). А ось і твій нулик (4). Виграти збираєшся? А сюди хрестик (5). Ну, став свій нулик (6). А ось і мій переможний хрестик (7). Я виграв!!! Але ти не сумуй. Тепер твоя черга вигравати. Постав у віконця змісту цього журналу хрестики та нулики: хрестики проти тих статей, які тобі особливо сподобалися, нулики — якщо сподобалися, але не дуже. А якщо зовсім не сподобалися, то ти читаєш не мій журнал, а якийсь інший. Потім виріж смужку зі своїми хрестиками і нуликами, напиши свою повну адресу, прізвище та ім'я — і надішли в конверті на адресу журналу "Клас!" до 30 березня 1997 року. Твій лист візьме участь у Класній лотереї, де розігруватимуть класні призи. Щасти тобі!

Призи:

- 5 аудіоплеєрів
- 5 фотоапаратів
- 5 ігрових приставок
- 5 ігрових комплектів картриджів
- 200 комплектів зошитів "Колібрі'97"

Всі призи розігруються в цьому номері. Щасливчики отримають їх поштою в квітні. В наступному номері — розиграш нових призів. Щасти тобі!

Адреса журналу: 282008, м.Тернопіль, а/с 523, журнал "КЛАС!"

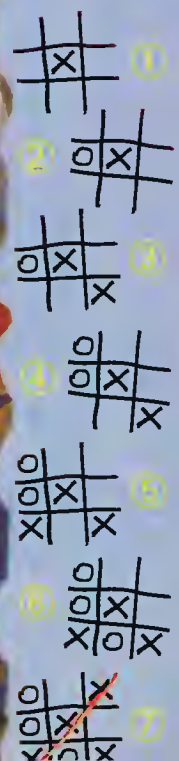

Ну, от і знову — всім привіт! Впізнаєте? Це ж я — Класний!.. Як, не впізнаєте? Не треба мене дурити... А-а, ви мене не бачите, зрозумів. Ну, то й нічого особливого: ви мене не бачите тому, що я — не просто собі якийсь класний, на зразок учителя, обтяженого ще й виховною роботою в довіреному йому класі. Ні, я — справжній Класний, який всю цю виховну роботу має звести нанівець. Тому що я — полтергейст, постійний член ОООН. Це скорочено — повністю: Організація Об'єднаних Окультних Наук. Тому ви мене і не бачите. Але я є — от вам і наш художник скаже, що Класний — є. Він навіть мій портрет намалював. Гарний такий портрет, сам дивіться. Радійте за майстра пензля та комп'ютерної графіки. А ще більше радійте з того, що зі мною познайомились. Утім, що це я все про себе та про себе, забалакався зовсім. Я вам краще про новини нашого класу розкажу. Точніше — про одну найголовнішу новину:

Як Колібрик урок зірвав

Якщо вже бути до краю відвертим, то нічого такого Колібрик не робив, бо наш Колібрик — вундеркінд і відмінник на всю школу, а може, й на район, у нього навіть у зошитах ніколи не було оцінки гіршої від п'ятірки, на кажани вже про щоденник, котрий прихильники його таланту з фірми "Парнекс" навіть назвали іменем свого кумира: "Колібрі". А новенька вчителька, яка прийшла до мого класу на урок математики, коли постійного викладача математики Валентину Костянтинівну терміново викликали на районну педагогічну конференцію, зрозуміло, про Колібрика ще нічого не знала. Вона відчинила двері і напрочуд веселим голосом сказала:

— Добрий день, діти! І чомусь заплющила очі. Напевне, вона подумала, що мої вихованці відразу почнуть стріляти по ній жованими промокашками з трубочок. Хоча насправді вони стріляють лише на перервах, а якщо і влучають у вчителів, то тільки ненавмисне, що означає випадково. Тому весь клас довго дружно погодився, що день і справді непоганий, скільки минулого разу Валентина Костянтинівна пообіцяла влаштувати контрольну роботу, а сама посунула на конференцію, тож контрольної можна не боятися. Тоді нова вчителька тричі глибоко зітхнула, розплющила очі і сказала:

— Здрастуйте! Тільки цього разу привітання в неї вийшло не таке бадьоре, як спочатку. А Киця наша, яку ще в минулому році обрали старостою класу за пильність і принциповість у навчанні, підозріло спитала:

— А ви хто, вибачайте, будете? Тут нова вчителька, напевне, остаточно розгубилася.

— Я? — перепитала вона. І почала здивовано озиратися. І побачила глобус, який стояв на шафі біля дверей. Чомусь дуже зраділа, притисла його до грудей і майже впевнено сказала: — Я ваша нова вчителька. Мене звуть Пані Ганьківна...

— Ганна Паньківна, ось як мене звуть. Але було вже пізно, мимовільна помилка вирішила її долю. Бо балакучий Джомолунгма з останньої парти [illegible] голосно промовив:

— Пані Ганя. Отак і народилось прізвисько [illegible]льки. Аля сама пані Ганя про це ще й не здогадувалася. Вона [illegible] і сказа[illegible] підійшла до вчительського столу, поставила на нього [illegible]

— Ну от. Я мене звуть, ви вже знаєте. А тепер і я [illegible]ами познайомлюся. Але цього зробити їй не пощастило, бо класний журнал, який вона перед [illegible] тримала в руках, невідомо куди зник.

— А де ж мій журнал? — спитала Ганна Паньківна і для чогось постукала долонями по столу. Але журнал не з'явився. Він лежав на шафі біля дверей. Коли Пані Ганя знімала глобус, то журнал поклала туди, бо він їй заважав. Цього, мабуть, ніхто не помітив. Крім мене, бо я завжди все бачу. І ще — балакучого Джо, який внаслідок безперервного удосконалення методів списування досяг нечуваних вершин спостережливості. Але хизуватися перед новою вчителькою нам не хотілося, бо ми обоє не хвальки якісь і не женемося за легкою славою. Коли пані Ганя зрозуміла, що від постукування долонями по столу журнал все одно не з'явиться, вона сказала:

— Напевне, я забула його в учительській. Хто черговий? Чергував того дня саме Колібрик. Тоді пані Ганя попросила його піти до вчительської і принести звідти класний журнал. Потім вона сказала:

Повна домашня адреса

Мій вік _____

Журнал **виписую**

Журнал **купую**

(непотрібне закреслити)

— Зараз черговий принесе журнал, і ми перевіримо рівень ваших знань. А поки що я розкажу вам нову тему: про кліматичні умови Бермудського трикутника.

Після такого вступу всі ладні були слухати що завгодно і скільки завгодно. Тим [illegible] віла Пані Ганя справді цікаві речі: про кораблі, що зникли в Бермудському трикутнику, а також про літаки, які звідти не повертались, бо не витримали, буцімто, тамтешніх кліматичних умов. Мої вихованці навіть ставили Пані Гані конкретні запитання — оскільки кожному відомо, що час є явище необоротне, і чим більше вчителька розповідатиме про кліматичні умови, тим менше питатиме по домашньому завданню. Джомолунгма, наприклад, поцікавився, до яких класів суден належать ті кораблі, що зникли. Джексона турбувало питання, яким країнам належали ті літаки. І навіть Киця хвилювалася, чи не спостерігалося подібних явищ природи серед дирижаблів, аеростатів і космічних кораблів, а якщо ні, то чим можна пояснити таку дискримінацію?.. Але тут повернувся Колібрик і все зіпсував. Він сказав, що в учительській журналу теж немає. Пані Ганя зовсім зажурилася і каже:

— Як тебе звуть?

— Колібрик,— каже Колібрик.

— Колібрик? — здивувалася вчителька.— А чому ти такий маленький? Ти в цьому класі вчишся?

— Теж,— спохмурнів Колібрик.— А ви, либонь, подумали, що я загубився? Напевне, Пані Гані не сподобався його набурмосений вигляд, бо вона сказала:

— Оскільки як тебе звуть, я знаю, ти й відповідатимеш по темі минулого уроку. Отже, розкажи нам про корисні копалини Північної Америки. Колібрик ледь не затнувся від такого підступного запитання. Але ж треба знати нашого вундеркінда! Будь-що на його місці неминуче сказав би, що ми це не проходили і взагалі за [illegible] нас урок математики. Але Колібрик не такий. Він лише трошки похитав [illegible] поторкав окуляри — і почав:

— Важко переоцінити значення копалин в житті та діяльності [illegible],— сказав він.— Вони відіграють суттєву роль у політичних, економічних і морально-етичних аспектах існування людства. Враховуючи саме цей останній фактор, який наш час набуває особливого значення, кожному школяреві слід чітко [illegible] копалини корисні й копалини шкідливі.

Пані Ганя дещо очманіло подивилася на малюка:

— Що-що ти сказав? Але нашого Колібрика, коли він урок відповідає, [illegible] збити з пантелику.

— Я сказав, — відповів він,— що копалини бувають як корисні, так і дуже некорисні. Корисні містяться у землі, звідки їх видобувають геологи, а шкідливі кожен з нас може знайти навіть на вулиці. І тут він видав історію про Джексона, котрий якось знайшов на вулиці чиїсь окуляри і закопав їх у [illegible]. А коли повертався зі школи, викопав і почепив собі на ніс. Джексон назвав ці окуляри "корисні закопалини", оскільки сам їх закопував. Але насправді вони виявилися зовсім не корисними, а навпаки, шкідливими, бо потім у Джексона довго боліли очі. Але розповісти цю історію до кінця Колібрик не встиг, бо Пані Ганя швидко отямилася і сказала, щоб він не морочив їй голову. Вона спитала:

— Скажи чесно — готовий ти до уроку, чи ні? Вона ж не знала, що Колібрик і під тортурами в цьому не зізнається. А те, що корисні копалини Північної Америки якось обминули його цікавість, то на те він і є малюк. У [illegible] теж бувають свої вади. Тому Колібрик знову вдарився у міркування щодо користі корисних копалин і завершив свою промову словами, які миттєво облетіли всю школу і піднесли малюка на новий щабель слави. Він сказав:

— Серед численних копалин Північної Америки найцінніше корисною копалиною є картопля. Отут Пані Ганя вирішила, що наш Колібрик навмисне морочив їй голову, маючи на увазі зірвати фронтальне опитування, яке вона збиралася провести в дев'ятому класі, і вліпила Колібрикові двійку. Це взагалі дуже загадкова історія, бо, виявляється, Пані Ганя йшла заміняти вчителя географії в інший клас, а як опинилася в нашому, невідомо. Мабуть, вона так хвилювалася тому, що це був у неї перший у житті самостійний урок. А у Колібрика з'явилася перша у житті двійка — за зрив цього уроку. Хоча нічого такого він робити не хотів, а навпаки: прагнув довести, що відсутність у програмі теми про корисні копалини Північної Америки ще не означає, ніби він, Колібрик, не знає про все на світі. Щоправда, дехто [illegible], мовляв, це я, Класний, влаштував усю цю каверзу, щоб познайомити Клас з новою вчителькою. Не буду заперечувати, щось у цих припущеннях таки [illegible] ж пані Ганя і справді виявилася улюбленицею Класу. Особливо, коли розповіла про свою подорож до Японії. Втім, це зовсім інша історія, я до неї [illegible]. Перегорни собі сторінку — і читай самотужки.

Анархія — *стихійність, неорганізованість, безладдя.*

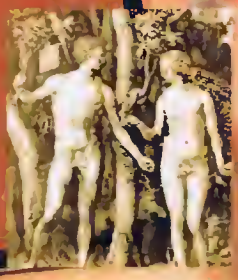

ДЕНЬ ЧУДЕС У ТОКІО

— Сьогодні ми відверто щасливі запросити вас до токійського Діснейленду,— випромінюючи посмішку, каже Курода-сан чистісінькою англійською мовою.
— Ви готові до подорожі у Казку, пані Ганю?
— О, звісно, вельми щаслива! — так само посміхаючись, відповідаю я.
Щоправда, моя англійська дещо гірша, ніж у гіда-японця. Щаслива-то я щаслива, але що мені, дорослій людині, робити в казковому дитячому містечку без доньки, яка залишилась удома — за тисячі кілометрів, за п'ятьма часовими поясами від Токіо?..

Босанова
музичний ритм латиноамериканського походження, який в 60-ті роки набув великої популярності і став основою для створення численних музичних п'єс.

Звичайно, я чула про цю землю Чудес, навіть якось бачила її по телевізору, знала, що там запросто розгулюють Білосніжка та семеро її друзів-гномиків, бігають каченя Дональд, пес Плуто і невгамовний Міккі Маус. Хто ж їх не знає?!. Хто ж мультиків Діснея не бачив? Особисто я з такими людьми ще не зустрічалася... Ото б моїй Каті все побачити!.. Втім, я відійшла від теми.
Так от. Нарешті ми в Діснейленді (ви, само собою, знаєте, що в перекладі це означає "земля Діснея", але я б зробила уточнення: казкова, неймовірна, весела, фантастична планета дитячих розваг).

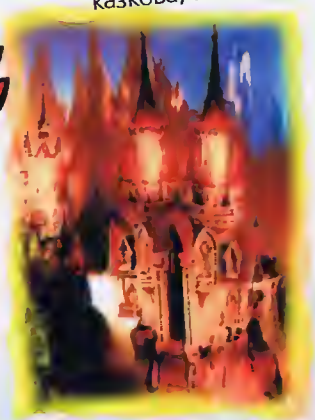

Бомонд
вищий світ — вищі аристократичні і буржуазні круги.

Отже, я тримаю в руці "казковий кумедний паспорт" — саме так називається квиток на всі атракціони Діснейленда (ціна його доволі висока — 3400 єн, за ці гроші в Японії можна придбати, скажімо, високоякісний плеєр або аж один кілограм м'яса) — і виходжу на майдан. Зупиняюсь, аби поглянути в мапу (вона додається до квитка) і вирішити, в який бік мені йти... Над моїм вухом хтось вголос регоче (я не звертаю на це уваги — знову борюся з англійською, намагаючись перекласти вказівки на мапі). Тут уже зовсім поруч хтось чхає, і ще раз, і ще...
Мимоволі відриваюся від мапи, озираюся... Матінко моя рідна — та це ж сам Чхунчик мене за руку смикає! Той кумедний гномик, котрий у мультику безперервно чхає, до якої праці не взявся б.

Тільки я повернулася до нього, як він, регочучи, смішно пострибав до маленької дівчинки, схопив її на руки — і вже позує перед фотоапаратом її тата. Тут уже я покинула дивитися в мапу і попрямувала просто до Казкового Палацу, що височів удалині — справжнього, велетенського. Ось тільки роздивитися його звідси непросто — з рук тисяч дівчаток і хлопчиків тягнуться вгору повітряні кульки. Не кульки навіть, а яскраві Міккі Мауси, Чіпи і Дейли. Просуваюсь крізь веселу юрбу — і опиняюсь на великому майдані, на якому пересуваються двоповерхові відкриті автобуси, кумедні електричні автомобільчики, старовинні карети і дивовижні машини далекого майбутнього. Так, слід зупинитися і роздивитися...
Я беру морозиво з такими самим Міккі і знову поринаю в мапу. Ага! Вся територія казкового містечка, виявляється, поділена на кілька "земель". Є тут земля пригод, земля фантазій, земля майбутнього, земля індіанців, або Вестерленд (ну, ви ж бачили вестерни, де індіанці їздять на конях і сперечаються з блідошкірими братами). Я вестерни теж люблю, дай-но, думаю, і сама візьму в цьому участь. Цікаво, що ж там буде?..

Бачу: широкою річкою пливе пароплав "Марк Твен". Можна прокататися — але ж і черга до нього! В жодному японському магазині не бачила ніяких черг — а в Діснейленді зразу згадала про цю нашу національну окрасу. А тут ще й спека страшенна — 35 градусів у затінку. Навіть на градусник дивитися гидко. Повертаю в зворотний бік, а там вивіска: "Піратські печери". Ура! В печерах завжди прохолодно. Стаю в чергу, і дуже швидко до мене підпливає баркас, куди сідає нас чоловік десять. Темно, прохолодно. Повільно пливемо неширокою річкою — і раптом водоспад! І нас нестримно тягне до нього... Ух, дякуючи Богу, пронесло... Тільки встигла отямитись, просто над моїм вухом просвистіла куля. З-за горбочка стрельнула гармата.

Бик
символ надійності та впевненості. В давні часи зображувався у вигляді дерева віщунів, під яким відбувалося жертвоприношення.

Це почали перестрілку пірати. Вони на різних берегах річки, а наш човен — посередині. Нічого собі?! Але, здається, знову пощастило, — і ця небезпека минулася. Всі повертаємо наліво — на світло вогнища на березі. Та й тут не легше — розбійники ділять здобич. Так я й гадала — не поділили! Звісно ж, зразу — бійка, от пішли в хід ножі, шпаги і — о Боже! — знову знялася стрілянина. Кулі летять просто над головою... Ні, врятувалися. Просуваємось в напрямку невеличкого селища. Там народ веселиться — молодята витанцьовують на весіллі, бабусі про щось шепочуться, чоловіки розчісують гриви коней... То я вже згодом дізналася, що всі ці пірати — навіть не актори, а спеціальні електронні механічні ляльки. Та зроблені вони так, що не відрізниш від живих піратів. Утім, я ще жодного живого пірата не бачила, то можу й помилятися.
Аби перепочити після таких жахів, іду слухати концерт фольклорної музики. Невеличкий зал, а на сцені справжнісінькі ведмеді співають народні пісні японською мовою.

Диви — та це ж знову іграшки!.. Потім я ще здійснила круїз по джунглях, де на наш човен нападали крокодили, нас обливало фонтанами води стадо слонів, рикали тигри, от-от готові стрибнути зі скелі в наш човен, дражнилися нахабні мавпи... Чого тільки там не було! Якщо хтось з вас вигадає нову пригоду, мушу вас засмутити — в Діснейленді вона вже існує.
І, нарешті, парад ляльок Діснея. Щодня, о третій годині за токійським часом всі герої діснеївських мультиків влаштовують святковий парад навколо головного майдану міста казок. Це вже не електронні ляльки, а справжні актори в надзвичайно яскравих костюмах звірят, могутніх велетнів і казкових принцес.

Є серед учасників параду і чудовиська, але чомусь виглядають вони зовсім не злими, а цілком товариськими. Оскільки весь цей чарівний маскарад на чолі з оркестром не просто рухається, танцює, розігрує сценки і співає, але й — о-бо-в'яз-ко-во! — вітається з усіма глядачами. Найменші сидять просто на безоганно чистому асфальті, і казкові чародії підбігають до них, тиснуть руки, вітають поцілунками — і танцюючою ходою повертаються у свої казки...

Мені вже не хотілося іти в Будинок з привидами, кататися на залізниці в диких преріях, спостерігати за витівками Пітера Пена. Мені було сумно. Гадаю, ви мене зрозумієте. А якщо не здогадаєтесь, спитайте у тат і мам, чому може бути сумно дорослій людині в чарівній казковій країні, яка дарує тобі кілька годин дитинства. Здогадалися?.. Зі мною не було моєї доньки. Для неї день у токійському Діснейленді став би незабутнім святом. Утім, так само, як у будь-якому Діснейленді — чи-то в київському, чи у львівському, чи в донецькому... Ось тільки немає в Україні такого казкового містечка для дітей.
Сподіваюсь, що колись воно таки з'явиться і в нас. Напевне, це буде ще не скоро. Напевне, ви самі вже тоді станете дорослими. Та все ж таки неодмінно зберіться туди — і не забудьте прихопити з собою власних дітей. Домовились?

Весна

Побачив шпака — знай: весна на порозі.

Подивись-но, що це в тебе на носі? Ага, веснянки! Ну, коли так, це може означати єдине — надворі весна. А втім, якщо не віриш у цю прикмету, можеш перевірити за іншими, приміром, такими:

Весною циган кожуха продає.

Граки прилетіли — за місяць сніг розтане, а як журавлі — крига піде.

Побачив шпака — знай: весна на порозі.

Прилетів жайворон — буде стійка тепла погода.

Ну як, переконали тебе оці "пташині" прикмети? Тоді час вже весну зустрічати, піснями-веснянками її закликати.

До речі, наші пращури вважали, що веснянки (це я вже про ластовиння) з'являються у тих, хто руйнує ластів'ячі гнізда. Але я думаю, що це неправда, бо тоді б усі птахи залишилися бездомними, адже навесні трапляється стільки веселих облич.

Через те ластовиння до білявих та рудих міцно пристало прізвисько "коноплястий", яке отруює їм кожний день.

Що ж таке веснянки, і як з ними боротися?

Спробуємо підійти до цього питання з наукового боку. Біла шкіра погано переносить сонячне проміння і відповідає на нього утворенням пігментних плям — веснянок. Зазвичай, вони бувають розміром з просяне зернятко світло-жовтуватого або коричнюватого кольору, поодинокі чи злиті докупи.

З'явитися ластовиння може де завгодно: на руках, шиї, плечах. Але найбільше прикрощів завдають веснянки на обличчі. І коли ти вже вирішила (або вирішив) будь-що позбутися їх, зроби так.

Спосіб перший — найпростіший. Можна скористатися спеціальними кремами з ртуттю, перекисом водню і таке інше. Але навіщо витрачати гроші, коли під рукою є такий вірний бабусин засіб, як кисляк? Ним треба щовечора змастити обличчя на 20-25 хвилин, після чого вмитися холодною водою.

Для осіб особливо витончених і чутливих рекомендуємо більш делікатний рецепт. Правда, він завдасть трохи клопоту, але діє також бездоганно. Намотай вату на сірник, змочи його в лимонному соку й протри ним кожну веснянку окремо. І так — кілька днів.

Спосіб другий — найкращий. Профілактика, як завжди, найлегший метод лікування. По-перше, не стовбич годинами на осонні. А ще купи собі блайзер або якогось модного капелюха з широкими полями і носи собі на здоров'я.

Нарешті, **спосіб останній** і найрозумніший. Не звертай на ці веснянки уваги! Побачиш, восени вони самі зблідуть, а під старість, повір, зовсім зникнуть.

До речі, декому веснянки дуже личать, а деякі дівчата навіть включають їх до своєї модної лінії. Тож не поспішай виводити їх! Хто знає, можливо разом із ними зникне і твоя краса.

Граки прилетіли — за місяць сніг розтане, а як журавлі — крига піде.

ЗГЕРКИ

Весною циган кожуха продає.

Прилетів жай-ворон — буде стійка тепла погода.

Ой, дівчатка-голуб'ятка,
Радьмося!
Та виходьмо на травицю —
Граймося!
В добрий час,—
Нема таких весняночок,
Як у нас.

Сонечку, Сонечку,
уставай!
Ясну Весну-дівоньку
розбуджай!
Хай встає, косичиться
у кіски,
розливає росоньку
на квітки!
Ми ж отую росоньку
із черемх,
ой, Яр-Весно, ручками
та й заберем!
Ми ж отую росоньку,
як даси,
зберемо на личенько
для краси!..
Сонечку, Сонечку,
уставай!
Красну Весну-дівоньку
розбуджай!

— Весна, весна — днем красна,
Що ти нам, весно, принесла?
— Я вам принесла літечко
Ще й зелене житечко,
А вам, дівчатка, по віночку
Із хрещатого барвінку;
А тобі, діду, ковіньку,
Щоб ти мав її довіку.
— Весняночко-паняночко,
Де ти зимувала?
— Зимувала у садочку,
На колочку пряла.
Горобцю сорочку:
Що виведу нитку —
Горобцю на свитку;
Що виведу другу —
Горобцю на пугу;
Що позоставались кінці —
Горобцю на штанці.

Книжка для Киці

Хоча я і не дуже схожий на Карлсона, Що Сидить На Даху, і пропеллера з моторчиком у мене немає, все одно скажу його знаменитими словами:
— Продовжуємо розмову!
А розмова в нас — ох і серйозна, Кицю. Про хлопчиків. Про тих самих дивакуватих інопланетян, які нібито зовсім і не потрібні тобі, але чомусь так до них тягне... Як магнітом. Як собаку до кішки. Як ведмедя до бджіл. А все тому, що ніщо так не зближує, як те, що найбільше роз'єднує — стать. Та, на жаль, один мій приятель якось таку народну мудрість висловив:
— У світі,— каже, — існують лише дві нації, які ніколи не зможуть остаточно зрозуміти одна одну: чоловіки й жінки. І я, трохи подумавши, мусив з ним погодитись. Тому що навіть письменник Лев Толстой одного разу висловився у тому розумінні, буцім неможливо одночасно кохати жінку і чинити щось розумне. Неможливо — і край! Особливо, якщо одночасно. Звідси й походить та безмежна кількість помилок, яких припускаються хлопці, залицяючись до дівчат, а також самі дівчатка, зваблюючи хлопчаків. Так було і так, на жаль, буде завжди. Помилки неминучі. Особливо, коли надворі — весна, а на носі — веснянки. Саме цієї пори я і взяв на себе сміливість дещо порадити тобі, люба Кицю. Можливо, ця книжечка хоч трохи зменшить кількість твоїх помилок у складній справі зваблювання хлопчаків. Утім, у першу чергу ми мусимо розглянути цілком протилежну тему, а саме:

Гриф
химерна істота, яка складається з двох половинок — орла та лева, і поєднує у собі їхні риси: швидкість та силу. В єгипетській міфології гриф був демоном охорони та помсти. У християнстві це символ воскресіння.

Гарус
груба бавовняна тканина полотняного переплетення з двосторонньою набивкою; шерстяна пряжа для вишивання, в'язання, виготовлення м'яких тканин.

ЯК ПОЗБУТИСЯ НЕБАЖАНОГО ЗАЛИЦЯЛЬНИКА

Чудово розумію, що ти, Кицю, як і більшість твоїх подружок, мрієш про симпатичного, тактовного, веселого, розумного, освіченого, енергійного...— одне слово, про такого, як я, хлопця. На превеликий жаль, на вулицях, у школі чи на дискотеці здебільшого починають "клеїтись" до тебе зовсім не такі, як я, парубки. Що прикро, бо насправді ж такі, як я, хлопчики десь у природі мають ще існувати. Питання полягає лише в тому, де саме вони існують?..

Розумію твою нетерплячку, але про те, де і як саме познайомитись з отакими хлопчиками, ми поговоримо трохи пізніше, бо зараз нам потрібно якось позбутися тих клятих залицяльників, що тобі не до вподоби. Спровадити їх часом буває доволі непросто. Тому — кілька порад — про всяк випадок.

Припустимо, зійшся превеселих юнаків з хамуватими манерами суне вулицею поступ з тобою (ти ж пам'ятаєш, що хлопці мають звичку збиратися у зграї, бо вони ні до стадного способу життя). Отож, ідуть вони просто за тобою і неприродно щиро вигукують у твою спину: "Ти диви, яка краля! Які ніжки — самий тиць!" — чи щось подібне. Не варто зважати, буцім вони справді у захваті від твоєї вроди чи ходи.

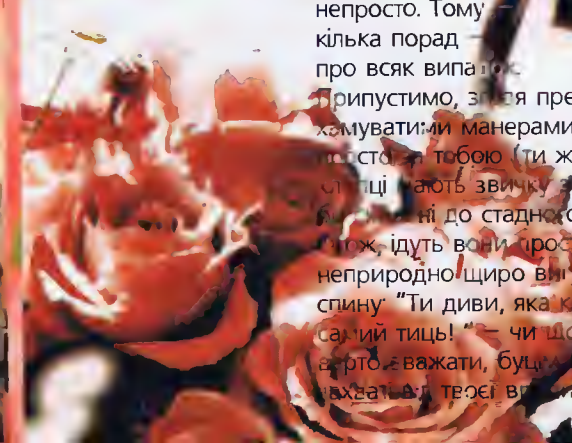

Насправді хлопці тільки й чекають, щоб ти їм щось відповіла, а ще ліпше — образилась і кинулась у суперечку. Ото вже вони радітимуть!.. Не ображайся — гріх сміятися з убогих. До того ж, будь-яка відповідь з твого боку викличе в них завзяту реакцію, після чого позбутися хлопців буде важче. Тому нічого їм не кажи, а просто пришвидши крок і йди мовчки. Навіть якщо в цій зграї є хлопчик, який тобі ще раніше сподобався: твоїх докорів він все одно зараз не сприйме, оскільки на нього в цю мить впливає закон зграї — бути, як усі.

Інша ситуація: ти прийшла на дискотеку. Можна б розслабитися, але не дає похмурий юнак, що весь час бубонить про те, що "життя — бридка річ, всі дівчатка — дурисвітки, але ти, Кицю, не така, я бачу по очах..." Не варто сперечатися щодо першої частини його промови. Краще зразу повідомити, що ти, Кицю, нічим особливим од решти дівчаток не відрізняєшся. Не раджу також затягувати цю розмову, а в найближчій паузі подякувати за розмову й піти геть. Піти, навіть якщо хлопець у розмові вдається до таких малопоширених у сучасному товаристві слів, як "розум, честь і совість". Можеш хвилини зо три ще послухати — раптом щось цікаве він видасть? Хоча все одно — краще зразу йти.

Дуже небезпечний випадок: чоловік вельми посередніх років сідає поруч з тобою на лаву в парку. Зовні — цілком безпечний. Цікавиться твоїми оцінками і поглядами на майбутнє України. Розповідає дотепні випадки з життя славетних людей і власної біографії. Потім запрошує подивитись колекцію екзотичних метеликів, яка є у нього вдома. В подібних випадках рекомендую безневинно поцікавитись: "А чи можна вашу колекцію подивитись завтра разом з моїм другом. (Ні в якому разі — з подругою.) Знаєте, мій хлопець просто поведений на метеликах, йому буде цікаво". Майже напевне можу сказати, що відповідь на це запитання буде вельми невиразною.

Особливий випадок: симпатичний парубок поряд у тролейбусі. Виходить на одній з тобою зупинці й радісно дивується, що йому в той самий бік, що й тобі. Починає розмову. Біля твого будинку невпевнено цікавиться, чи зможе побачити тебе ще раз...

Тут все залежить від того, наскільки, Кицю моя дорога, він тобі сподобався. Симпатичний все ж таки... Одне слово, спробуй перевірити його часом — погодься на побачення через три дні. Якщо він не забуде, хтозна — може, щось у цьому є...

Втім, то що ще через три дні може статися. А поки що ми підійшли до досить незнайомого в твоєму особистому житті слова:

ПОБАЧЕННЯ

Що ж воно за [illegible] така [illegible]? Побаченням називається [illegible] закоханих, [illegible] яку вони [illegible] заздалегідь". Не я це вигадав, та [illegible]

Ганнібал (247—183 до н.е.)

Великий полководець стародавнього світу, Ганнібал присвятив усе своє життя боротьбі проти Риму. Він народився у сім'ї воїна у Карфагені — фінікійському місті, що ворогувало з Римом. У 224 році до н. е., коли йому виповнилося 26 років, Ганнібал став полководцем карфагенської армії. Його найголовнішим подвигом став перехід 30 000-ої армії та бойових слонів через Альпи у 218 році до н.е.

Ганнібал переміг у кількох битвах, проте не зміг захопити Рим. У 203 році до н.е. він залишив Італію, а в наступному році зазнав поразки у битві коло Зами, в Африці. Його рідне місто Карфаген було знищене, а він сам, щоб уникнути полону, вчинив самогубство у 183 році до н.е.

Декарт, Рене (1596—1650)
Рене Декарт — французький філософ та математик. Жив і працював у багатьох європейських державах. Декарт перетворив геометрію в предмет, який зараз діти вивчають в школі. Декарт також винайшов систему степенів та систему координат. Він загальновизнаний батьком Західної філософії.

Дож
глава Венеціанської (кін. 7-18 ст.) і Генуезької (14-18 ст.) республік. Обирався довічно, а починаючи з 1528 року, обирався в Генуї на 2 роки.

словнику написано. Чесно кажучи, мені таке тлумачення здається дещо легковажним. Щодо "домовились заздалегідь"— цілком згодний.
А от щодо "закоханих" — тут можна і посперечатися.
Пригадую, десь на четвертому році свого довготривалого життя я, вже багато чого відчувши і переживши, звернув увагу на дівчинку з середньої групи дитячого садочка (як, до речі, її звали?). Навряд чи я сприймав її за дівчинку — просто сподобалась і все. Та часом підходив до неї і пропонував зустрітись у вкрай інтимному місці — в пісочниці дитсадка. Вона погоджувалася, і в нас виходили побачення. Завершувалися вони, щоправда, і тим, що ми відчайдушно лупцювали одне одного пластмасовими лопатками, та все одно — то були найсправжнісінькі побачення. Заздалегідь домовлені, однак — без жодних ознак закоханості.
До чого це я веду?.. Та просто до того, що в твоєму, Кицю, житті, безперечно, вже були випадки, які з цілковитою впевненістю можна назвати побаченнями. І все тоді було нормально, чи не так? Отже, відповідний досвід побачень з представниками іншої нації — з хлопчиками тобто — вже є в наявності.
А якщо так, то скажи мені, будь ласка, чому в тебе так тремтять колінки і млосно на душі, коли якийсь хлопчик запрошує тебе на побачення? Чому ти так розгубилася, коли той, з тролейбуса, захотів з тобою знову побачитись?.. Тільки чесно — звідки зразу така жахлива кількість проблем і тривог: що надягти? може, зачіску зробити? нігті з губами нафарбувати чи ні? що сказати?.. Йой, матусенько рідна, що робити!..
Усе знаю і все розумію — це я тепер такий мудрий зробився, а тоді, у школі, й сам тремтів, мов кошеня на полюсі. До речі, запам'ятай, Кицю — це моя перша підказка: хлопчик, який запросив тебе на побачення, тремтить ще більше за тебе (адже ти можеш йому відмовити), відтак і заспокойся — хай хоч хтось з вас двох поводитиметься розумно.
Так, наприклад, як поводилася моя перша кохана дівчинка Галя з сьомого класу загальноосвітньої школи номер... Ну, номер тут ні до чого. Пригадую, я дуже відповідально поставився до підготовки нашого першого побачення: відвідав кафе "Сніжинка", з'ясував тамтешні ціни на морози[illegible] підрахував наявний капітал і дій[illegible]тішного
[illegible]исно[illegible]айбут-
[illegible]ього
[illegible]ови[illegible]и. і[illegible]
з яким належа[illegible]
дівчинки, аби вона, [illegible] Боже, не відмовила: "Вельмишановна Галю! Дозвольте запропонувати вам у суботу ввечері покуштувати морозива в затишному кафе "Сніжинка", де я матиму честь розважати вас приємною бесідою, оскільки вже давно мрію про ті часи, коли ми вдвох..."— одне слово, страшенна лабуда, яка на той час здавалася мені вельми вишуканою промовою.
Як бачиш, Кицю, готувався я грунтовно. Однак під різними приводами все далі й далі відсував
день

нашого побачення: "Сьогодні в мене поганий настрій. А тепер — у неї. Гей, ти куди поділася після п'ятого уроку — я ж хотів тебе запросити!.."
Скінчилося все тим, що одного разу Галя підійшла до мене на перерві й сказала:
— Слухай, тут мене подружка запросила на день народження, чи не хочеш піти зі мною? На що я, набурмосившись, відповів, що, мовляв, взагалі-то я людина страшенно зайнята, та якщо вона наполягає, тоді, звісно...
Коротше кажучи, ти, люба моя Кицю, вже сама зрозуміла, що поводився я абсолютно неправильно, як цілковитий дурень. Хоча потай вважав себе розумним. Помилявся, як бачиш.
Одне лише й заспокоює — не сам-один я такий на світі, й так само хвилюються, нервують і роблять силу-силенну помилок мільйони інших хлопчаків, призначаючи побачення мільйонам

цілком інших дівчаток. Або — як я — не призначаючи.
Звідси випливає ще одна підказка: зовсім не обов'язково, що симпатичний і навіть потай закоханий у тебе хлопчик наважиться призначити тобі побачення. Але ж — хочеться!.. Висновок: не соромся зробити це сама!

(Тут я мушу зробити попередження, Кицю: з метою моєї особистої

безпеки не давай читати наступний розділ мамі, бо вона може кинути в мене гарячу праску, а мені це не дуже подобається).
Отже —

ЯК ПРИЗНАЧАТИ ПОБАЧЕННЯ

Ще раз повторюю: на жаль, від хлопчиків дочекатися запрошення на побачення майже неможливо. Відтак може статися, що цей крок доведеться тобі зробити самій.
Де цей крок зробити? І коли?..
В усякому разі, не тоді, коли він регоче з анекдоту в компанії приятелів. І не на боксерському рингу, де він тільки-но позбувся чергового зуба. Знайди можливість сказати йому все, що хочеш, на самотині. Безпечніший спосіб скористатися телефоном.
Я цілком погоджуюсь з відомою істиною про те, що бажати дівчинці не [illegible]

Але в даному випадку (як виняток!) дозволяється трошки й прибрехати. Мовляв, узяла два квитки на "Територію Данс", а подруга недоречно захворіла, тож, якщо маєш вільний час, чому б тобі, хлопче, не скласти мені компанію?.. До речі, по телефону він не побачить, як ти зашарілася, промовляючи ці слова.
Не раджу зразу залякувати свого обранця заявами на зразок: "Я покохала тебе назавжди!" Сподіваюсь, ти не хочеш потім відвідувати його в клініці для хворих на сказ. Краще поводитись люб'язно, та доволі недбало: мовляв, не хочеш — тоді пробач, іншого запрошу.
І це, до речі, теж дуже важливо: запрошуючи хлопчика на побачення, ти маєш бути готовою до того, що він відмовиться. Хлопець може зашарітися чи, навпаки, збліднути, може взагалі дар мови втратити.
Не засмучуйся передчасно: цілком вірогідно, що це для нього взагалі перше запрошення, яке він чує від дівчинки, і в цю мить страшенно розгубився, оскільки просто не знає, як йому поводитись.
Хоча наш час і вважають епохою розкутих стосунків, однак кількість сором'язливих підлітків все одно перебільшує команду нахаб. Тому, Кицю, бажано спершу вдатися до невеличкої розвідки: поговори з хлопчиком на будь-яку тему і тоді ти майже напевне зрозумієш, як він насправді до тебе ставиться.
Та якщо хлопець все ж сказав цілковите "ні", не варто зразу падати без тями — це зараз не в моді. І не кажи, що з таким телепнем, як він, ти ніколи в житті більше не розмовлятимеш. Просто спокійно скажи "Бувай!" — і йди собі. Зрозумій: ніякої трагедії не сталося. Таке відбувається практично з усіма!
Натомість ти маєш безцінний досвід: тепер ти знаєш, як одразу спадає з хлопців пихатість, коли дівчатка запрошують їх на побачення!
Утім, за тебе, Кицю моя, я майже цілком упевнений: якщо ти зробиш той перший крок з побаченням, все в тебе буде о'кей. Однак, якщо ти гадаєш, буцім, заманивши хлопця на побачення, ти вже розв'язала всі свої проблеми, то мушу тебе засмутити. Проблеми тільки починаються — і починаються з безневинних, на перший погляд, цілком "дитячих" запитань.
Та якщо ти надішлеш ці запитання в клуб "Що? Де? Коли?", знавці просто розведуть руками, а ти виграєш приз глядацьких симпатій. Це, звісно, непогано — але зараз тебе цікавить не приз, а відповідь на ці самі дитячі запитання, до яких ми, люба Кицю, повернемося у [illegible]ному «Класі!», коли ти [illegible] прослішаєш рівно на один місяць

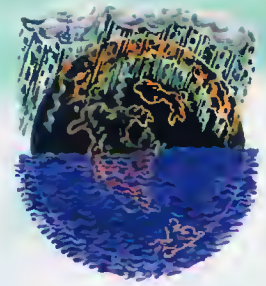

Дощ
як життєдайне послання небес, завжди сомволізував приязнь богів до всього земного. Проте гнів богів, їхнє бажання будь-що очистити землю від гріхів може знову спричинити всесвітній потоп. Очевидно, що і невинні можуть загинути разом з винними.

Дідона
в античній міфології сестра царя Тира, засновниця міста Карфаген.

Дублон
старовинна золота монета, яка карбувалася у Швейцарії, Іспанії, Італії у 15-16 ст.

Коли заплітаєш, то старайся брати гладкі і рівні пасма.

Зараз дуже мало дівчат мають довге волосся. Вважається, що це немодно. Ну, по-перше, мода — поняття відносне, а по-друге, з довгим волоссям можна робити стильні зачіски, і простору для імпровізації набагато більше, ніж коли в тебе коротке волосся. Ось, наприклад: ***французька косичка.***

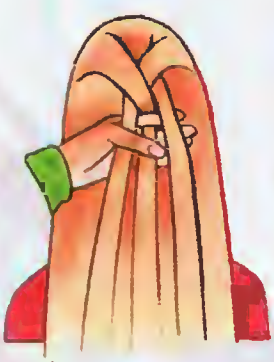

1. Збери і зачеши волосся з чола назад. Поділи його на 3 частини і заплети 1 раз.

2. Одним пальчиком підбирай тонкі пасма з незв'язаного волосся на правій стороні.

3. Старанно приєднай це тоненьке пасмо до правого пасма. Перетни ці пасмом середнє, як при звичайному заплітанні коси.

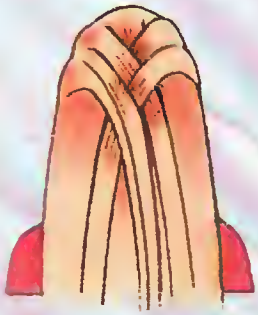

4. Візьми тонке пасмо волосся з лівої сторони. З'єднай його з лівим пасмом і переплети над середнім.

5. Знову візьми тонке пасмо волосся з правої сторони і з'єднай його з правою частиною. Переплети його над середньою частиною.

6. Візьми тонке пасмо волосся зліва і переплет пасмо над сере ньою частиною.

Постарайся, щоб волосся спадало на вуха і прикривало шпильку.

1. Зачеши волосся і зроби посередині проділ. Візьми спереду частину волосся і тримай його на рівні вуха.

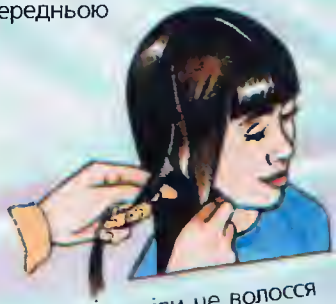

2. Розділи це волосся на три рівні пасма. Заплітай косичку, тримаючи кінці весь час натягнутими вниз.

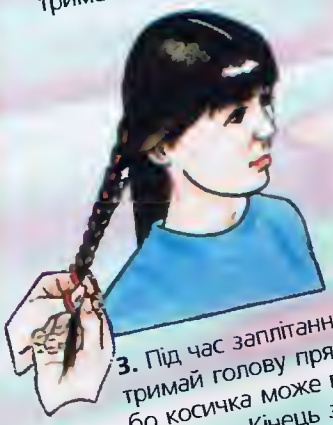

3. Під час заплітання тримай голову прямо, бо косичка може вийти нерівною. Кінець закріпи гумкою.

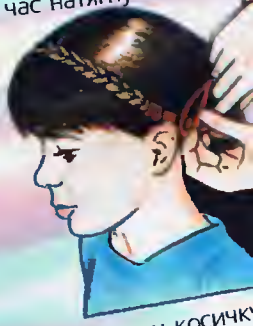

4. Виклади косичку над чолом так, що її кінець заховаво за вухом. Прикріп його шпилькою волосся.

Для моделі **"Діадема"** тобі будуть необхідні мала туга гумка, шпильки для волосся.

7. Далі тісно заплітай, беручи почергово пасма з кожної сторони, щоб приєднати їх до коси.

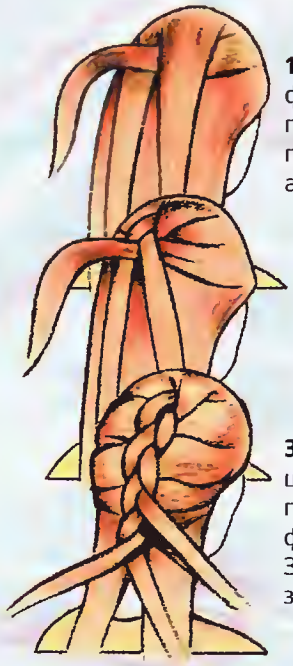

1. Зроби так само, як в п.**1** французької косички, але переплітай праве і ліве пасмо під середнім, а не над ним.

2. Так само, як у французькій косичці, приєднуй пасма волосся, але переплітай їх під середнім пасмом.

3. Незв'язане волосся, що залишилося на потилиці, з'єднай, як у французькій косичці. Заплети до кінця і закріпи гумкою.

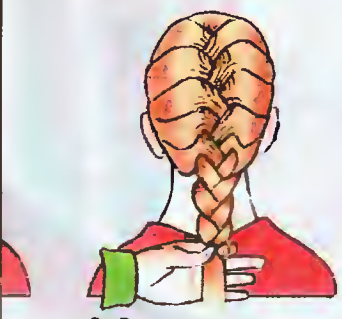

8. Волосся, що залишилося на потилиці, розділи надвоє і приєднай до лівої і правої частин. Далі, як звичайно, заплети три пасма волосся до кінця і закріпи гумкою.

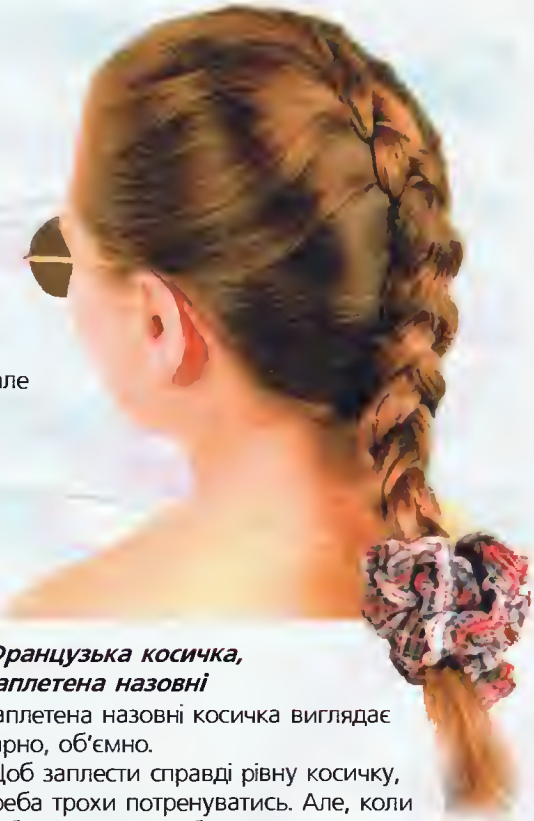

Французька косичка, заплетена назовні

Заплетена назовні косичка виглядає гарно, об'ємно.
Щоб заплести справді рівну косичку, треба трохи потренуватись. Але, коли наб'єш руку, то робитимеш це швидко і просто.
Чимось гарненьким прикрий гумку.

1. Заплети частини волосся з обох сторін голови так, як для "Діадеми". Кінці закріпи малими гумками.

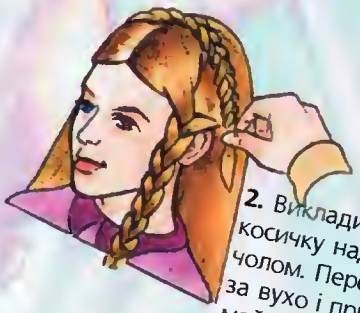

2. Виклади одну косичку над чолом. Перенеси за вухо і притримай однією рукою.

3. Другу косичку перенеси за друге вухо. Зроби це так, щоб косички переплітались точно над чолом.

4. Незаплетене волосся заклади за плече.
Кінці косичок з'єднай на потилиці і зав'яжи гумкою.

Примітка: якщо твоє волосся не настільки довге, щоб закріпити косички на потилиці, то можеш прикріпити волосся за вухами з допомогою ось таких шпильок.

Коли скріпиш косички гумкою, розчеши старанно волосся, щоб воно падало на плечі.

Перехрещені косички

Треба заплести пасма волосся і викласти їх над чолом. Для цієї моделі потрібно мати три тугі гумки.

ПРАВДИВА ІСТ

Ігуанодон

Тиранозавр Рекс

Компсогнат

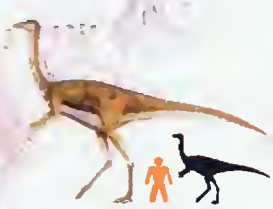

Галлімім

Фільм "Парк Юрського періоду" я дивився ще тоді, коли був не Класний, а Кіношний. Та коли по телевізору те кіно прокрутили, всі в моєму класі почали сперечатися: чи то справжні динозаври знімалися, чи ні?.. І сперечалися аж до бійки. Бійок я не люблю, тому мушу зробити офіційну заяву: ні, несправжні! Бо справжні давно загинули. Тільки не питайте мене, чому — бо це не моя таємниця, а чужих секретів я не розкриваю навіть своєму класу. Все я сказав!.. Послухайте краще правдиву історію про цих дивовижних істот. У 1757 році люди вперше знайшли рештки якоїсь невідомої істоти. Тоді вирішили, що це, напевно, рештки людини, яка загинула під час біблійного потопу. І лише пізніше з'ясувалося, що саме у 1757 році було зроблено першу зареєстровану знахідку кісток динозавра. І, можливо, саме ця знахідка започаткувала розвиток абсолютно нової науки — палеонтології. Наука, яка вивчає життя давно минулих епох і відкриває шлях до загадкового та страхітливого світу доісторичних тварин.

Але спочатку давай остаточно вирішимо, хто такі динозаври? Бо люди, здебільшого всіх тварин, які жили в доісторичну епоху, називають "динозаврами", а це зовсім не так. По-перше, динозаври були рептиліями — класом тварин, що домінували на землі протягом Мезозойської ери. Мезозойська ера почалась — я пам'ятаю! — 225 мільйонів років тому. Динозаври існували на землі приблизно 170 мільйонів років, що у 80 разів перевищує час існування на землі людини. По-друге, динозаври жили виключно на суші, а разом з ними жили водяні рептилії та рептилії, що літали у повітрі, проте вони до динозаврів не належать. По-третє, в динозаврів ноги були розташовані безпосередньо під тілом, а не по боках, як у інших рептилій. Це дозволяло динозаврам пересуватися високо над поверхнею землі. Про все це вчені дізналися, досліджуючи скам'янілі рештки доісторичних тварин. Взагалі робота вченого-палеонтолога нагадує працю експерта-криміналіста, який, маючи деякі фрагменти, намагається відтворити щось цілісне. Деколи навіть трапляються помилки.

Наприклад, коли вперше були знайдені рештки **ігуанодона**, вчені вирішили, що на носі в нього був ріг. Пізніше було встановлено, що ніякого рога в ігуанодона не було, зате були шипи на великих пальцях передніх лап. Проте у цей час наука вже знає дуже багато

РІЯ ДИНОЗАВРІВ

Велосирептор

Протоцератоп

Брахіозавр

Апатозавр

Корітозавр

Дейноніх

про динозаврів, і такі помилки майже не трапляються. Отже, динозаври поділялися на дві групи: ті, що живляться рослинами, і ті, що живляться тими, хто живиться рослинами, — тобто хижаки. Звичайно, найбільш "популярним" динозавром-хижаком є **тиранозавр рекс**, що означає "цар тираноящерів". Важив він понад 8 тонн, а завдовжки сягав 15 метрів. Він був найбільшим хижаком за всю історію нашої планети.

Але і найменший з динозаврів також був хижаком. Йдеться про **компсогната**, чия довжина сягала 60 см, тобто він був десь розміром з курку. Полював він здебільшого на комах.

Серед хижаків також варто відзначити **дейноніха**, назва якого перекладається як "жахливий пазур". Він дуже швидко наздоганяв свою жертву та роздирав її своїми пазурами.

У 1971 році перед очима палеонтологів, що вели дослідження у Монголії, постала страшна сцена. Було знайдено два скелети динозаврів, які загинули у смертельній сутичці. Це були **велосирептор** — хижак, якого Стівен Спілберг обрав одним з головних героїв свого фільму "Парк Юрського періоду", та **протоцератоп** — рогатий травоїдний динозавр. Велосирептор встиг схопити передніми лапами свою жертву за щит, що захищав голову протоцератопа, а ногами роздирав черево триметрового противника.

Але перед тим, як загинути, протоцератоп встиг впитися у горло хижака своїм сильним клювом. Так вони і залишилися як вічне свідчення жорстокості світу динозаврів.

Тепер поговоримо про тих динозаврів, які живилися виключно рослинами. Саме ці тварини є рекордсменами за величиною. Вони — найбільшими істотами, що коли-небудь існували на землі. Найважчим був **брахіозавр**. Він важив приблизно 81 тонну, тобто більше, ніж 20 слонів.

Цьому динозавру належать ще два рекорди. Він був найвищим (13 метрів, як двоповерховий будинок) та найповільнішим — найбільша його швидкість 8 км/год. Брахіозавр є найбільшим з тих динозаврів, чий скелет знайдено повністю. Проте у 1979 році були знайдені фрагменти скелета динозавра, який, за попередніми оцінками, сягав 30,5 метрів у довжину та важив 130 тонн. Його назвали "ультразавром".

Чому ж динозаври були такими величезними? Справа, напевно, у тому, що вони були холоднокровними, тобто температура їхнього тіла залежала від сонячного тепла. Коли було прохолодно, динозаври швидко змерзали, а величезні тіла допомагали їм утримувати тепло в організмі.

А ось ще один цікавий рекорд: "найдурнішим" динозавром був **апатозавр.** В нього був найменший мозок у порівнянні із розмірами тіла (21 метра), не більший, ніж мозок кошеняти. (Уявляєш собі таке "кошеня"?!).

Але травоїдні динозаври вирізнялися не лише розмірами, але й цікавим зовнішнім виглядом. Були серед них рогаті — із комірцями та рогами для захисту. Були і качконосьоби — такі, як **корітозавр**, що сягав 9 метрів, а у роті мав 2400 зубів (як же ж довго він їх чистив, напевно!).

До цього типу динозаврів належить і **паразауролоф**, що був власником найдовшого гребеня (близько 2 метрів).За таких розмірів травоїдним динозаврам тяжко було пересуватися по суші, тому вони жили у болотах та річках, оскільки ходити у воді було набагато легше.

Елазмозавр

Птеродактиль

Птеранодон

Птерозавр-кетцалькоатль

Паразауролоф

А плавати динозаври не вміли — на відміну від їхніх родичів, які у той самий час мешкали у безмежних океанах доісторичного світу. Це були гігантські водні рептилії. За мільйони років еволюції їхні тіла зробилися гладкими, а ноги перетворилися на плавники, що дозволяло їм чудово плавати. Я особисто не хотів би зустрітися у морі із такою "таранькою", як, наприклад, **елазмозавр** (14 метрів завдовжки), або шонізавр (15 метрів).

З водною стихією все зрозуміло — у ті часи краще було не купатися. А що з повітрям? І там зайнято! Літаючих рептилій, що також були сучасниками динозаврів, називають птерозаврами. Першим на думку приходить хто? Правильно, **птеродактиль** — усі його знають і вважають, що це такий собі монстр, величиною з дельтаплан. Нічого подібного! Птеродактилі були чи не найменшими птерозаврами — десь, приблизно, як наші шпаки. Жили вони зграями, а спали на гілках униз головою, як кажани. А ось хто був справжнім чудовиськом, так це **птеранодон**. Розмах його крил сягав 8 метрів, але важив він лише 17 кг. На голові у птеранодона був величезний гребінь, який, можливо, служив стабілізатором при польоті. Проте повітряні рептилії літали погано — частіше вони залізали на дерево чи скелю і звідти планерували на свою жертву — як правило, рибу чи невеличкого динозавра. Але це ще не все! У 1975 році у Техасі, США, було знайдено рештки найбільшої істоти, що коли-небудь літала у повітрі! Це був **птерозавр-кетцалькоатль** із розмахом крил 12 метрів, що перевищує розміри спортивного двомісного літака! Оце так пташка!

Виникає запитання: яким же чином вчені спромоглися, маючи лише декілька кісток, так багато дізнатися про динозаврів? О, це дуже складна і клопітка праця. Вивчаючи, наприклад, зуби, вчені дійшли висновку, що у хижих динозаврів всі зуби гострі, а ті, що живляться рослинами, мають плоскі зуби та камінці у шлунку. Так-так! Динозаври ковтали каміння, яке допомагало перетравлювати їжу у величезному шлунку. По наростах на кістках можна визначити, де кріпилися м'язи, а отже, можна здогадатися, наскільки сильним був динозавр та як він виглядав. Вчений Мак Нейл Олександр розробив цілу систему, завдяки якій можна визначити швидкість динозавра: треба виміряти довжину ноги динозавра та відстань між двома відбитками його ноги. Саме так було визначено, що **трицератоп** міг бігти зі швидкістю 20 км/год, а **галлімім**, схожий на страуса, можливо, досягав показника 40-50 км/год. Вчені навіть намагаються взнати, як "розмовляли" динозаври — які звуки вони видавали. Чи вони трубили, як слони, чи рикали, як леви? А може, цвірінькали, немов горобці? Підказки знайшли у ... носі динозавра. У довгошиїх травоїдних динозаврів ніздрі взагалі були розміщені "на лобі", а у гребенях динозаврів-качкодзьобів було знайдено спеціальні камери-резонатори, які допомагали динозаврам "спілкуватися". Палеонтолог Девід Вайшампель навіть побудував модель дихальних шляхів **паразауролофа** та продемонстрував, продуваючи через неї повітря, низький виючий звук, який 150 мільйонів років тому лунав над вологими лісами доісторичної землі.

До речі, і в палеонтологів є свої рекорди. Наприклад, 1879 року в Бернісарі, Бельгія, в одній з вугільних шахт знайшли відразу 31 скелет **ігуаподонів**, 9-метрових динозаврів. А неподалік американського містечка Артезія було знайдено стільки кісток динозаврів, що місто було перейменоване у Динозавр, а всі його вулиці мають назви динозаврів.

Багато знають вчені про динозаврів, але не знають найголовнішого: чому близько 65 мільйонів років тому усі динозаври, а з ними і птерозаври, і рептилії, раптом повимирали. Це одна з найбільших загадок світу. Хтось стверджує, що на землю впав величезний астероїд, який викликав страшний вибух, після якого у повітря піднялася величезна хмара з попелу та пилу, а це призвело до різкого похолодання. Саме тому холоднокровні рептилії повимирали. Вказується навіть місце падіння астероїда — на півострові Юкатан у Мексиці, де можна побачити величезний кратер (180 км в діаметрі). А може, динозаври зникли поступово? Може, їх знищили хвороби чи незначні зміни клімату? Існує свідчення, що зниження температури могло змінювати стать ембріонів у яйцях, котрі відкладали динозаври. В результаті народжувалось все більше і більше чоловічих істот, поки вони цілком не втратили здатність

розмножуватись... Теорій безліч — але швидше за все ми так і не дізнаємось, чому вимерли ці грандіозні тварини.. Та головним є те, що із зникненням динозаврів не зникло життя на планеті. Маленькі звірки вдень ховалися на деревах та під землею, а виходили тільки вночі, коли було холодніше, і динозаври вже не були такими спритними. Так ось, ці тваринки пережили всі катастрофи завдяки тому, що кров у них була теплою. Отже, вони залишилися господарями землі. Це були ссавці...

Подивись на колекцію найцікавіших доісторичних істот.

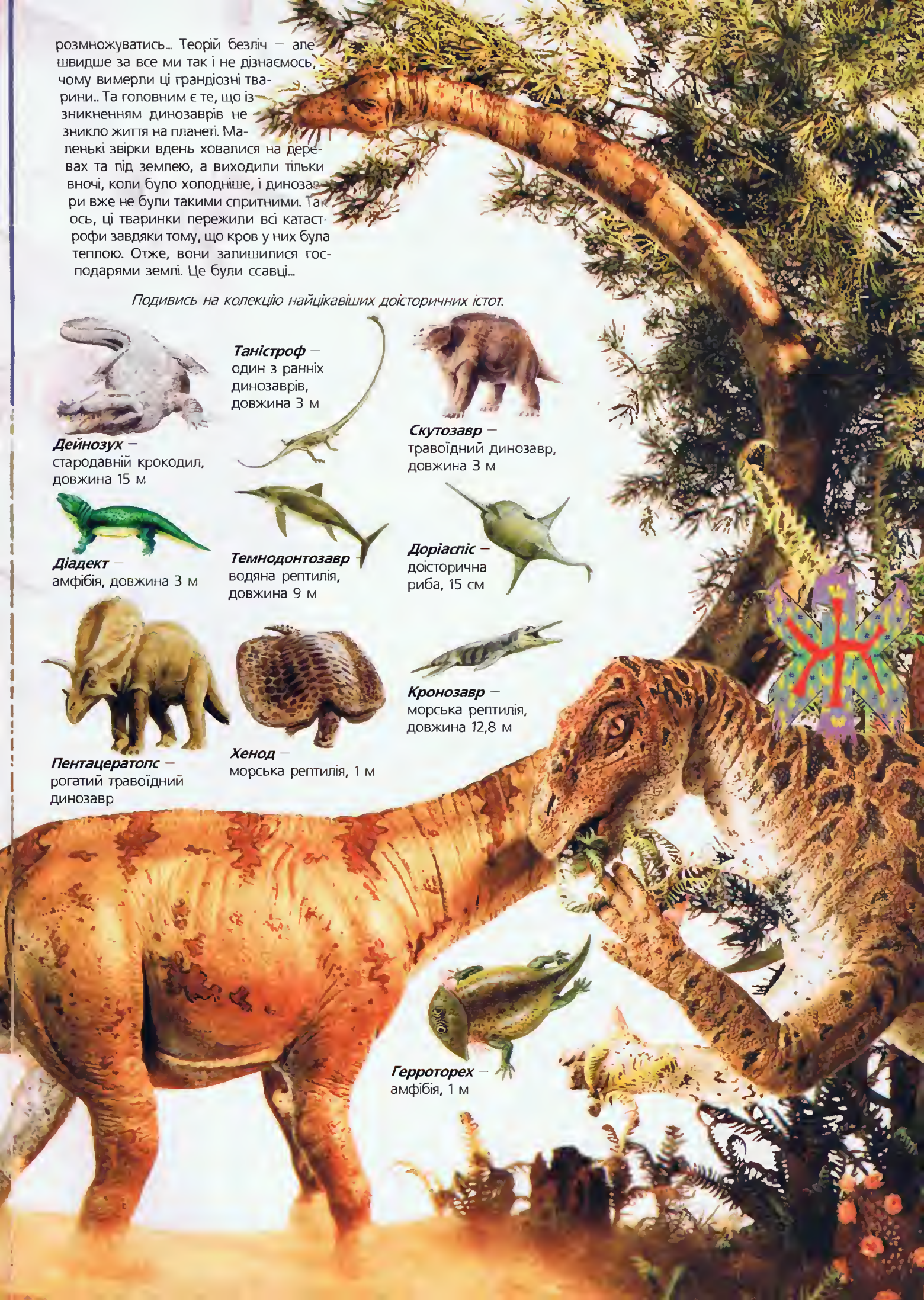

Дейнозух — стародавній крокодил, довжина 15 м

Таністроф — один з ранніх динозаврів, довжина 3 м

Скутозавр — травоїдний динозавр, довжина 3 м

Діадект — амфібія, довжина 3 м

Темнодонтозавр — водяна рептилія, довжина 9 м

Доріаспіс — доісторична риба, 15 см

Пентацератопс — рогатий травоїдний динозавр

Хенод — морська рептилія, 1 м

Кронозавр — морська рептилія, довжина 12,8 м

Герроторех — амфібія, 1 м

ХОДИТИ ДО ШКОЛИ ПРОСТО НЕМАЄ ЧАСУ!!!

Увага! Вперше в історії нашого класу оприлюднюється таємне дослідження, яке науковим шляхом доводить неможливість відвідування школи! Вчителі довго приховували ці матеріали, оскільки вони цілковито спростовують усю ідею середньої освіти! Отже, чому до школи ходити немає часу.

У році 365 днів, правильно? Правильно! У середньому ти спиш 8 годин на добу. Це складає (8 x 365) 2920 годин або (2920 : 24) біля 122 днів на рік. У суботу та неділю школа не працює, що у рік складе 104 дні. Нехай 3 місяці (насправді, звичайно, більше) припадає на канікули, тобто приблизно 90 днів. На сніданок, обід, вечерю та відпочинок протягом дня нехай ("по занижених розцінках") затрачається 3 години на день, тобто (3 x 365) 1095 годин або (1095 : 24) біля 45 днів на рік.

Підіб'ємо підсумки: *на сон* — **122**; *суботи, неділі* — **104**; *канікули* — **90**; *харчування і відпочинок* — **45**. Всього — **361** день.

Бачиш, на школу лишається лише 4 дні, але до уваги ще не брались усі свята та можливість захворіти. Отже, до школи ходити немає коли! До такого висновку прийшли невідомі дослідники, але, на жаль, у їхньому розрахунку існує помилка. Спробуй її знайти. Але у будь-якому випадку покажи ці розрахунки вчителям. Може, вони не зможуть побачити помилку?

СТАКАНИ І МОНЕТИ

Візьми три однакові (паперові чи пластмасові) стаканчики та спробуй розкласти у них 10 монет так, щоб кількість монет у кожному із стаканів була непарною. Зробити це можливо, хоча й не так просто!

СКІЛЬКИ ДОМАШНІХ ТВАРИН?

Скільки у Колібрика вдома домашніх тварин, якщо всі вони, крім двох, собаки, всі вони, крім двох, кішки та всі вони, крім двох, папуги?

ОЧІ ТА НОГИ

Вчора Джо був у зоопарку. В одному з вольєрів він побачив жирафів та страусів. Скільки було жирафів і скільки страусів, якщо всього у страусів та жирафів було 30 очей та 44 ноги?

ЗАГАДКОВА ПОКУПКА

Киця прийшла зі школи і сказала батькові:

— Привіт, татусю, ось тут те, що ти збирався придбати для дому.

— Дякую, доню! А скільки це коштувало?

— Двісті коштували три гривні.

— Три гривні? Тобто по гривні за кожну?

— Вірно, тату.

То що ж купила Киця у подарунок батькові?

ПРОБЛЕМА З ЧАСОМ

Одному бізнесмену треба дістатися до аеропорту. Він сідає біля готелю у таксі. Оскільки вулиці міста просто забиті машинами і майже на кожному перехресті виникає затор, таксі рухається із середньою швидкістю приблизно 30 км/год. Загальний час у дорозі складає 80 хвилин, та бізнесмен ледве встигає на літак. За дивним збігом обставин у аеропорті в таксі сідає інший чоловік підозрілої зовнішності та просить таксиста відвезти його у той самий готель, звідки приїхав бізнесмен. Отже, таксист їде назад тим самим маршрутом і з такою самою швидкістю, але цього разу дорога займає 1 годину і 20 хвилин. Чим пояснити, що на дорогу туди і назад затрачається різний час?

З ЖИТТЯ ТАКСИСТІВ

Уяви собі, що ти водій таксі. Твоя машина пофарбована у жовтий з чорним кольори, їй 7 років. В машині не працює один склоочисник (двірник), існують проблеми із карбюратором та амортизаторами. Бензобак вміщає 40 літрів пального, але зараз він заповнений лише на одну третину. У даний момент автомобіль рухається зі швидкістю 55 км/год. Скільки років таксисту?

ХИТРІ ЗАДАЧКИ

1. Минулого тижня я вимкнув світло, та встиг дістатися до свого ліжка до того, як у кімнаті стало темно, хоча від вимикача до мого ліжка — 3 метри. Як це мені вдалось?

2. Сьогодні вранці моя сережка впала у чашку з кавою на самісіньке дно. Я змогла дістати її з чашки, навіть не замочивши пальців! Як це могло статися?

3. Вчора мій тато потрапив під зливу. З нього не було ані капелюха, ані парасольки. Сховатися від дощу не було де, і коли він прийшов додому, з нього просто текла вода, але жодна волосина на голові не була мокрою. Як це так?

ПРИГОДИ ІНСПЕКТОРА ПРИХОДЬКА

В Колібрика є дядько. Він працює в Агенції Таємничих Антизлочинних ситуацій (скорочено АТАС). Звати його інспектор Приходько. Він дуже розумний і розкрив багато злочинів. Інспектор дуже полюбляє розповідати, як він це зробив...

СПРАВА ПРО ПРАВОЧОГО БУХГАЛТЕРА

Інспектор Приходько по п'ятницях після роботи ходив на дискотеку. Там він танцював і відпочивав. Але одного разу улюблену дискотеку інспектора Приходька, що називається, грабанули якісь злодії. Інспектор Приходько дуже розлютився та прибув на місце злочину перший. Єдиним свідком був бухгалтер дискотеки. Його знайшли на горищі у плачевному становищі: бідака був прив'язаний до балки мотузкою та одиноко теліпався посеред горища, між стелею та підлогою. Бухгалтер розповів інспектору Приходьку, що вчора увечері до нього увірвались двоє грабіжників, зламали касу, забрали усю виручку, після чого відвели нещасного бухгалтера на горище та підвішали до балки. Спочатку інспектору Приходьку здалося, ніби бухгалтер каже правду, адже на горищі було пусто і бухгалтер не міг підвішати себе до балки, оскільки до неї було досить високо, а встати йому не було на що. Грабіжники скористалися приставною драбиною, але коли прибула міліція, вона була за дверима. В бухгалтера було просто "залізне" алібі, але залізною була і логіка інспектора Приходька. Йому з самого початку не сподобався цей бухгалтер, і через деякий час він засадив таки його у в'язницю за звинуваченням у викраденні грошей з каси міської дискотеки. Коли його запитали, як він зміг розкрити цей злочин, інспектор Приходько сказав: "Я просто взнав, що підступний бухгалтер дуже любив морозиво, і в нього був величезний холодильник".
А ти зможеш взнати, як бухгалтеру вдалося інсценізувати пограбування?

Як з 13-ти цілих сірників, покладених один біля одного, кожен з яких має 5 сантиметрів завдовжки, **скласти метр?**

ВІДПОВІДІ

Ходити до школи немає часу!!! На жаль, є час ходити до школи. Помилка навеленних розрахунків у тому, що деякі дні року пропоховані декілька разів. Наприклад, ти спиш і у вихідні, і під час канікул, тому наше дослідження не може вважатись вірним (але вчителям про це знати не обов'язково).

Стакани і монети. Розкласти 10 монет у три стакани так, щоб у кожному була непарна кількість, дійсно досить складно, якщо ти не здогадаєшся вставити один стакан у інший. Після цього вже зовсім легко розкласти непарну кількість монет.

Скільки домашніх тварин. У Колібрика всього 3 домашні тварини: собака, кішка та папуга.

Очі та ноги. 30 очей означають, що у вольєрі було всього 15 тварин (по 2 ока в кожної). Якщо 6 цих тварини ходили на двох ногах, то всього у них було 6 30 ніг, але в умові сказано, що у 15 тварин 44 ноги, тому 14 ніг "зайві". Вони можуть належати лише жирафам. Значить, у вольєрі 7 жирафів і, відповідно, 8 страусів (15 - 7).

[illegible] Треба просто здогадатися, що слово "дві" може мати два значення: число дві(ст) та три цифри — 2 0 0, написані підряд. Якщо одна цифра коштує 1 гривню, то три цифри коштують 3 гривні. Кила купила три цифри для номера будинку, у якому живе вона з батьками.

Проблеми з часом. Більшість людей не відразу усвідомлюють, що 80 хвилин — то є ті самі 1 година 20 хвилин. Задача на уважність.

З життя таксистів. Це також задачка на уважність. З самого початку у ній йдеться про те, що ти водій такі, отже, скільки тобі років, стільки і таксисту.

Хитрі задачки. 1. Намагаючись розгадати цю загадку, майже всі виходять із хибного припущення, що було це увечері. В умові про це ніколи немає. Дістатися до ліжка перед тим, як у кімнаті стало темно, вдалося тому, що я лягав спати вдень.

2. Також неправильне припущення, що кава неодмінно має бути рідкою. У дійсності кульник вчав у чашку із сухою кавою, тому пальці і лишилися сухими.

3. Хибне припущення полягає у тому, що на голові в батька було волосся. Насправді він був лисий, тому жодна волосина не намокла навіть під зливою.

Пригоди інспектора Приходька
Підступний бухгалтер підкрався по драбині та прив'язав до балки один кінець мотузки, після чого вниз драбину за двері. Потім він прийшов зі свого величезного холодильника шматок льоду, який він заздалегідь приготував. Ставши на лід, він обв'язав себе мотузкою та почав терпляче чекати, поки не розтане лід. Саме це і розгадав розумний інспектор Приходько.

ХІТ-ПАРАДИ НАШІ

Пам'ятаєш, у минулому номері "Класу!" я попросив тебе відповісти на декілька запитань про твоє життя та надіслати відповіді на нашу адресу? Так ось, твої відповіді дали змогу скласти цілу купу класних хіт-парадів. Отже, любі хлопчики й дівчатка, наші хіт-паради:

У номінації ***"Найважливіша подія"*** згідно з листами читачів журналу "Клас!" беззаперечним лідером виявився новий 1997 рік, який у ніч з 31-го на 1-ше почесно зустріли усі наші читачі та інші офіційні особи в усіх містах, містечках та селах невеличкої планети на прізвисько Земля (назвуть же ж планету!). Другою важливою подією після Нового року визнано новий журнал "Клас!", що у вищезгаданому 1997-му році вперше з'явився на вищезгаданій планеті із вищезгаданим ім'ям. Ну і на почесному третьому місці розташувалася подія, яка просто вражає своєю вагомістю для однієї окремо взятої людини. Про цю подію розповів Андрій Ніконенко зі Львова. Він написав, що найважливішою подією у його житті за останній місяць є той факт, що нарешті він таки зміг отримати "четвірку" з контрольної роботи з української мови. Дійсно, важливість цієї події важко оцінити. Андрію, щиро тебе вітаю!

Номінацію ***"Найважча класна робота"*** було створено виключно для того, щоб на сторінках журналу "Клас!" прості українські учні могли запитати своїх вчителів: "Скільки можна, га? Ну, скільки можна вчитися?" І на третьому місці у цій номінації, вгадай, хто? Вірно! Наш старий знайомий Андрій Ніконенко зі Львова і його легендарна контрольна з української (напевно, дуже великими зусиллями вдалося Андрію впоратись із цією роботою). Друге місце посідає Наталя Луцівська з міста Рівного, яка жаліється, що на урок літератури їй дозелося вчити вірш, що складався аж з 342-ох слів. Наталю, не треба так засмучуватись з цього приводу: адже тепер ти знаєш на 342 слова більше! А лідером виявився тернополянин Микола Іванів. Він чесно розповів, що на уроці фізкультури він жодного разу не зміг підтягнутися на турнику, але тепер вирішив серйозно зайнятись самовихованням і записався у секцію карате. Молодець! І до числа своїх майбутніх перемог можеш віднести перше місце у нашому хіт-параді найважчих класних робіт.

А тепер одна з найулюбленіших моїх номінацій — ***"Найпотішніший випадок".*** На третьому місці Оксана Салтикова з Івано-Франківська із потішною розповіддю про те, як одного разу на день народження усі гості подарували їй абсолютно однакові подарунки — ляльку Барбі. Таким чином, в неї зібралося шість ляльок (цілий загін). Оксано, вітаємо тебе із третім місцем у нашому хіт-параді і у якості призу висилаємо тобі чудову та оригінальну іграшку — ляльку Барбі!

Якось Саша Павличко по дорозі додому із великим здивуванням зрозумів, що не пам'ятає, на який сигнал світлофора треба переходити вулицю. Забув! Довелося шукати першого зустрічного міліціонера і просити його внести ясність у ситуацію. Ось така історія! Сашо, запам'ятай, будь ласка, раз і назавжди: вулицю треба переходити на ... м-м-м ... у-у-у ... Я взагалі-то літати вмію, так що вулиць зовсім не переходжу!

А на першому місці виявився киянин Василь Зимін. Одного дня, коли його батьки рано-вранці поїхали до родичів, Василь прокинувся, поснідав та пішов собі до школи. Як же ж він здивувався, коли побачив, що школа зачинена, а сторож на його обурені слова, що, мовляв, не дають людині вчитися, відповів, що сьогодні субота, а, як усім відомо, у суботу ми не ходимо на роботу, і тим більше до школи! Так що, Васю, відпочивай і тішся тим, що саме із тобою трапився найпотішніший випадок.

"Найбільше щастя": Тут точки зору нашого поважного журі, яке складається з багатьох провідних спеціалістів, а саме: з мене і ... мене, розійшлись. Але жодного сумніву не викликав володар третього місця. Ним виявився невідомий хлопець зі Львова на ім'я Андрій Ніконенко. Як це не дивно, але найбільшим щастям для нього стала отримана "четвірка" з контрольної з української мови. Мої вітання. Я просто не можу собі уявити, що буде коїтись, коли Андрій отримає "п'ятірку" з української мови. Це, напевно, буде якесь загально-національне свято.

Друге місце: Оленці Видоняк з Чернівців подарували цуценя — маленького спаніеля. І цим усе сказано.

Перше місце: Олег Жмуйда поділився з "Класом" своїм найбільшим щастям і посів першу сходинку нашого хіт-параду. Справа у тому, що до нього після трьохмісячної відсутності повернувся найкращий товариш — пес Шериф, який загубився, але, на щастя, знайшовся. І тепер обидва щасливі: і Олег, і Шериф. Отже, робимо висновок: цього місяця щастя нам приносили брати наші менші та контрольні з української мови.

Щодо ***"Найкращої миті у почуттях",*** то тут єдиним можливим та наявним переможцем є Його Величність Кохання, що розташувалося на першому, другому та третьому місцях. Переможна та абсолютна більшість читачів "Класу" відверто визнала, що коханню кожен вік підвладний, особливо у період від 7 до 17 років, та особливо навесні.

"Найбільша прикрість". На третьому місці у цій номінації Володя Степчук з Житомира. Дуже прикро, але його батьки на нього розсердилися і присудили йому домашній арешт, через що він не зміг піти на побачення.

Ще прикріший випадок, на нашу думку, стався із Олею Приймак з Тернополя. Вона забула про день народження своєї мами і нічого їй не подарувала. Дійсно прикрий випадок. Ніколи не забувай про дні народження близьких людей, і тоді ніхто не забуде про твій день народження.

А на першому місці із найбільшою прикрістю Олег Гавриленко з Донецька. Справа у тому, що він побачив у свого приятеля перший номер журналу "Клас!", і йому стало дуже прикро, що він не передплатив цей журнал. Замість того, щоб спокійнісінько отримувати його за місцем прописки, нещасний Олег мусить шукати журнал по крамницях, де знайти його дуже важко. Що може бути більш прикрим, ніж неможливість постійно взнавати щось нове та цікаве. Ой, щось я себе занадто вже розхвалюю. Час переходити до наступної номінації.

"Найцікавіша книжка".

Третє місце — за дівчатами з їхніми романами про кохання.
Друге місце — за дівчатами та хлопцями, які полюбляють детективи. Тут переможцем є Джеймс Хедлі Чейз.
А перше місце ми віддали Андрію Рибакову з Вінниці, який написав нам, що найцікавішою книжкою він вважає ту, над якою сам працює у даний момент.
А у даний момент він пише фантастичний роман із робочою назвою "Не треба лякатись гуманоїдів". Ми дуже раді, що серед наших читачів є молоді письменники.
А гуманоїдів ми ніколи не лякалися і не збираємось лякатись.

"Найкращий фільм".

Третє місце — бойовик "Скеля" у головних ролях із Ніколасом Кейджем та Шоном Коннері.
Друге місце — комедія "Різдвяний Подарунок", у якій знявся сам дядько Шварцнеггер.
Перше місце — грандіозна фантастична стрічка "День Незалежності" про відчайдушну боротьбу американського народу проти космічних загарбників.

"Хіт місяця"

Абсолютно нічого дивного чи оригінального:

3. КУКА — ДЖАМБА. 2. МАКА — РЕНА. 1. ТУЧИ — ТУЧИ.

Ось і всі хіт-паради. Чекаю твоїх листів на наступний хіт-парад. Напиши про те, що з тобою трапилося, у будь-яку номінацію з наступних та поміть конверт словом "ХІТ-ПАРАД", а номінації, як завжди, такі:

Найважливіша подія
Найважча класна робота
Найпотішніший випадок
Найбільше щастя
Найкраща мить у почуттях
Найбільша прикрість
Найцікавіша книжка
Найкращий фільм
Хіт місяця

Відповіді на кросворд з попереднього "Класу":
Горизонтали: **1.** Бембі; **2.** Банан; **3.** Крип; **4.** Карате; **5.** Бауні; **6.** Гніздо; **7.** Рембо; **8.** Доналд; **9.** Чін; **10.** Тенісі; **11.** Пес; **12.** Дятел; **13.** Сонат.
Вертикаль: **1.** Бейсбол; **14.** Макдак; **15.** Рука; **16.** Міні; **17.** Плуто; **18.** Ефес; **19.** Як; **20.** Сантаклаус; **21.** Осавал; **22.** Іранадя.

Відповіді до головоломок з попереднього "Класу":

1. Вершник на коні.
2. Це були дідусь, його син та онук. Двоє з цих трьох є батьками, двоє — синами.
3. Нічого не знайдуть.
4. Цей дідусь народився 29 лютого, тобто день народження в нього буває один раз на чотири роки.
5. Дві ноги мельника, бо в кішок та кошенят не ноги, а лапи.
6. Всього летіло три качки, одна за одною.
7. Мудрець міркував так: — Я бачу перед собою два коваки. Припустимо, що на мені білий, тоді другий мудрець, бачачи перед собою чорний і білий коваки, повинен міркувати так: "Якщо б на мені був також білий коваки, то третій відразу б здогадався і заявив, що у нього чорний. Але він мовчить, отже, на мені не білий, а чорний". А так як другий не каже цього, отже, на мені також чорний.
8. Треба спинками [illegible] викласти цифру 3.
9. Потрібно підняти його хвостик доверху.

НАДУВНІ ЧОЛОВІЧКИ

Вам знадобляться:
невеликі повітряні кульки, калька, тонкий картон, скріпки, олівець, ножиці, клеюча стрічка, клей ПВА, пензель для клею, старі журнали, вата, шерстяні нитки.
Надуйте кульку і зав'яжіть. Кулька повинна бути надута не дуже сильно.
Виріжте очі, ніс і вуха із старих журналів.

Покладіть кальку на шаблон ніг надувного чоловічка і олівцем акуратно обведіть контур.

Скріпками прикріпіть кальку до картону і виріжте силует.

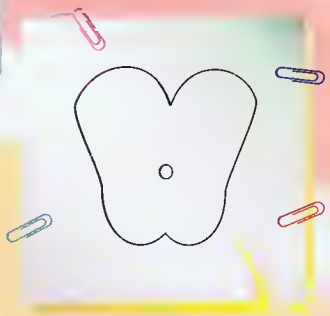

Гострим кінцем олівця зробіть дірку, як показано на малюнку.

Просуньте зав'язаний кінець кульки через дірку.

Перетягніть вузлик назад через надріз, як показано на малюнку.

Скотчем (клейкою стрічкою) закріпіть вузлик ззаду кульки. Поставте чоловічка на ноги. Приклейте очі, ніс і рот. Шматочки вати і шерсті замінять волосся. Ноги можете розфарбувати.

Іфігенія
в грецькій міфології дочка Агамемнона. Була принесена батьком в жертву богині Артеміді, щоб забезпечити грекам благополучне відплиття в Трою. Однак Артеміда підмінила на жертовнику Іфігенію ланню, а саму Іфігенію перенесла в Тавріду, де зробила своєю жрицею.

Ірбіс
(сніжний барс)
ссавець з родини кошачих. Довжина тіла до 130 см, хвоста — до 105 см. Водиться в горах Середньої і Центральної Азії. Занесений до Червоної книги.

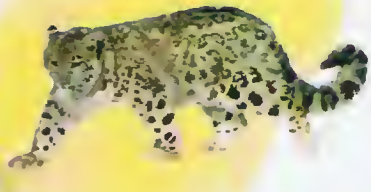

Паперовий літачок «Мерлін»

Для виготовлення найкраще взяти аркуш А4 (297 х 210 мм) або подвійний листок зі старого зошита. Ми приготували для тебе цілу серію літачків-складанок. Про все це — в наступних номерах.

Салат із свіжої капусти з арахісом

Організм людини надзвичайно складний і досконалий. Упродовж всього людського життя він функціонує чітко і злагоджено, хоча складається з великої кількості органів та безлічі клітин.
Їжа, вода, повітря — все це перетворюється в нашому організмі на необхідні для його життєдіяльності речовини. Діяльність всіх органів контролює мозок. Все працює добре, аж поки людина не захворіє.
Що таке хвороба? Хвороба — це реакція організму на надлишок шкідливих речовин в крові та в органах людини.
Від того, що і як ми їмо, яким повітрям дихаємо, яку воду п'ємо, залежить стан нашого організму, тривалість життя людини.
Вчені підрахували, що людина може прожити 250 років! А що ж виходить насправді? Люди живуть в середньому 65-80 років. Куди ж поділося ще 170 років?
Куріння та алкоголь вкорочують життя на 40 років, забруднене навколишнє середовище — ще на 20 років. Решту бере на себе неправильне харчування. Важко повірити, правда? А от уяви собі автомобіль "Mersedes", у який замість правильного 98 бензину заливають 76 та масло для "Запорожця". Як ти гадаєш, чи довго він так проїздить? Мабуть, що не довго — щось у двигуні зламається.

А тепер скажи, звідки ти взяв, що людина може їсти все, крім колючого дроту? Отож-бо! Затям собі: щоб ти прожив своє життя щасливо і щось у ньому залишив — ти повинен бути здоровим ЦІЛЕ ЖИТТЯ!
ПОВІТРЯ, ВОДА, ЇЖА — це три складових, які живлять наш організм. Без повітря людина може прожити лише кілька хвилин, без води — кілька днів, а без їжі — місяць або й більше.
ПОВІТРЯ. Чим чистіше повітря, тим менше токсичних (отруйних) речовин попадає в кров і отруює організм. Намагайся дихати чистим повітрям, частіше бувати на свіжому повітрі — подалі від автомобілів та доріг.
У лісі повітря найчистіше. Канікули проводь у селі. На вихідні загітуй батьків виїхати на природу з ночівкою або на дачу.
ВОДА. Джерельна вода — найкраща. Вона містить різноманітні мінеральні солі та мікроорганізми, корисні для людини. Вода, котра тече в місті з крана — мертва вода, насичена хлором. Хлор — шкідливий для організму. Він може викликати ракові захворювання. Під час кип'ятіння хлор може випаровуватися, а в осад випадають солі.
Кип'ячену та відстояну воду можна використовувати для пиття та приготування їжі. Але джерельної вона не замінить. Бажано використовувати водяний фільтр, який підключається до водопровідного крана. Він забирає 98% хлору з води. Після такого фільтрування воду можна пити прямо з крана, без кип'ятіння. Гарячу воду з водопровідного крана використовувати для пиття та приготування їжі не можна, тому що вона містить спеціальні технічні добавки, які перешкоджають утворенню накипу в трубах.

Шоколадний десерт з грушами

Корисна мінеральна вода, але в міру. Надлишок мінеральних солей може призвести до того, що в нирках людини утворюються кристали цих солей, які з часом перетворюються на камінчики.
А як ставитися до популярних напоїв типу Cola, Sprite, Fanta та інших?
Основа цих напоїв — вода, в якій є спеціальні смакові добавки та фарбники. В основному вони синтезовані, тобто створені людиною штучно, і в природі не існують. Крім цього, в такі напої добавляють консерванти, які продовжують термін зберігання від 3-х місяців до 2-х років. Організм сприймає всі ці добавки як токсичні і намагається їх вивести назовні. Щось йому вдається вивести, а щось залишається, накопичуючись в організмі. Токсичні речовини в клітинах викликають їх захворювання і навіть зміну. Клітини можуть стати злоякісними і викликати дуже серйозні захворювання. Уникай таких напоїв.
Варто сказати і про соки. Чомусь всі думають, що консервовані (в пакетах) соки — це дуже корисно. Це, звичайно, краще, ніж Cola але хоча консервовані соки і містять трохи корисних сполук, та є в них і барвники, і консерванти, і смакові синтезовані сполуки. Такі соки, як смородиновий, вишневий, порічковий (тобто з таких плодів, які не ростуть у великій кількості), фактично і є 100% штучними соками. Серед консервованих найбільш натуральні соки — яблучний, томатний, апельсиновий.
Найцінніший сік — це свіжий приготовлений в соковижималці. Всі вітаміни та корисні сполуки при цьому зберігаються.
Отож, пам'ятаймо!
Найкраще вживати:
джерельну воду; мінеральну воду; свіжовитиснуті соки з овочів та фруктів.
Краще не вживати:
воду з водопровідного крана; солодкі газовані напої; консервовані соки.

Смакота

Пиріг з волоськими горіхами

Салат зі свіжої капусти з арахісом (на 4 порції)

— половина головки червонокачанної капусти,
— половинка головки білокачанної капусти,
— 1/2 чайної ложки розтертого чи помеленого насіння коріандра,
— одна дрібка меленого кмину,
— 50 грамів арахісу,
— 4 столових ложки густої сметани,
— 1 столова ложка лимонного соку,
— 1 столова ложка апельсинового соку,
— 2 столових ложки майонезу,
— чорний мелений перець,
— трошки солі.

1. Обидва сорти капусти окремо нашаткувати ножем чи на шатківниці, посолити і залишити на 10 хвилин.
2. Посипати капусту коріандром, молотим кмином і пом'яти руками (чистими), щоб капуста стала м'якою. Посолити на смак.
3. Арахіс змолоти міксером чи кавомолкою, але не дуже мілко. Кілька горішків арахісу залишити для прикраси.
4. Збити сметану в піну разом з лимонним та апельсиновим соком, майонезом, меленим арахісом, до смаку приправити сіллю та перцем (краще недосолити, аніж пересолити).
5. Обидва сорти капусти окремо викласти на тарілку і полити приготовленим соусом. Посипати зернятками арахісу і подати до столу.

Шоколадний десерт з грушами (на 4 порції)

— 2 спілі або консервовані груші,
— сік одного лимона,
— 80 грамів лікеру,
— 200 грамів жирних вершків,
— 1 пакетик ванільного цукру,
— 1 столова ложка цукрової пудри,
— 250 грамів шоколадного морозива,
— четвертинка шоколадної плитки.

1. Груші почистити від шкурки, розрізати на 8 частин, вирізати серцевину та викласти по 4 частинки на кожну тарілку.
2. Скропити їх лимонним соком, щоб не потемніли, і полити лікером.
3. Вершки збити в густу піну, поступово добавляючи ванільний цукор і цукрову пудру.
4. З морозива ложкою зробити шарики та викласти їх на груші. Зверху додати вершки.
5. На грубій тертці натерти шоколадну плитку, посипати вершки та подати до столу.

Пиріг з волоськими горіхами

Термін приготування — 1 год. 25 хвилин.
Температура випікання — 180 градусів по Цельсію.

200 грамів вершкового масла або маргарину,
— 200 грамів цукру,
— 1 яйце,
— 1 яєчний білок,
— на кінець ножа солі,
— 1 чайна ложка кориці,
— терта цедра з одного лимона,
— 250 грамів муки,
— стакан волоських горіхів,
— 1 чайна ложка розрихлювача для тіста,
— півсклянки смородинового желе чи варення,
— 1 яєчний жовток,
— 100 грамів молока.

1. Вимішати в кремоподібну масу жир, цукор, яйце, білки, сіль, корицю і лимонну цедру.
2. Перемішати муку, горіхи і розрихлювач для тіста, викласти на крем і обережно перемішати.
3. 2/3 тіста викласти в змащену жиром форму, зверху намастити желе.
4. Другу частину тіста викласти в кондитерський мішечок з круглим отвором і на желе видавити узор решітки.
5. Жовток перемішати з молоком, змастити решітку і поставити пиріг в духовку.

ТІЛО ТА

Щоб зрозуміти, яким чином оволодіти своїм тілом, як досягти гармонії тіла і духу, треба спочатку розібратись, яким чином твій організм функціонує. Будова тіла так організована, що легше собі уявити роботу кожної частини організму окремо, а потім вже весь в цілому.

Коли ти народився, то міг тільки спати, їсти і плакати. Потім навчився сидіти, стояти, ходити, бігати, кататись на велосипеді, малювати, писати, читати... Поступово організм освоював нові і нові, невідомі для нього раніше сходинки у своєму розвитку. Він продовжує робити це і зараз, коли ти читаєш цю статтю.

Поступово в роботу включались все нові частини організму і змінювалась реакція на зовнішній світ.

А ще подейкують, ніби в кожній людській голові є така сіра рідина, яка називається мозок.

***Скелет** – це каркас організму*

***М'язи** виконують роботу*

***Нервова система** сприймає зовнішній вплив і дає команди органам людини.*

***Кровоносна система** доставляє кисень для живлення органів*

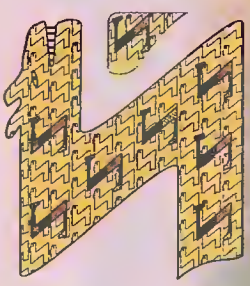

***Права півкуля головного мозку** відповідає за творчі здібності та фантазію.*

***М'язи** при стрибку працюють по черзі з дуже високою точністю. Керує цим мозок.*

МОЗОК ЛЮДИНИ

І що цей мозок поділено на дві частини — праву і ліву півкулі. І здебільшого одна з них панує над другою. В залежності від цього вчені навіть поділили всіх людей на два загальні типи — художників і мислителів. Якщо в твоєму особистому "парламенті" головує ліва півкуля мозку, то ти, виходить, мислитель. А коли переважає права півкуля, тоді ти типовий художник.

Вчені провели такий експеримент — почергово "вимикали" ліву та праву півкулі мозку. З відключеною правою півкулею людина, зберігаючи розум, впадала в ейфорію, ставала збудженою, багато говорила, невдало жартувала. З відключеною лівою півкулею людина працює так само, як і раніше, але у неї настає депресія. Світ здається сумним та безрадісним. Отже, тільки налагоджена робота обох півкуль надає можливість сприймати світ повно і об'єктивно.

Але не завжди у людини ці два типи мислення — логічний та художній — перебувають у гармонійній єдності. Для художнього типу, тобто для тих, у кого домінує права півкуля, характерні яскраві образи, що виникають внаслідок живого, яскравого сприйняття та емоцій. У представників типу мислителів (домінує ліва півкуля) переважають абстракції, схильність до теорій, логічних висновків.

Цікаво знати

Достатньо всього 1/20 секунди, щоб мозок розпізнав образ, зафіксований зором у загальних рисах.

Кожної секунди в нашому мозку відбувається близько 100 тисяч хімічних реакцій.

«Цеглинки», з яких побудований мозок, називаються нейронами.

Права півкуля головного мозку *відповідає за логічне мислення, [illegible], читання і писання.*

Мозок складається з 20 мільярдів нейронів і здатний запам'ятати 86 мільйонів одиниць інформації. До кінця життя він зберігає близько 100 трильйонів одиниць інформації. Сучасним комп'ютерам до нього ще д-у-у-же далеко.

Спинний мозок *автоматично керує роботою серця і дихання.*

Мозок різних тварин має різні розміри. Чим складніший і більший мозок у тварини, тим більшого вона може навчитися.

Давай з'ясуємо, до якого типу — художників чи мислителів — належиш ти. Для цього тобі треба зробити ось що:

а) переплети пальці рук (склади у "замок") і подивися, великий палець якої руки опинився зверху? Запиши результат: ліва рука — Л, права рука — П;

б) зроби в аркуші паперу невеликий отвір і подивись крізь нього двома очима на який-небудь предмет. По черзі заплющуй то одне, то інше око. Коли предмет зміщується: якщо ти заплющуєш ліве око, чи праве? Запиши літеру Л чи П;

в) стань у "позу Наполеона", схрестивши руки. Яка рука опинилась зверху: ліва чи права? Запиши;

г) спробуй зобразити "бурхливі оплески". Яка долоня зверху? (Л чи П).

Тепер подивимося, що ти собі написав:

ППППП — людина консервативна, дотримується загальноприйнятих норм поведінки.

ППЛЛ — характер близький до попереднього типу, але більш м'який, контактний, повільно звикає до нової обстановки. Зустрічаються такі люди досить рідко.

ПЛПП — аналітичний розум, основна риса —обережність. Уникає конфліктів, поблажливий та розважливий, у стосунках дотримується дистанції.

ППППЛ — темперамент слабкий, переважає нерішучість.

ПЛПЛ — слабкий тип, зустрічається майже виключно серед жінок. Характерна беззахисність, але разом з тим — здатність йти на конфлікт.

ЛЛПП — характерні дружелюбність, простота, деяка "розкиданість" інтересів.

ППЛП — характер сильний, енергійний, артистичний. При спілкуванні з такою людиною не завадить почуття гумору.

ПЛЛЛ —цей тип, навпаки, більш характерний для чоловіків. Вирізняється незалежністю, непостійністю та аналітичним розумом.

ЛППЛ — схожий на попередній, але менш наполегливий, м'який та наївний. Потребує особливо обережного ставлення.

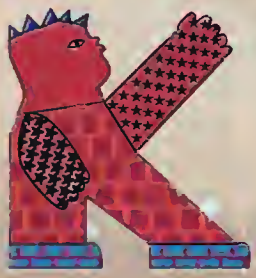

ПЛЛП — артистизм, певна непостійність, схильність до нових вражень. Розкутий у спілкуванні.
Вміє уникати конфліктів та "перемикатися" на інший тип поведінки. Серед жінок зустрічається удвічі частіше, ніж серед чоловіків.

ЛПЛЛ — характер сильний, але ненав'язливий. Внутрішня агресивність ховається за зовнішньою м'якістю. Здатний до швидкої взаємодії, але взаєморозуміння при цьому втрачається.

ЛППП — один з найбільш розповсюджених типів — емоційний, легко контактує практично з усіма, проте недостатньо наполегливий, піддається чужому впливу.

ЛПЛП — це найсильніший тип характеру. Дуже наполегливий, його тяжко переконати.
Дещо консервативний через те, що нерідко нехтує думкою інших.

ЛЛПЛ — простодушність, м'якість, довірливість — ось основні риси. Дуже рідкісний тип, практично не зустрічається серед чоловіків.

ЛЛЛЛ — здатний по-новому подивитись на звичні речі. Яскраво виражена емоційність поєднується з індивідуалізмом, впертістю та певною відлюдністю.

ЛЛЛП — емоційність разом з рішучістю призводить до безглуздих вчинків. Дуже енергійний.

Ну що, взнав про себе усю правду? Ще можна додати, що співпадання результатів тесту говорить про психологічну сумісність особистостей. У той час, як цілковиті протилежності суміщаються дуже рідко. Отже, запропонуй цей тест знайомим і дізнайся, наскільки ви психологічно сумісні!

А от язиком мозок іноді зовсім не керує...

Мова квітів

Дорогі дівчатам квіти, хлопці! Якнайгостріше даруйте!

Святкових подій, урочистостей, днів народження чи іменин у нашому житті стільки, що залишається тільки дивуватися: чому це вчителі вимагають від нас успішного навчання? Та ніколи ж! Все свята та свята, а їх, між іншим, не ми вигадали, а саме ви — дорослі!..

Втім, я розумію, що ця "відмазка" все одно не допоможе, примусять сідати за уроки.

Та годі про сумне, поговоримо краще про святкове — березень же надворі! А березень — то час подарунків для мам, бабусь, сестричок і... Ну, і просто для різних там дівчат.

Найкращий березневий подарунок — квіти. Хоча їх можна дарувати коли завгодно, але в березні без них просто неможливо з'явитися перед очима... Ну, однієї там дівчинки. Зате з квітами — можна з'явитися. І не просто з'явитися, але і щось їй таке сказати... Ну не знаю, що. Особисто мені жодного разу не вистачало сміливості навіть рота розкрити в її присутності. Але сказати все одно щось потаємне можна — не вголос, а з допомогою квітів, наприклад.

Не зрозуміли? Я так і знав. А річ у тому, що квіти з давніх часів були для людини символом їхніх почуттів і думок.

Справді, де ми ще знайдемо такого ніжного, гарного, поетичного тлумача найпотаємніших мрій, як квіти? На Сході це зрозуміли й помітили ще дуже давно. Там навіть існує ціла наука про значення квітів і мову цих чарівних створінь природи. Мову, якою закохані серця нечутно, але зрозуміло могли висловити одне одному свої почуття...

Красиво сказав! Треба буде Ані Лорак ці слова підкинути — для нової пісні.

Але я не про пісню зараз, я про квіти. На жаль, у нашому кліматі й умовах нескінченних контрольних робіт наприкінці чверті мало хто вміє по-справжньому розуміти і відчувати мову квітів. Можливо, фантазії бракує. Або часу. В останній момент згадаємо про квіти до свята, схопимо перші-ліпші — і ось тобі, люба, подаруночок. А що він означає, той букет? Адже мало хто замислюється, що, вітаючи ветерана червоними гвоздиками, насправді висловлюєш дідусеві гарячу пристрасть, яка палає в твоєму серці — так, принаймні, це виходить мовою квітів.

Хочеш хоч трошки її вивчити? Гаразд, вивчай:

волошки — довіра й невибагливість
лілія та конвалії — невинність і чистота
плющ — дружба
дзвіночки — миловидність
маргаритки — скромність
фіалка — потайність
резеда — сердечна доброта
льон — працелюбність
левкой — палке кохання

Утім, чимале значення має і колір квітки:

рожевий — кохання
яскраво-червоний — вогонь і пристрасть
зелений — надія
світло-блакитний — віра
синій — вірність
мутно-жовтий — підступність і заздрощі
світло-сірий — бідність
темно-сірий — відчай
світло-коричневий — горе
лілуватий — покора
фіолетовий — дружба
оранжевий — гордість і кокетування
золотий — гідність
сріблястий — безсмертя

Котедж
одно квартирний індивідуальний міський або сільський житловий дім із земельною ділянкою. Котедж — традиційний тип англійського житла, що згодом набув розповсюдження в європейських країнах і США, а тепер і в Україні.

Кондор
хижий птах підряду американських грифів. Довжина — до 1 м, а розмах крил приблизно три метри. Поширений у Південній Америці. Гніздиться в горах і на скелях.

Уроки Мнемозіни

Чесно кажучи, мені дуже подобається давати інтерв'ю для різних газет і кольорових журналів. Правда, коли до мене прийшов надокучливий кореспондент і запитав: "Шановний, скажіть, а чому ви такий вундеркінд?" — я дещо розгубився, бо ніколи над цим не замислювався. А коли замислився, то й відповідь знайшов. Уся штука — в моїй пам'яті: все, що побачу, почую чи прочитаю, зразу запам'ятовую на все життя!.. Я так і хотів сказати кореспондентові, але виявилося, що він уже дві години, як пішов. А оскільки з того часу в мене ніхто більше інтерв'ю не брав, то я сам вирішив поділитися передовим досвідом з однокласниками. Отже, щоб гарно вчитися, треба мати добру пам'ять. Особливо, коли стоїш біля дошки і намагаєшся згадати, в якому році Колумб відкрив Америку. (До речі, в якому?) На думку давніх греків, богиня пам'яті Мнемозіна була матусею всіх дев'яти муз-заступниць відомих тоді наук і мистецтв. Багато видатних осіб дивували своїх сучасників феноменальною пам'яттю. Наприклад, Олександр Македонський знав в обличчя та на ім'я тисячі своїх солдатів, а чемпіон світу з шахів Альохін одного разу провів "всліпу" сеанс одночасної гри на 32 шахових дошках. А тепер усіх дивую я. До речі, ти теж можеш усіх дивувати своєю пам'яттю, якщо будеш тренувати її. Про це ми ще поговоримо.

А поки що вивчи **сім законів пам'яті.**

1. Думай! Обов'язково намагайся у всьому знайти зміст. Люди мало запам'ятовують з прочитаного, тому що замало думають самі. Не треба, затуливши вуха руками, як зомбі, повторювати про себе рядок за рядком. Ці титанічні зусилля ні до чого не приведуть. Тут важливий не процес, а результат! Останній буде набагато кращим, якщо ти виділиш у тексті головну думку, відмітиш перехід від однієї теми до іншої — тобто попрацюєш у книзі олівцем (якщо книга з бібліотеки — не забудь потім знищити ознаки навчального процесу). Вчись не тільки відповідати, але й ставити запитання. Спробуй посперечатися з автором, вилисуючи свої контраргументи.

2. Цікався! Якщо ти не читаєш 25-й раз улюблений детектив у тролейбусі по дорозі додому, то у решті випадків те, що ти читаєш, для чогось тобі потрібне. Завжди май на увазі вищу ціль, адже всі намагання заради неї. Іншими словами, щоб їжа була корисною, їж з апетитом. Цей гастрономічний вислів підводить нас до наступного закону пам'яті.

3. "Їж слона по частинах". Завтра екзамен!
(Не лякайся, це так, для прикладу).
Отже, завтра екзамен, але ти настроєний рішуче, тому що попереду цілий день і ціла ніч. Сподіваюсь, ти здасиш екзамен. Але переконаний, що ще до обіду весь підручник геть вилетить з твоєї голови. Ти "об'ївся". Щоб потім не скаржитись на "діряву" пам'ять, подумай, наприклад, чому «семеро одного не чекають»? А не четверо чи десятеро? Чому перед тим, як відрізати, треба сім разів відміряти? І чому сім чудес світу і сім днів у тижні? Це все не схожі на випадковість. Психологи вважають, що розкрили таємницю "логічної" сімки. Як виявляється, такий середній обсяг нашої пам'яті: вона здатна одночасно утримувати, в середньому, сім об'єктів облич, предметів, слів, фраз — немає різниці. Якщо ж порція для запам'ятовування виявиться більшою за норму, то на неї ти витратиш набагато більше часу.

4. Будь готовий! Книга потребує певного настрою на роботу, у якій багато що залежить від твоєї ерудиції. Адже все нове лише розташовується на вже готових полицях, міцніше тримається завдяки зв'язкам з уже існуючою інформацією. Згадай то, що ти вже знаєш з даної теми, оціни, наскільки твоя нова інформація доповнить твої знання.

5. Не топчи сліди. Давно помічено, що кращий засіб забути те, що ти щойно вивчив — почати запам'ятовувати щось подібне. Тому ніколи не вчи фізику після математики, а історію після літератури.

6. Поглянь навколо! Це ефективний метод боротьби з забудькуватістю. Уявивши ситуацію, у якій відбувалася подія, ти згадаєш і саму подію, оскільки одночасні враження мають властивість викликати одне одного. Саме тому вузлик на пам'ять, що зав'язаний у певній ситуації, пізніше допомагає пригадати і причину, через яку він був зав'язаний.

7. Вчи від "А" до "Я". Це означає, що вся інформація сприйматися як єдине ціле. Якщо ти вчиш вірш по частинах, то потім біля дошки після кожної строфи будеш довго згадувати початок наступної. Вчи все відразу. Такий принцип допоможе потім швидко відновити у пам'яті все потрібне.

Ось основні закони пам'яті, а наступного разу я розповім тобі про прийоми запам'ятовування.

Ані Лорак:

мені в житті пощастило

Спробуй пригадати: як давно ти вперше почув про Ані Лорак? Рік тому. Ну, півтора від сили. Не можна сказати, що нікому невідома дівчинка з сильним голосом стрімко злетіла на верхні східці хіт-парадів, однак зараз Ані Лорак — зірка. Хоча їй тільки вісімнадцять.

Професійна кар'єра почалася з прикрої неприємності: справжнє ім'я дівчинки — Кароліна. Гарне ім'я, сценічне. Але довелося придумувати псевдонім (спробуйте прочитати ім'я Кароліна ззаду наперед), так як в Росії вже була співачка, яка виступала під таким іменем. Її, правда, мало хто знає. Зате Ані Лорак довела своє право на існування, завоювавши Гран-прі на популярному конкурсі "Утренняя звезда". Крім цього, у юної співачки близько двадцяти нагород з фестивалів "Веселад", "Червона Рута", "Доля". А остання велика перемога — Гран-прі на Міжнародному конкурсі молодих виконавців "Big Apple International" у Нью-Йорку. Про цей конкурс юна співачка повідомила, що дуже хвилювалася, адже виконавський рівень конкурсантів був дуже високим. "Якби критерієм, за яким журі відбирало переможців, була краса, то я б точно не перемогла", — сором'язливо зізнається Ані Лорак. А я хоча й не бачив інших учасників конкурсу, зате впевнений, що Гран-прі наша співвітчизниця взяла би в будь-якому випадку. Відчуваючи гордість за співачку, я попросив її відповісти в терміновому порядку на декілька запитань.

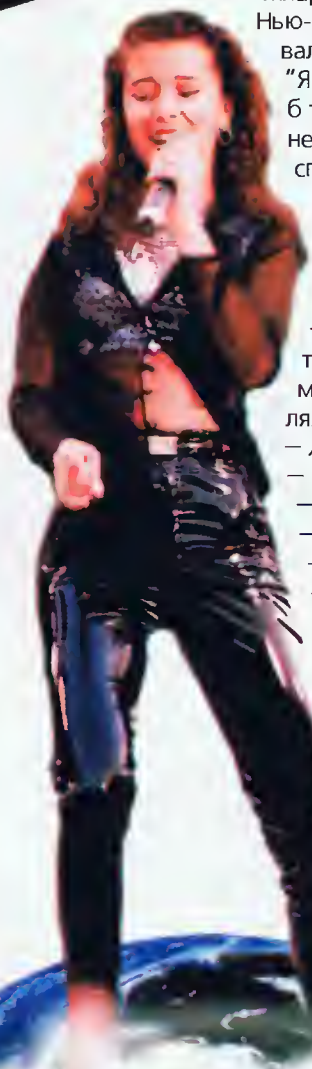

— *Який подарунок тобі подарував продюсер за перемогу в Нью-Йорку?*
— Ніякого. Він просто похвалив мене.
— *Як ти себе почуваєш в оточенні дорослих людей?*
— Чудово. Я вважаю, що мені в житті поталанило. Біля мене зібрались саме ті люди, з якими мені цікаво працювати і приємно спілкуватися. Єдине, що мені не до душі, це коли вони курять і випивають, а мені кажуть: "Іди погуляй! Ти ще маленька!"
— *А чи хотіла б ти залишитися в Америці?*
— Не залишилась би навіть попрацювати!
— *Де ти найкраще себе почуваєш?*
— У Лондоні.
— *Чи є у тебе заповітна мрія?*
— Так. Я хочу, щоб мої альбоми розходилися мільйонними тиражами. А ще мрію брати участь в церемонії вручення нагород MTV.
— *Твоє творче кредо...*
— Те, що ми маємо — результат того, що ми віддаємо.
— *Чи спілкуєшся ти зі своїми ровесниками?*
— Ні, мені з ними нецікаво.
— *Але друг у тебе є?*
— Мій принц мене ще шукає.

P.S. Незабаром після цього інтерв'ю до мене дійшли чутки, що принц Ані Лорак постійно був поруч, але ретельно це приховував. Ним виявився продюсер Юрій Фалеса. Наші вітання!

Лілія
ця трипелюсткова квітка була обрана французькими королями для символу божественної сили та багатства.

Неймовірні канікули в Країні Музики

Скрипка

4-струнний смичковий музичний інструмент. Найвищий по регістру в скрипічному сімействі. Класичний тип скрипки створили великі північно-італійські майстри 16-18 ст брешанської (Г. да Сало, Дж. Маджині) і кремонської (А. і Н. Аматі, Дж. Гварнері, А. Страдіварі) шкіл.

Ну, то я продовжую твір, можна? Тож пам'ятаєте, захотів я купити Киці давньоєгипетську Барбі. Дай-но, міркую, я в тому "Запорожці" професора Крапки понишпорю — може, десь кілька гривень завалялося. На панелі немає, під сидінням... І тут, коли поліз я під сидіння, певне, щось ліктем на пульті часу зачепив, бо все знову як зашкварчить, як замекає, як замигтить...

Ну, думаю, вигадав професор машинки — ні до чого доторкнутися не можна, як в тому музеї. Але, якщо в музеї щось помацаєш, то у гіршому випадку бабуся-наглядачка по руках надає, а тут... Подивився я у віконце... Так і є. Стародавній мій Єгипет — тю-тю! Замість пірамід — халабуди якісь. Виходить, знову мене кудись кинуло!.. От професор Крапка, ну й професор! Краще б він для своєї машини часу "Audi" взяв — та, як їде, аніщо підкинути не може. А "Запорожець", звісно, — так і кидає, так і кидає!..

Однак варто було б роздивитися, куди це мене таки кинуло? Придивився я — вуличка якась. Порожня-препорожня, жодної живої істоти, навіть котів чи горобців. І тиша — мертва. Мені аж ніяково якось зробилося.

Аж тут в машині щось я-ак бумкне! Наче хтось у великий том врізав, — барабан такий здоровенний!..

І одразу все заметушилося, заспівало і загарчало. Люди вулицею йдуть, птахи цвірінькають, собаки гавкають.

Боже, де це я?

Мабуть, я вимовив ці слова вголос, бо хтось відповів мені:

— Певно, там же, де і я — в Італії.

— Ну, і яке зараз сторіччя?

— Звичайно ж, дев'ятнадцяте.

Тут я нарешті побачив свого співрозмовника. Його зовнішність здалась мені дещо знайомою. Авжеж, десь я його вже бачив.

Але не встиг я подумати, як якийсь пан поштиво вклонився і відрекомендувався:

— Нікколо Паганіні.

— А де ж ваша скрипка? — мимоволі вихопилося в мене зовсім недоречне запитання.

Пан посміхнувся.

— Сьогодні я гратиму, бо я не лише скрипаль, а й гітарист.

— Невже у вашому сторіччі і гітара уже була?

apple Book

#2-3

From our readers — 2

Rainbow people — 3

The Beatles sang this song — 5

Two rhymes — 6

Take your temperature — 7

Spring is here — 8

Mothering Sunday — 9

Make your own menu — 10

John Appleseed — 11

PEACE IS — 12

Are you superstitious? — 14

An American Quiz — 15

Apple book life — 16

Dear Applefriends!

You are now holding "Apple Book—2" in your hands (WOW!!!)

CONGRATULATIONS!

First of all we want to thank all the children who wrote to "Apple Book". We appreciate your letters, pictures and ideas to improve the magazine and, of course, the answers to our "THINKING CORNER".

We want you all to know how much "Apple Book" depends on your support. Without help of other people the magazine cannot live. We call it connection.

Actually we make connections every day — with our family and our friends, with animals and trees, with a million things in the world around us. Connections are the things that bind us together. When people stick together strength is on their side. Connections change us. Every meeting, every conversation, every letter—sent or received—changes us, makes us richer as human beings, especially if we open ourselves to others like our reader Vladyslav Podolyak, an 8-grader of School # 5. He sent us his picture of an Appleman and a poem.

WHEN WILL FEAR DISAPPEAR?

When will fear disappear?
When will people live in peace?
When will the air be clear?
And when will birds sing on the trees?

That we must ask everyone everywhere
And do good things ourselves.
Then we shall see happy smiles here and there
And our good actions won't "lie" as books on the shelves.

Did you like them? If you want to "make connections" with him, his address is in our magazine. Do write!

In this issue we are starting to publish English idioms connected with... animals. It's incredible how many idioms there are in English that are drawn from animal life. We start with a tiny bee.

IN A BEE LINE —
following a straight course, as a bee is supposed to do.

? Thinking corner

An American Quiz.

1. What is the capital of the USA?
New York
Washington D.C.
Chicago

2. How many states are there in the USA?
48 50 52

3. Which of these is not a state in the USA?
Hawaii Tahiti Florida

4. How many people are there?
150 million 200 million 250 million

5. Where can you find this lady?
in New York
in Los Angeles
in San Francisco

6. Which of these mountains do you find in the USA?
the Andes
the Rocky Mountains
the Alps

7. Which of these flags is the correct American flag?

8. What is the name of the American flag?
the Capitol
the Stars and Stripes
the Union Jack

9. As a free nation the USA is about
200 300 500 years old

10. Which of these is a well-known basket-ball team?
the New York Rangers
the Senators
the Harlem Globetrotters

As usual the 1st to send us the correct answers will get a prize.

TO LET THE CAT OUT OF THE BAG —
to disclose a secret.

? Thinking corner

What do you think? Are you superstitious?

Yes *No* *I'm not sure*

If you walk under a ladder you get bad luck
If you break a mirror you get bad luck for seven years
A clover with four leaves brings good luck
Number 13 brings bad luck
A cat has nine lives
Ghosts walk at midnight
Numbers 3, 7 and 9 bring good luck

Now answer our questions

Do you walk under ladders, or do you go roud them?
Do you look for four-leafed clovers?
What do you do when you find one?
Do you have a party with thirteen people?
Do you go on a boat with twelve other people?
Do you feel scared at midnight if you are alone?
What is the first number you think of between 1 and 5?
And between 1 and 10?

Do you put things together in threes, sevens or nines?
ARE YOU SUPERSTITIOUS?

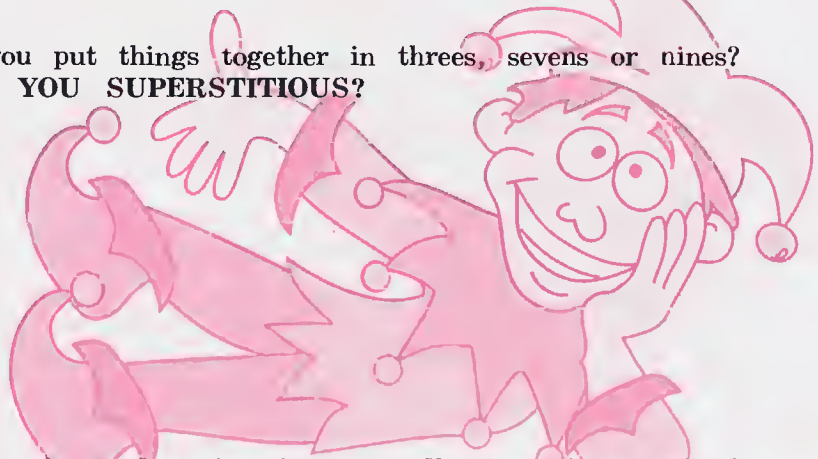

A cat is a champion in our collection of animal idioms:

A CAT HAS NINE LIVES —
a proverb expressing the prevailing belief that it is very difficult to kill a cat.

We come in all sizes and shapes: tall, short, and in between.

We come in many colours.

People everywhere love to play.

Do you know that there are over **4 000 000 000** human beings on earth. Every hour there are 4000 more. If we all joined hands, the line would stretch around the world 153 times.
No two people are alike. Every one of us is different from all the others.

Our noses come in many shapes.

So do faces, lips, and ears.

Hair can be snowy white or pitch black. Some people have no hair at all.

There are 20 different main languages spoken on earth. But have you ever wondered how many English speaking people there are?

It is quite a number.
English is probably the most spoken language in the world, second only to Chinese. The exact figure is impossible to tell, but it is around 350 million people. It is spoken in the British Isles, the USA,

Australia, New Zealand, and much of Canada and South Africa.

It is also the second language of another 300 million people, e.g. in India and large parts of Africa.

If you add the enormous number of people who learn to understand and speak English (like yourself) you will realize that English is indeed a "world language."

TO HAVE A BEE IN ONE'S BONNET — to be crazy in a certain direction.

? Thinking corner

Actually it's not a corner, it's the whole thinking page! We have a special task for you here. You can interview your family, friends, and even people in the street. We are waiting for your results.

PEACE INTERVIEW

My name: _____

My age: _____

I interviewed: _____

His/her age: _____

1. What are the first words or images you think of when you hear the word "peace"?
2. How do you define "peace"?
3. What are five things you do that make you feel peace?
4. What do you think a world at peace would be like?
5. What are some things you do that make the world more peaceful?

Don't forget to thank the person you interviewed!

And, finally, our second task:

Words you know — words you don't know

Find words you know and words you don't know. Look up words you don't know in the dictionary and learn them.

plenty father colours Rainbow work trees fun sun babies
branch roses black men animals white
happy world laugh mother moon learn justice
peace smile father brown
olive nice care protection girls humanity cry food yellow
flowers children people
laughter old freedom happiness brotherhood promise grass
love hope dove sky young people music equality
orange games sisterhood women
tear heal stars wonderful grown-ups together

TO MAKE BULL'S EYES — to fire a highly successful shot; to score a great success; to gain a striking advantage.

This is what our friend, an American teacher said: "I spend a lot of time in schools and I often hear — or overhear — some pretty remarkable things. I'll always remember walking down a hallway in one elementary school and hearing the shouts of a teacher who had obviously reached the end of her rope. 'If I don't get some peace in this room, you kids won't have recess for the rest of your LIVES!' There followed the kind of quiet that is known as pin-drop quiet. Even I, out in the hall, didn't dare make a sound. But was there peace in that room for either the children or the teacher?" And then we, the editors, thought:

"What is peace?"

To one person peace is a long afternoon on a beach, to another it's a company of good friends, to a third it's a forest after rain, to a fourth it's a sense of security. It's a collection of our feelings, experiences, behaviors, and moods.

And here you can read the word "PEACE" in other languages:

Language	Word	Pronunciation
Latin	Pax	Pocks
Hebrew	Shalom	Shah-lohm
Italian	Pace	Pah-chay
Greek	Eirene	Ih-Ree-Nee
French	Paix	Peh
Arabic	Saalam	Sah-laahm
Vietnamese	Hoa-binn	Hwa-bean
German	Freden	Free-den
Japanese	Heciva	Hay-wah
Spanish	Paz	Poz (rhymes with nickname Roz)
Ukrainian	Myr	Mear (rolled "r" at end)

Do you know these peace symbols?

American sign language

Dove with olive branch

War resistor's broken rifle

Rainbow

Italian peace symbol

60s peace sign

Native American earth sign

Mr. Spock's hand signal (Star Trek)

? Thinking corner Make your own peace sign.

Imagine how dull the world would be if everybody would look, think, eat, dress, and act the same.

The people of the world are like the rainbow, lovely because of many colours. We are all rainbow people. The rainbow has meant a lot to people in different times and places. In the story of Noah the rainbow is a promise that there will always be hope for mankind.

? Thinking corner

What do you hope the world will be like? What does your rainbow world look like? What will you do to make our world a rainbow world?

Do you know this song of the "Beatles"? It's something for your special notebook:

Imagine

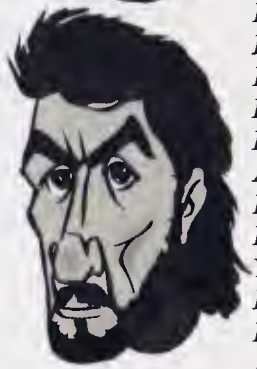

Imagine there's no heaven
It's easy if you try
No hell below us
Above us only sky
Imagine all the people
Living for today...
Imagine there's no countries
It isn't hard to do
Nothing to kill or die for
And no religion too
Imagine all the people
Living life in peace...
Imagine no possessions
I wonder if you can
No need for greed or hunger
A brotherhood of men
Imagine all the people
Imagine all the world...
You may say I'm a dreamer
But I'm not the only one
I hope someday you'll join us
And the world will be as one.

TO GET BUTTERFLIES IN ONE'S STOMACHE — to feel nervous.

Which of these two rhymes about days of the week do you like best?

Choose one,
learn it by heart
and please your teacher.

7 DAYS=1 WEEK

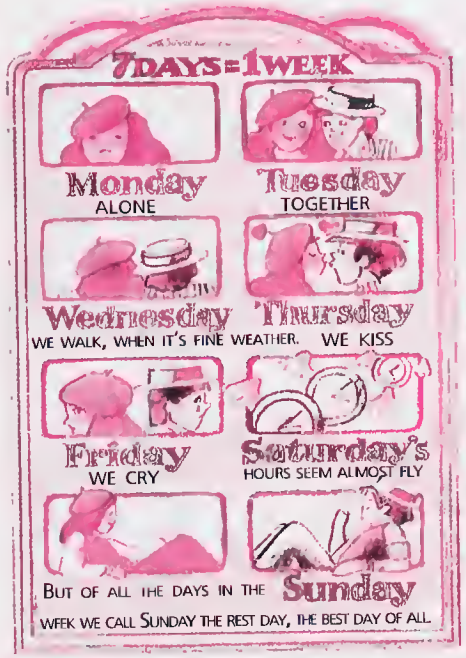

SOLOMON GRUNDY

A BIRD IN THE HAND IS WORTH TWO IN THE BUSH — a sure advantage is better than a problematical advantage, even though the latter promises to be twice as good.

LOST TIME IS NEVER FOUND AGAIN
Benjamin Franklin

In our apple collection there are fairy tales and legends about apples. We chose an American legend about Johnny Appleseed.

Johnny Appleseed was a real live person. His name was John Chapman. He was born in Leominster, Massachusetts, September 26, 1774. His father served as a Captain in the Revolutionary War. Records of his boyhood are scanty at best. No single biography of Johnny Appleseed is really complete. Over the years bits and pieces of his life story have been pulled together by many authors. Little is known of his early life except that he loved nature and that he was markedly unselfish. He looked upon all of nature as his friend. He was never known to injure of to kill any living thing except one rattlesnake and it is known that he always regretted it.

Johnny Appleseed is described as a man of medium height, blue eyes, long light-brown hair, slender figure, wiry and alert. He wore but little clothing. Often his only garment was a coffee sack with holes cut in it for his head and arms. He went barefoot most of the time, even in winter. He was a vegetarian, eating no meat or fish. He believed it was wrong to take life in order to procure food. He urged people to plant and grow fruit.

Johnny planted thousands of apple trees. For nearly 50 years he kept steadily at his work. He became known for his courage and dedication to his fellowmen as well as for the apple orchards he planted.

He was a pioneer as great as the greatest of them.

There are still a few old apple trees alive which are claimed to have been taken from nurseries planted by Johnny Appleseed. The good that men do lives after them.

? Thinking corner

What would you like to leave to people after you? What have you already done for that? And do you know your character well?

Our next animal is a bull! He is much bigger than a bee, a butterfly, or a bird.

TO TAKE THE BULL BY THE HORNS — to attack something formidable in a bold and direct fashion.

You MUST be tired and... hungry by the time you reached this page. Let's have a rest and a snack.

MAKE YOUR OWN MENU:
a) for breakfast
b) for your birthday
c) for Sunday dinner

? Thinking corner

Write your menues on a "menu card" as nicely as you can and illustrate it. Bon appetit!

Let's play for a change and then we'll continue our Apple stories and a serious talk.

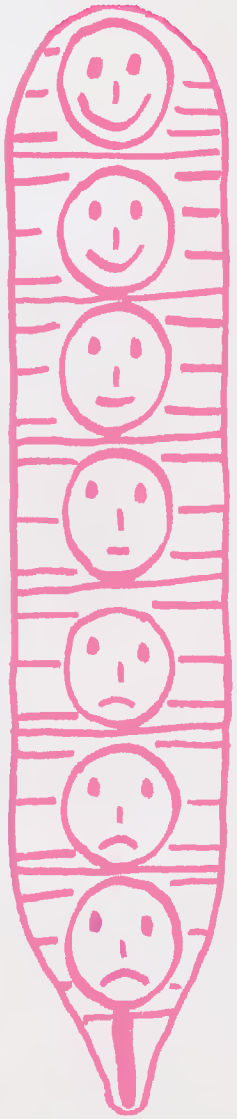

1. To begin with — finish the phrases:
— I'd do everything to forget...
— If I get tired...
— Few people know that I'm afraid of...
— It was my mistake to...
— I've always wanted...
— I don't like people who...

2. No doubt you have friends. Let's analyse your attitude to them.

Take a sheet of paper, draw a circle, put your name in the center and put the names of your friends around it as far or as close to yours as you feel them. Done? Now are you satisfied with the results? Can you do anything to make them better? Think!

3. Learn to express non-verbally (not with words but with gestures) your attitude to your friend, your brother or sister, your parents, to your pets, even to the things around you.

4. "Take your temperature".

Look at this "thermometer" and choose the face that corresponds to your mood now as you are reading our book.
Send us your "temperature". OK?
Don't forget to write when you "took your temperature": in the morning or in the evening. Does the time of the day have an effect on your mood? How? When are you most optimistic?

BIRDS OF A FEATHER — FLOCK TOGETHER — to mix with people of like tastes, interests, of the same kind of character.

Look out of the window — SPRING IS HERE!

There are many signs that a new season is upon us. We offer this spring poem for your special notebook.

AWAKENING

The world is awakening
From a long winter's sleep,
The snow in some places
Is still 3 inches deep.

And I stand there amazed
As I look all around,
And see beautiful crocuses
Popping out of the ground.

The trees are all blooming
Then comes to my mind,
The mouth-watering fruit
That will sure come in time.

Lord, Your beautiful world
Is now born again,
To bring forth it's wonders
For the pleasure of men.

With bowed heads we thank You
For these wonderful gifts,
That no one but, Lord,
Can do something like this.

Fred Mormino, Ashland, Mississippi.

Mothering Sunday

The 8th of March is Mid-Lent Sunday or Mothering Sunday. It is claimed that the name Mothering Sunday came from the ancient custom of visiting the "mother church" at this time; but to schoolchildren it always meant a holiday, when they went home to spend the day with their mother or parents. At one time in Britain, especially in Lancashire, it was the custom to eat simnel cakes on this day. The word simnel is derived from a Latin word meaning fine bread.

Mothering Sunday is not the same as Mother's Day. The latter is an American festival celebrated on the second Sunday in May. It is an occasion for each person to remember his mother by some act of grateful affection. In Ukraine we also celebrate Mother's Day in May.

All women become like their mothers. That is their tragedy. No man does.That's his.

Oscar Wilde (1854--1900) The Importance of Being Earnest.

? Thinking corner

Have you ever listened for spring to arrive? THINK of one of your favourite signs of spring and write to us about it. You can send a poem, a picture or a photo...anything!

A BIRD'S EYE or BIRD-EYE VIEW— a general view, such as would be enjoyed by a bird flying over a country.

A BIRD OF PASSAGE — a person who roams from one place to the other, not staying in any one place for very long.

— Поява гітари, синьйоре, губиться у глибині віків. Хтозна, коли вона з'явилася. Але можу запевнити вас, що у тринадцятому сторіччі іспанці вже добре грали на ній. Ще не було ані скрипки, ані віолончелі, ані фортепіано — але гітара вже звучала.
Однак увесь час їй доводилося змагатися з іншими музичними інструментами.
У чотирнадцятому столітті араби привезли до Європи лютню, яка дуже швидко витіснила гітару.

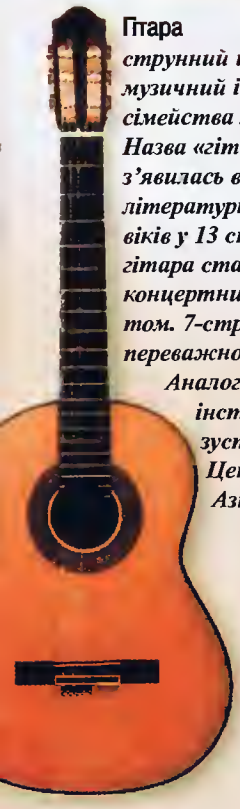

Гітара
струнний щипковий музичний інструмент сімейства лютні. Назва «гітара» з'явилась в європейській літературі середніх віків у 13 ст. 6-струнна гітара стала класичним концертним інструментом. 7-струнна — переважно в Росії.
Аналогічні древні інструменти зустрічались в Центральній Азії.

Потім у гітари з'явилася ще одна суперниця — ручна віуела.
Але ненадовго. Своїм зовнішнім виглядом вона була дуже схожа на гітару й мимоволі нагадувала про неї. З часом гітара перейняла деякі прийоми гри на лютні, а також репертуар, і вийшла переможницею у цьому змаганні. І на початку дев'ятнадцятого століття з'явилася сучасна шестиструнна гітара, яку тепер називають класичною.
Її можна порівняти із деревом, на якому виросли нові гілки.

Одна з них — російська семиструнна гітара. Не можна сказати, що вона так вже відрізнялася від своєї "матінки" якістю звучання. Але акомпанувати на ній було простіше і зручніше, тому й народилася вона разом із таким дивним явищем, як романс.
Неповторне звучання у гавайської гітари. Інколи думають, що це якийсь особливий інструмент. Але будь-яка гітара може виконувати роль гавайської за однієї умови: у неї мають бути металеві струни.

Майстрам хотілося, аби гітара звучала голосніше, і вони весь час вдосконалювали її. Вже на початку двадцятих років нашого століття робилися перші спроби електрифікувати гітару. А у 1927 році у Південній Америці було видано патент на готовий і цілком дієвий інструмент. Першу електрогітару зовні важко було відрізнити від звичайної. Невеликий датчик-звукознімач під струнами і електропровід, що вів до підсилювача, — от і вся різниця. Але швидко з'ясувалося, що корпус гітари в такому вигляді заважає їй.

Випадкові удари по деку спричиняли її коливання, які підсилювалися й виходили із динаміка у вигляді зайвих шумів.
У свою чергу голосні звуки з динаміків впливали на деку ззовні, ще раз підсилювалися, і цей круговорот тривав доти, доки динамік не починав несамовито вищати.
Усіх цих неприємностей вдалося позбутися лише після того, коли в електрогітари замість звичайного акустичного корпусу з'явилася масивна дошка, в якій не виникало ніяких коливань.

Конструкторам довелося вдатися до ще однієї хитрості. Обмотки трьох звукознімачів вони накрутили в один бік, трьох інших — в другий. Таким чином гітара стала зовсім несприйнятливою для всіляких випадкових ударів, клацань, тертя рукава по корпусу та інших сторонніх шумів.

Якщо звичайна акустична гітара дозволяє музиканту виконувати мелодію, підтримувати її басами й супроводжувати гармонією, то електрогітара у ході своєї еволюції розділилася на три інструменти для різних партій.

Так виникли соло-гітара, ритм-гітара і бас-гітара.

По суті, електрогітара — це зовсім новий музичний інструмент, котрому поки що не придумали власної назви. Але те, на що перетворилася цілком електронна гітара кінця XX сторіччя, навіть зовні не нагадує її бабусю з середньовічної Іспанії... Паганіні ледь чутно зітхнув і подивився на двох юнаків, які діловито розставляли звукові колонки під балконом дівчини у середньовічному одязі.

Електрогітара
музичний інструмент, котрий належить до класу електрофонів.

Електрофон
клас електромузичних інструментів; пристрій для відтворення звуку, записаного на грампластинках.

Довготелесий хлопець, схожий на Бона Джові, торкнувся струн свого інструмента — і на всю вулицю розлився електронний важкий звук... Тільки тут я почав розуміти, що в цій картинці є якась вада: вулиця з XIX століття, дівчина на балконі — століть на шість молодша, а Паганіні править мені про електрогітару...

— Перепрошую, — пробелькотів я. — Ви не нагадаєте, де це я зараз, бо я щось не розчув?

— Та в Італії ж, — загадково посміхнувся мій лектор.

— А-але ж... — тільки й спромігся вимовити я. І негречно потикав пальцем у бік Бона Джові.

Паганіні простежив за моєю рукою і захихикав:

— Авжеж, авжеж. Я пожартував. Це не зовсім Італія. Це, так би мовити, італійський куточок великої Країни Музики.

— Де-де?..

Замість відповіді Паганіні простягнув руку у віконце "Запорожця" і натиснув кнопку на пульті.

І в той же час щось знову як бумкне у великий том! Наче я опинився всередині великого барабана. Від несподіванки я заплющив очі. А коли розплющив...

А коли розплющив, то виявилося, що я разом з машиною часу якраз і перебуваю всередині барабана!.. Не одразу я зрозумів, що Паганіні все ще щось говорить мені — ось тільки голос його долинав десь здалеку. Я прислухався: так, його голос лунав з динаміка магнітоли в моєму "Запорожці".

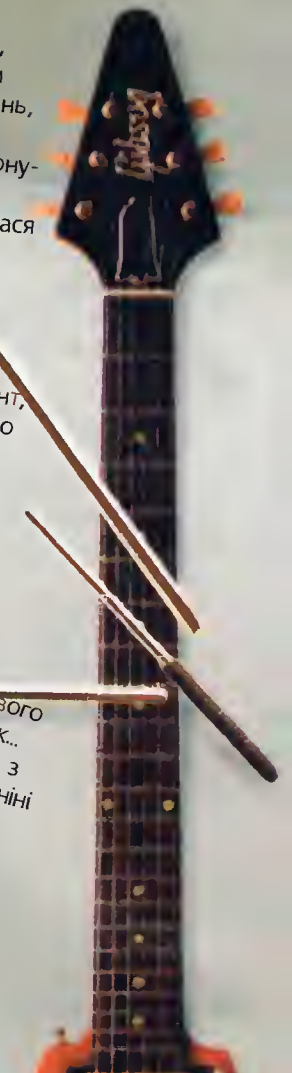

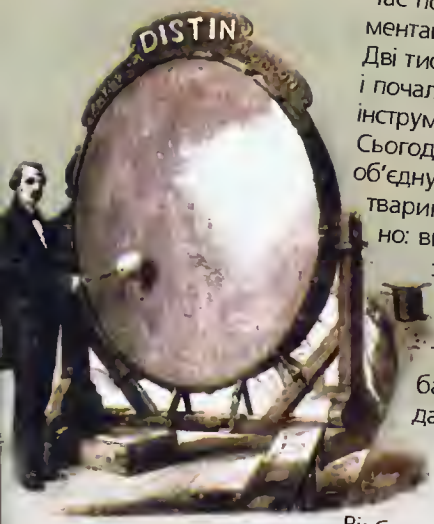

Час познайомитися тобі з найстарішими музичними інструментами — ударними.

Дві тисячі років тому людина узяла в обидві руки палички і почала стукати ними. Так з'явився перший ударний інструмент.

Сьогодні це досить велика і різноманітна родина, яку об'єднує лише одне — натягнута вироблена шкура тварини. А корпус інструментів може бути який завгодно: видовбаний чи увігнутий, глиняний (як глечик) або з висушеного гарбуза... Його може не бути зовсім. Подекуди в Азії шкура на барабані просто розтягується на кілочках, які вбиті у землю.

Трохи осторонь у цій групі тримаються африканські барабани. Вони мають гарний сильний звук, й лунає він далеко, завдяки чому ці барабани слугували колись за обом зв'язку, що трохи нагадував сучасний телеграф.

Відбувалося це таким чином: барабанщики-зв'язківці жили неподалік один від одного, і як тільки перший з них починав передавати закодоване у барабанному бою повідомлення, інший миттєво приймав його і передавав іншому ланцюжком далі. З часом телефон і телеграф витіснили барабанний зв'язок. Але ще й досі в Африці живуть люди, які розуміють мову барабанів.

До складу сучасного симфонічного оркестру зазвичай входять два барабани — великий і малий. А от ударні рок-групи налічують аж до семи том-томів (не плутайте їх з там-тамами!).

Корпус цих барабанів нагадує подовжений циліндр, через що вони звучать трохи інакше, ніж звичайно.

Іноді до ударних входять бонги — два маленьких барабанчики, з'єднаних між собою. Чимось схожі на них конги. Але їхній корпус довгий, звужений до низу, а шкура натягнута лише зверху.

Взагалі-то для виготовлення барабанів зараз усе частіше використовується не шкура, а пластик. Але багато хто з музикантів вважає, що інструменти з традиційною мембраною звучать значно краще. Однак прогрес є прогрес, і сьогодні на зміну барабанним секціям прийшли повністю електронні прилади, які.. які... які...

Тут голос Паганіні почав стихати, змінюватися. Я потягнувся до ручки гучності на магнітолі, крутонув її — і тиша... миті...

(Далі буде)

Дослід 1

ЯК ВИМІРЯТИ ТОВЩИНУ АРКУША ПАПЕРУ?

Візьми сто аркушів паперу і виміряй з допомогою лінійки їхню загальну товщину. Одержаний результат розділи на сто. З цим зрозуміло, а як виміряти товщину того ж аркуша, якщо він лише один, а крім лінійки у тебе нічого нема?

Склади аркуш удвоє, потім ще раз, і ще, і ще... Тепер виміряй товщину аркуша, складеного багато разів. Підрахуй, скільки маленьких аркушиків у тебе назбиралося. Загальний результат поділи на кількість аркушиків. Саме так виготовляють журнали, газети, зошити: друкують багато сторінок на великих аркушах, а потім складають їх і розрізають. До речі, в учнівських зошитах у клітинку відстань між лініями дорівнює половині сантиметра.

Дослід 2

НЕРУХОМЕ ПОВІТРЯ? НЕЙМОВІРНО!

А тепер візьми два однакових легких аркушики паперу в ліву і праву руку і піднес їх до рота, тримаючи кожен посередині верхнього краю. Папірці мають створюват коридор для повітря. Для наступного досліду все готове. Постарайся спочатку леге сенько подути між папірцями, потім сильніше. Неймовірно! Обидва аркушики замість того, щоб розійтись під дією повітря, яке видувається з рота, навпаки, сходяться стискаються, наче невидима сила з двох боків намагається їх зблизити. Називаєть ся ця сила силою тиску нерухомого повітря.

Ми живемо на дні повітряного "океану". Земля притягає до себе повітря, і воно створює тиск. Такий тиск нерухомого повітря називається статичним. А ти про це знав?

Лабораторія професора Крапки

Дослід 3

ЧИ ЗНАЄШ ТИ, ЯКА ПЛОЩА ПІДОШВИ ТВОГО ЧЕРЕВИКА?

Візьми міліметровий папір або папір із зошита в клітинку і постав на нього свій черевик. Контури підошви обведи олівцем. Тепер зніми з паперу черевик і підрахуй, скільки цілих клітинок помістилося на паперовому відбитку підошви. Запиши результат у таблицю.

У контурі черевика	Кількість підрахованих клітинок	Кількість цілих клітинок
Цілих клітинок		
Половинок клітинок		
Четвертинок клітинок		
Всього		

Але по краях відбитка частина клітинок потрапила під слід підошви лише наполовину. Запиши у другий рядок таблиці, скільки таких клітинок. Уважно придивись — деякі клітинки лише ледь-ледь потрапили в контур відбитка. Запиши їхню кількість у третій рядок таблиці.

Увага! Дві половинки складають цілу клітинку. Чотири четвертинки — це клітинка.

Про те, що квадрат, сторона якого дорівнює 1 сантиметру, складається з 4 клітинок — ти вже знаєш. Його площа становить 1 квадратний сантиметр. Наприклад, ми підрахували, що підошва нашого уявного черевика займає 56 клітинок, тобто квадратних сантиметрів тут у чотири рази менше. Це означає, що вона має 14 квадратних сантиметрів. Одним словом, на нашій уявній підошві могли б поміститися квадратів. А скільки квадратів має твій черевик?

Фокус «ТОБІ ПІД СИЛУ "СТИСНУТИ" ПЛЯШКУ?»

Вийми з холодильника порожню пляшку (без етикетки), закрий шийку монетою, змо ною у воді, сядь за стіл, потираючи руки, і заяви присутнім: "Я можу так стиснути пляш що буде видно, як підніметься монета".

А тепер роби вигляд, що ти її міцно "стискаєш". Присутні будуть дуже здивовані, бо мон й справді підніметься над шийкою пляшки.

Коли монета підстрибне, відразу ж закінчуй цей показ. Зроби вигляд, що ти затратив на справу чимало зусиль і тобі треба відпочити.

Секрет фокуса простий. Ти зігрівав повітря у пляшці своїми руками. Воно розширювал і піднімало монету. З пляшки обов'язково слід зняти паперову етикетку, тому що па погано проводить тепло. Монету потрібно змочити, щоб вона щільніше прилягала до ш ки пляшки.

Ніхто не зможе відразу після тебе повторити цей фокус, і ти також (зішлись на втому), повітря в пляшці вже злегка нагрілось, та й поверхня стала теплою.

Як працюють речі

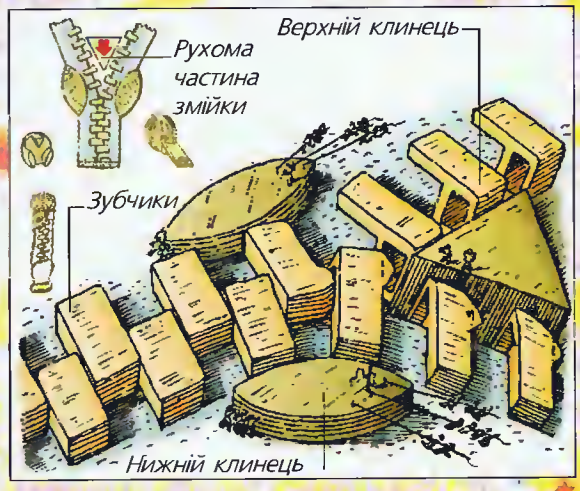

Блискавка (змійка)

Сьогодні мало не на кожній речі можна побачити блискавку. І чим більше їх на одязі, тим крутішим він вважається (деякими людьми). Отже, як працює блискавка? Усі ми бачили, що блискавка складається із багатьох зубчиків. Ці зубчики зчіплюються між собою, коли їх міцно притиснути один до одного і не абияк, а лише під певним кутом. Ще раз притиснеш зубчики і знову під потрібним кутом — і вони розчіпляться. Потрібний тиск на кут забезпечують три клинці, які містяться у рухомій частині блискавки. Верхній трикутний клинець задає кут зчеплення. А два нижні, розташовані з обох сторін зубчиків, здійснюють тиск, перетворюючи, здавалося б, легкий рух змійки у потужну силу. Отже, якщо розібрати рухому частину змійки, то ти побачиш трикутний клинець, який розчіплює зубчики, коли блискавка розстібається, і надає потрібний кут для розстібання, а також два нижніх клинці, між якими проходять два ряди зубчиків.

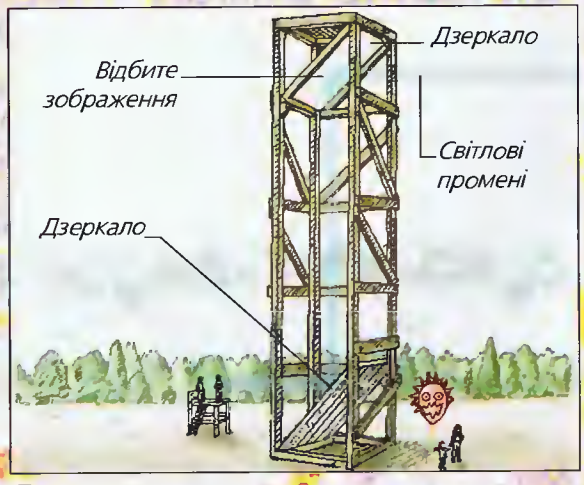

Перископ

Перископ допомагає дивитися крізь стіну і поза нею. Він складається з двох плоских дзеркал, котрі встановлюються під кутом 45 градусів. Світлові промені відбиваються від об'єкта першим дзеркалом, а звідти потрапляють на друге, а від другого безпосередньо у ваше око. Плоске дзеркало відбиває промені точно під тим самим кутом, під яким вони потрапили на дзеркало. Дзеркала у перископі відбивають промені під кутом 90 градусів. Перископи використовують на підводних човнах та у медицині. З їхньою допомогою вчені мають змогу зазирнути усередину людського організму. Також перископи дуже допомагають при списуванні контрольних у тих, хто сидить перед вами (але нікому-нікому про це не кажіть).

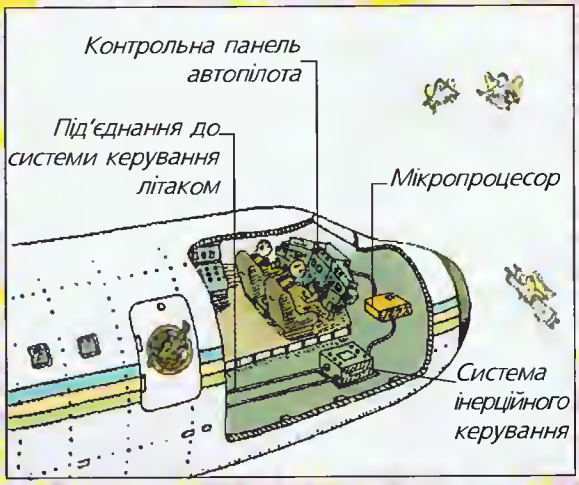

Автопілот

Усім людям треба відпочивати. Учням треба робити перерви між уроками. На заводах також є обід та "перекури". А ось що робити пілотам літаків, які повинні багато годин поспіль керувати машиною у небі? Для того, щоб льотчики могли відпочивати під час рейсу, і був придуманий автопілот. Він дозволяє автоматично утримувати літак на потрібному курсі. Пілот за допомогою контрольної панелі автопілота задає параметри курсу, а саме: швидкість, висоту, кут підйому та координати напрямку. Всі ці дані вносяться в мікропроцесор, який порівнює запрограмовані дані із даними, що надходять із системи інерційного керування. Система інерційного керування складається з акселерометрів — спеціальних сенсорів, котрі контролюють відхилення від курсу по напрямках вверх-вниз, уперед-назад та ліворуч-праворуч. Сенсор працює так: струм, що проходить через котушку, створює магнітне поле. Якщо літак змінює, наприклад, швидкість, то під силою інерції зміщується пружина, зроблена у вигляді рамки. При цьому порушується магнітне поле і посилається відповідний сигнал у мікропроцесор. Мікропроцесор, помітивши розбіжності між дійсним і запрограмованим курсом, відповідно діє на систему керування і вирівнює рух літака згідно з програмою. А тим часом льотчики спокійно п'ють чай.

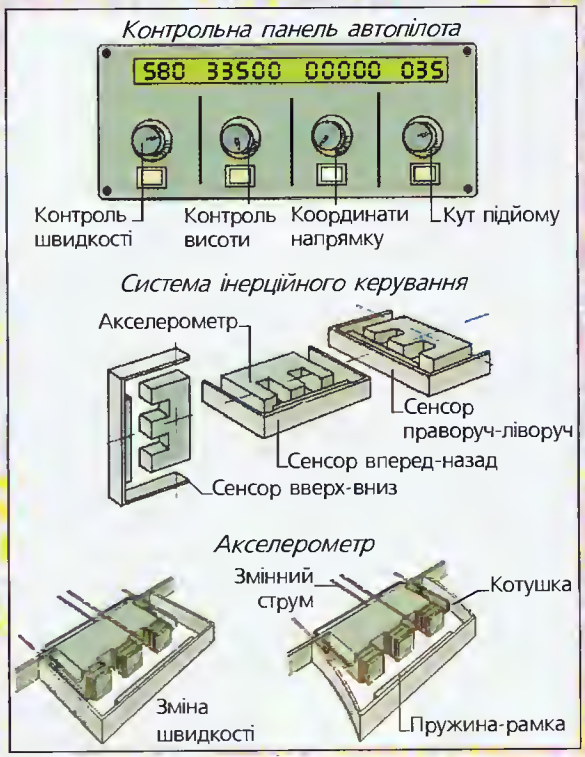

Оріон
у древньогрецькій міфології — великан, мисливець, вбитий Артемідою і перетворений богами в сузір'я; сузір'я екваторіальної смуги неба, в якому є дифузна туманність Оріона.

Одіссея
довготривалі мандрівки, повні пригод і небезпек, але такі, що благополучно закінчуються.

Орел
(разом із соколом) — є небесними силами, які безпомилково бачать і судять людський світ.

Як вибрати кошеня

Отож, ти вирішив завести собі кошеня. Чудова ідея! І ти зробив правильний вибір. Я, приміром, аж три киці маю — може, саме тому мене в класі і звуть Кицею.

Звичайно ж, кішка у сто разів краща за собаку. Особливо, якщо її хазяїн чесний сплюх. Адже кота не треба вигулювати вдосвіта. До того ж, його можна використати як грілку, як барометр і навіть замість аспірину "Upsa" з бульбашками. (От гидота!) Я вже не кажу про те, що в котячій особі ти, безперечно, знайдеш собі безкорисливого друга, який за шматочок м'яса і трохи пестощів буде тобі відданий до кінчика свого пухнастого хвоста. Отож — бери кошеня, раджу!..

Але перед тим, як здійснити свій намір, влізь із ногами у крісло, вруби що небудь заспокійливе і гарненько обдумай свій план. Небезпека загрожує йом з усіх боків.

Насамперед — батьки, і особливо мама. Навряд чи їй так уже сподобаєть твоя ідея. А тому краще одразу про все домовитися, інакше бідолаха того дня опиниться за дверима.

Не виключено, правда, що під час переговорів ти зазнаєш цілковитого фіаско Тоді усі надії — на тата. Візьми його у спільники хоча б на кілька днів, доки мама не зглянеться. Як ти це зробиш — то вже твоя справа. Міркуй!

Інша небезпека — це ти сам.

Чи вистачить у тебе терпіння годувати кота, виховувати його, приділяти йому постійно увагу? А може, ще й ходити за ним з ганчіркою, доки кіт не облюбує собі місце.

Також тобі доведеться рахуватися з тим, що коти відзначаються дуже незалежною вдачею і схильні вести саме такий спосіб життя, який їм до вподоби. Отож — думай.

А як надумаєш, вирішуй, кого хочеш мати: кішку чи кота? Коти такі статечні й тямущі, зате кішки граційні, розумні, та ще й більш віддані своїм господарям. Але вони приводять потомство. Ти будеш з ним няньчитися? Отож — знову думай.

А вже потім — до діла. По-перше, де ж знайти "свого" кота? Адрес чимало: на пташиному ринку, у клубі, в знайомих... А то й просто на вулиці. У будь-якому разі тварину треба пильно оглянути.

Як виглядає здоровий кіт? Зовні він жвавий, веселий і грайливий. Очі в нього чисті і ясні, а тулуб стрункий і гнучкий.

На шерсть приємно по дивитися, така вона гладенька лискуча. Але якщо в кота блохи, на шкір обов'язково залишаться чорні цяточки. Переві одразу, чи немає в нього у вухах кліщів.

Дивись, щоб був він не худий і не товстий. І щоб йог живіт не здувся або не був твердим, бо це вже свідчит про хворобу. А також запам'ятай, що у здорової тварин паща рожева.

Якщо у неї все гаразд зі слухом, вона має відреагувати, коли т тихенько покличеш її.

І ще не забудь розпитати, де раніше жило це кошеня, хто і як йог годував. Бо коти дуже перебірливі у їжі і вперто дотримуються свої звичок у харчуванні.

Переважно кошенят беруть, коли їм виповнюється 8-10 тижнів від народження. З першого дня перебування кошеняти у вашому дом необхідно привчати його ходити до туалету на одне і те сам місце — у неглибоку посудину.

Багато хто з вас, напевно, чув, що деякі кішки справляют свої природні потреби в унітаз. Як же ж навчити тва рину це робити? Для цього необхідно посудин закріпити до країв унітаза, а в дні про свердлити дірки. Коли кішка до цього звикне посудину можна забрати На перший час, поки ко шеня не виросло, необхідно захова ти речі, які коше ня під час гри може скину ти чи пола мати. Десь у доступному для кішки місці

необхідно прибити дерев'яний брусок, до якого вона буде точити кігті. Так ти врятуєш мамині шпалери і свій гарний настрій.

Купуючи котика, пам'ятай, що його масть визначає його поведінку. А тому врахуй це одразу, бо перевиховати його — марна справа.

Тигрові коти — найупертіші з усіх. Малюнком шерсті вони дуже скидаються на тигрів, і це неабияк позначається на їхній поведінці. Вони одинаки і добре почуваються, коли їм ніхто не заважає.

Білі коти відчувають себе красенями. Вони примхливі, вередливі, вразливі. І якщо такий образиться на тебе, то буде дутися годинами, вимагаючи, щоб ти вибачився.

Найкращими для дому бувають руді коти. Вони чудово уживаються з усіма його мешканцями — і з двоногими, і з чотириногими. Це великі дипломати, які ніколи не втрачають рівноваги. Вони флегматики і не люблять сварок, охоче йдуть на компроміс. Руді коти прекрасно почуваються в міській квартирі і зовсім не сумують за волею.

Найменше пощастило чорним котам. Їх і тепер вважають найшкідливішими із тварин. І зовсім даремно, бо це ласкаві й ніжні істоти, майже підлизи. Щоправда, надто незалежні, не схильні поступатися й добре поводитися.

Схожі на них чорно-пістряві посідають друге місце після рудих за дипломатичними рисами характеру. Вони дуже рухливі й грайливі, готові день і ніч бавитися з дітьми. Хоча не схильні до панібратства і можуть показати кігтики, коли їх тягатимуть за хвіст. А взагалі — це дуже товариські й веселі тварини.

Ну от, із забарвленням усе більш-менш зрозуміло, та треба ж зважати і на породу. Але спочатку вирішимо одне делікатне питання. Скажи відверто, чи ти не лінькуватий? А якщо так, бери краще гладкошерстого кота, бо з ним мороки менше. Не доведеться щодня прибирати кімнату. А як ні, то можна і пухнастого. В обох випадках у тебе широкий вибір.

Краще за інших одомашнюванню піддаються перські коти.

Загалом вони терплячі, довірливі, лагідні. Проте одноколірні "перси" більш спокійні, а от плямисті і рябі — активні, хитрі, розбещені. Господарі, звичайно, не мають до них претензій, бо перські коти намагаються не робити шкоди в домі.

Шерсть у них довга, пухнаста, що надає тварині особливо привабливого вигляду. Але за нею потрібен ретельний догляд. Її треба щоденно розчісувати рідким гребінцем, а раз на тиждень обережно вичісувати.

Сибірські коти досить великі, але жваві. Їхня поведінка у значній мірі залежить від настрою. Якщо їм щось не подобається, частенько проявляють характер. І не завжди відповідають ласкою на увагу господаря.

Це непосидючі тварини, але водночас невибагливі і витривалі. Вони зовсім не бояться води, а тому у тебе не буде проблем з ними під час купання. Сибірські коти мають трохи дивні звички. Наприклад, їм подобається спати на спині із задертими догори лапами або складати їх на грудях.

Шерсть у них довга, густа, м'яка і шовковиста, за якою також потрібен ретельний догляд.

Ангорські коти справляють дуже гарне враження. Вони мініатюрніші й легші за "персів", хоча їхня шерсть така ж шовкова, м'яка і тонка. Вони мають дуже лагідну вдачу, ніжні. До того ж тямущі, добре сприймають і засвоюють вимоги господарів. Ці коти спокійні, навіть дещо повільні й флегматичні. Їм дуже подобається людське товариство.

Турецькі коти вирізняються своєю дружелюбністю. Вони піддаються вихованню, але будьте насторожі: їхнє улюблене місце — кухня, і з неї вони потягнуть усе, що їм сподобається.

Ці тварини також не бояться води. Більше того, вони із задоволенням приймають ванну чи душ. Їм дуже подобається гратися, і це в них триває аж до самої старості. Мабуть, через це турецькі коти люблять дітей, а також інших тварин.

Сіамські коти легкі й мініатюрні. На перший погляд вони здаються трохи суворими і навіть "собі на умі". Проте дуже прихильні до людини, завжди радісно зустрічають свого господаря і супроводжують його скрізь, куди б він не йшов.

Саме тому сіамські коти мають стійку нелюбов до зачинених дверей. На їхню думку, двері винні у тому, що доводиться розлучатися із господарем. А тому розправляються з ними коти так, як вважають за потрібне: якщо двері не відчиняються, обов'язково подряпають їх. А якщо зазнають невдачі — двері виявляться щільно зачиненими — тоді за ними лунає жалібний плач невдах.

Сіамські коти також дуже темпераментні і грайливі, особливо, коли вони у товаристві господаря. Їм подобається розмовляти з людиною, обговорюючи свої котячі справи. Ці тварини мають гарну пам'ять. Якимось чином вони точно затямлюють розпорядок дня господаря і, якщо той чомусь порушить його, висловлюють незадоволення своїм нявканням.

Взагалі, це дуже енергійні істоти, надзвичайні стрибуни. І тому, якщо тебе хвилює безпека твого виховання, попроси тата закрити балкон сіткою.

Марко Поло (1254-1324) *італійський мандрівник з міста Венеції. У 1271 році він вирушив у Китай, де прожив 17 років, після чого повернувся до Італії. Книга, що була написана з його слів, стала одним з перших джерел, що розповідали європейцям про життя у Індії.*

Протуберанці *величезні плазматичні утворення у сонячній короні, які мають велику щільність і меншу температуру, ніж оточуюча їх плазма корони. На диску Сонця спостерігаються у вигляді темних волокон, а на його краях — у вигляді світляних хмар, арок або струменів.*

Зовні європейський короткошерстий кіт виглядає дуже солідно. Він такий статурний, здоровий. Його характер цілком відповідає зовнішності. Це врівноважений, ніжний і лагідний кіт. Одна з найкращих його рис цілковита відданість своєму господарю і пристосованість до його життєвого ритму.

Але звинуватити цього кота у надокучливості немає ніяких підстав. Навпаки, він поводиться гордо, і нікому за жодних обставин не вдасться зробити з нього раба.

Його цілком задовольняє життя у міській квартирі. Але час від часу в нього з'являється охота до зміни місця. І тому він може проявляти схильність до бродяжництва.

До того ж його ведуть вперед цікавість. Цей кіт дуже допитливий і скрізь намагається всунути свого носа, тому він рідко сидить без діла у куту. Треба додати, що він також добре уживається з іншими хатніми тваринами.

Ще одна розповсюджена порода — російські блакитні коти.

Це невеликі за розміром тварини, які мають трохи видовжене гнучке тіло. Така будова надає їм особливої граціозності.

Їм подобається розмірений спосіб життя, тому вони не люблять незнайомого товариства і обережно поводяться з гостями. Через це їх можна прийняти навіть за сором'язливих. Але насправді це не так. З господарем, якому вони дуже відані, до якого безмежно прив'язані, вони поводяться зовсім по-іншому.

Російські голубі коти мають розвинений мисливський інстинкт. Вони можуть довгий час сидіти нерухомо на одному місці, дивлячись, поки муха чи комар стануть досяжними. Особливо вони чудово ставлять, тоді їхніх можливих жертв мало. Але, хоч загалом ці тварини дуже слухняні, проте, коли їм доводиться ставати у квартирі, їм важко відмовитися.

До хом'яка коти дуже швидко звикають і починають сприймати його як мешканця дому, а не здобич чи іграшку. А ось з птахами складніше. Тому, якщо ти відчуваєш, що кіт виявляє підвищену увагу, приміром, до попугая, то слід покарати його. Суворий вигук "Не можна!" значно охолодить його войовничий запал.

Звичайно, на світі існує набагато більше порід, ніж ті, про які я розповіла цього разу. Котру тобі вибрати — вирішуй сам. Від себе ж хочу побажати тобі й твоєму коту повної злагоди у вашому майбутньому спільному проживанні.

Бірманська
Рекс девон
Гімалайський кашмір
Єгипетський мау
Рекс корніш
Бомбейська
Рекс селкірк
Шотландська клаповуха
Японська короткохвоста
Сибірський кіт
Екзотична короткошерстна
Довгошерстний манкс
Корат
Сфінкс
Турецький ван
Сомалійська голуба і червона
Мейн-кун
Гаванська коричнева
7
33
19
42
8

Хто-хто з

Стікс
в грецькій міфології — одна з рік підводного царства, в якій жили душі померлих.

Сольдо
італійська монета (= 1/20 ліри), була в обігу до 1947 року.

Статус-кво
в міжнародному праві — стан, який існує в деякий визначений момент часу.

Уяви собі, друже, що в твоє тіло вселився дух покійника. Страшно? Атож-то. Ну-ну, розслабся. Якщо душа покійника і вселяється в живу людину, то лише в дитину. Якщо ти до цього часу нічого давнього за собою не помітив, то, найшвидше, ніколи й не помітиш. Хоча хто знає... Повернемось до дитини. Тіло з духом покійника розвивається нормально, а ось пам'ять витинає різноманітні веселі і невеселі номери. Це не зрозумів, про що це я? Класний з глузду з'їхав? Гадаєш, що це у мене щось із пам'яттю сталося? Помиляєшся. Адже я ніколи не обманюю. Може, деколи трішечки, але тільки в мирних цілях. Я ж не якийсь злюка! Якщо мене, звичайно, не сердити. І ось саме зараз я починаю злитися, тому що ти мені не віриш. Але на перший раз прощаю твоє нерозуміння і невіру. Сам побачиш, хто з нас правий, як дійсно Класний представить тоді факти.

Факт номер один (номер один, по-нашому)

Було це давно, аж в 1951 році, і аж у Західній Індії. Одного разу тато взяв з собою у подорож з міста Ранча в місто Джабалпур трирічну дочку Свартa... Сварти... Свардлату (лише садист міг дати дочці таке ім'я — язик зламаєш, поки вимовиш!). По дорозі назад, коли вони проїжджали місто Катні, дівчинка з гарним, але з важким для вимовляння ім'ям, несподівано попросила водія повернути на дорогу до "її дому". Водій на її прохання не звернув ніякої уваги. Але пізніше, коли в Катні відпочивала вся сім'я, дівчинка знову сказала, що краще було б випити чаю у "її домі". Тато на слова дочки зареагував так само, як і водій. Мало що прийде дитині в голову.

Через деякий час тато почув, як Свартa, як дівчинка... (можна, я буду називати її Сервілад, так мені буде простіше), смачніше розповідає іншим дітям подробиці свого попереднього життя. Ось тут він і сполошився. Але це тільки початок.

Наступні два роки наша Сервілад частенько співала матері пісні і виконувала танці, яких її ніхто не вчив. А в 1956 році дівчинка зустріла жінку, яка мешкає на окраїні Катні, і яку, як запевняла, вона знала в минулому житті. Як це тобі? І повинен зауважити, що ні тато, ні мама, ані хто-небудь з їхніх родичів ніколи не жив ні в самому місті, ні на його окраїнах.

У 1959 році дівчинкою зацікавився один індійський парапсихолог — професор на ім'я Банерджі. Досаме по записках 9 розповіді Сервілад її попереднє життя він вирушив до Катні, щоб перевірити їх (на слово дитині навіть в Індії вже ніхто не вірить). І переконався, що дівчинка говорить чисту правду. Більше того, професор з'ясував, чиї спогади успадкувала Сервілад.

Вони належали якійсь Біне, яка померла в 1939 році задовго до народження Сервілад. Професор Банерджі вирішив провести ще один експеримент і умовив родичів Біне приїхати в Ранчу для зустрічі з Сервілад. Коли дівчинку винесли до гостей, вона впізнала всіх, назвала по імені і розповіла декілька

ТОБІ ЖИВЕ?

випадків із життя Бійє. Здивовані гості підтвердили, що всі ці випадки могла знати тільки Бійє. У цьому місці я хочу зупинити свою розповідь і понарікати на недовір'я деяких дорослих стосовно нашого брата (я маю на увазі барабанщиків, а також всіх покоївників, які не змінили своєї на тому світі). Настав час вкінчити із вступом! Як ти гадаєш, чому я все це кажу саме тобі? Та тому, що і вам, дітям, ніхто не вірить! Взяти ту ж Сервілад: скільки їй довелося пережити, скільки випробувань їй довелося... дорослі. Як, наприклад, влітку цього ж року батьки повезли Сервілад спочатку в Катні, а згодом в Майхар — місто, в якому пройшла більша частина свідомого життя Бійє, де якому вона померла. В Майхарі дівчинка на зло ворогам впізнала ще декілька людей і точно вказала, що змінилося в місті після її, тобто Бійє, смерті. А цим дорослим завжди мало. Кажу я тобі: час вкінчити з невірством і надоїдливими родні сили. Боротися з нею треба разом. Так, здається, я відійшов від головного. По-моєму, пояснити всю цю історію, не передбачаючи, що Сервілад володіла надприродним знанням, неможливо. Число людей, яких бідна дівчинка впізнала при побаченні, сягало двадцяти. Вона безпомилково називала імена, повідомляла, ким вони доводилися Бійє. Дитину намагалися збити з пантелику, але дарешті історія по-нашому не принесла ні популярності, ні грошей. До того ж, в неї було залучено таку кількість людей, що можливість обману практично виключалась. Але я бачу, ти все ще не віриш, а підозрюєш, що за всіма "чудесами", які творила Сервілад, стояв таємничий режисер. Тьху на таке передбачення! Я шкіра за дітьми, особливо дівчатками, наглядають так, що ого-го! Для того, щоб розіграти такий грандіозний спектакль і ніде їм не збитися, незнайомець повинен був мати можливість постійно зустрічатися з дівчинкою. А це, як я вже казав, в Індії неможливо! Взагалі-то, хто не захований, тобто хто не вірить — я не винен!

Факт намба ту (номер два, по-нашому)

Факт намба ту я випадати передумав. Розумієш, я тут розповідаю, руками невидимими розмахую, сльози образи пускаю, а мені ніхто не вірить. Факти їм, бачте, подавай! Все їм розкажи, покажи і доведи, та ще й дозволь сипати мало незрозумілими термінами. А у відповідь — ... відповіді — ... ? І цій людині я говорив про боротьбу з невірою? Як я жорстоко помиляюся! Зараз я зроблю паузу, а ти подумай над тим, що я сказав. Адже я знаю ще багато цікавого про безчинства духів. Якщо ти мені повірив, то напиши листа. А я тоді тобі ще кілька фактів підкину. На дозвіллі ж раджу тобі уважно придивитись до себе. І до оточуючих. Дивись, від когось холодком могильним повіє, а хтось — теж з дивацтвами. Тоді мені теж напишеш, я про своїх читати люблю.

Соломон

Син короля Давида, Соломон вступив на трон у 961 до н.е. Спочатку його правління відзначалось достатком, миром та справедливістю. Він реорганізував державу, сприяв процвітанню ізраїльської торгівлі і побудував храм для ковчега заповітів, в якому зберігалися десять законів Мойсея. Також він створив дві книги Біблії — прислів'я, зібрання мудрих думок та Пісню Соломона — збірку ліричних віршів.

Пізніше Соломон перетворився на деспотичного царя. Після його смерті його царство поділилось на дві частини: Ізраїль і Іудею.

Літаюча фортеця

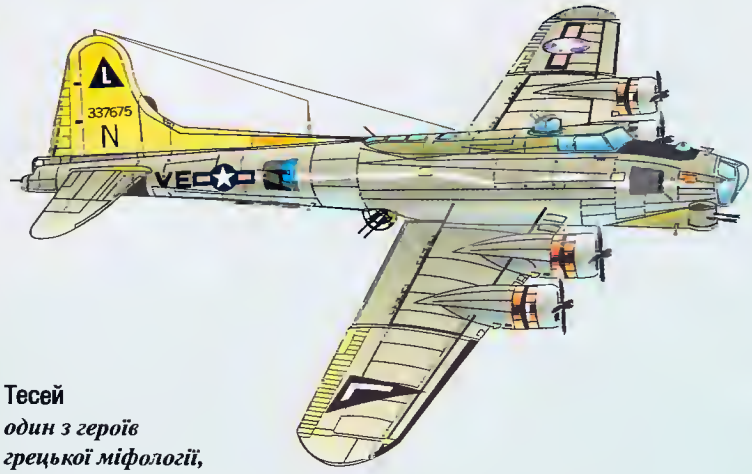

Стрілки.
На B-17 було 4 стрілки — 2 бокові, верхній і задній. Всі разом вони охоплювали весь простір навколо літака. Найбільшу небезпеку для ворога представляв задній стрілок.

Тесей
один з героїв грецької міфології, легендарний афінський цар (приблизно 13 ст. до н.е.). Вчинив багато подвигів, брав участь у поході аргонавтів у війні проти амазонок, убив Прокруста, знищив Мінотавра. Антична традиція приписує Тесею визволення Афін від гегемонії Кріту.

Бомби.
B-17 звичайно завантажувався 2724 кг бомб. Цей вантаж можна було подвоїти за рахунок скорочення дальності польоту.

Відділ радіооператора

Перегородка бомбосховищ

Індивідуальний знак літака

Бом виш

II пілот

Навігаційні прилади

Бомбардир

I пілот

Навігатор

Бомбовий приціл

Передні нижні автоматичні кулемети

Ліве колесо

Бомба

Запал

Вибухови матеріа

Розмах крил: 31,62 м

Двигуни.
B-17G укомплектований чотирма двигунами Wright Cyclone, котрі надають йому максимальну швидкість 462 км/год. Літак мав велику дальність польотів, наприклад, він міг здійснити безпосадочний переліт Маямі — Буенос-Айрес (8465 км).

B-17, США

Руль напрямку

Знак тактичний

Антена

Правий боковий стрілок

Лівий боковий стрілок

Туалет

Задній стрілок

Автоматичний карабін кал. 12,7 мм.

Ящики з патронами

Знак приналежності (ВПС США)

Два автоматичні карабіни кал. 12,7 мм.

Лівий закрилок

Ребро крила

Всмоктувачі повітря

Лівий ліхтар

Дюралеве покриття

Пропелер

Маса літака порожнього: 14855 – 16200 кг

Тамтам *барабан із дерев'яними щитками замість шкіри. Розповсюджений у Африці.*

Тропіки *території, що відзначаються жарким літом.*

Інше використання.
Після війни B-17 використовувався у морських рятувальних операціях і під час гасіння лісових пожеж.

Висота літака: 8-10 м
Довжина: 22,81 м

Як літають літаки

Почувся грім серед ясного неба, задрижали шибки в класі, аж у пані Гані здригнулась рука. Указка проштирхнула географічну мапу, і з того часу ніхто в класі не може знайти князівство Монако. Від вибуху я прокинувся і подивився у вікно. В небі було видно освітлену сонцем білу димову смугу і маленьку сріблясту цяточку — реактивний літак.

— Що це було?— перелякано спитала пані Ганя. Колібрик скромно мовчав.

— Рвонуло!— перелякано сказав Джомолунгма.

— Що рвонуло?— ще більше знітилася вчителька.

— Та щось з двигуном у того літака не теє... Ну, як з автобусом часом — я-я-як бабахне!.. Не бійтеся, пані Ганю, все путьом — він далеко! Колібрик скромно мовчав.

— Це правда, Колібрику?— з надією подивилася на скромника вчителька. — Нічого не сталося страшного?

— Ні, неправда,— охоче підхопився малюк. — Але боятися нічого. Це просто літак перетнув звуковий бар'єр. Так буває, коли літак починає летіти швидше, ніж звук поширюється в повітрі. Коли літак обганяє звук від власного двигуна, виходить такий сильний звуковий удар, що аж шибки дрижать на землі. А потім вже все нормально — летить собі літак з надзвуковою швидкістю (понад 340 м/сек), а звук від його двигуна наздоганяє літак і наздогнати не може... Колібрик ще щось бурмотів про надзвукові швидкості, та я вже поринув у спогади про ті часи, коли люди тільки мріяли, щоб піднятись в небо. Що тільки не пробували: і крила з пташиного пір'я робили та надягали на руки, і до велосипеда крила прилаштовували, аби хоч трохи поширяти над землею — а нічого не виходило.

Та пригадую ще день. 17 жовтня 1891 року, коли Париж готувався побачити політ літального апарата "Еол" французького інженера Клемана Адера. Та дарма, загадкова машина "зникла" за декілька годин до випробувань. Як виявилось, її терміново засекретило військове відомство, яке вбачало в літальному апараті велике майбутнє для військових цілей.

Аж через 11 років, в 1902 році, велосипедні механіки, американці брати Райт, почали пробні польоти на безмоторному планері, розмах крил якого сягав близько 10 метрів. З цього часу веде свій відлік розвиток авіаційної техніки. Брати Райт самі змушені були розробити двигун для свого літака — ніхто не взявся за таке складне завдання. На це пішов ще один рік. Повітряний змій став у пригоді літакобудуванню. Перші літаки мали вигляд короткого змія, до якого дочеплено хвіст, мотор з пропелером та коліщата для розгону і посадки. За це і прозвали перші літаки "літаючими етажерками". В різних кінцях світу почалась шалена гонка в проектуванні літаків.

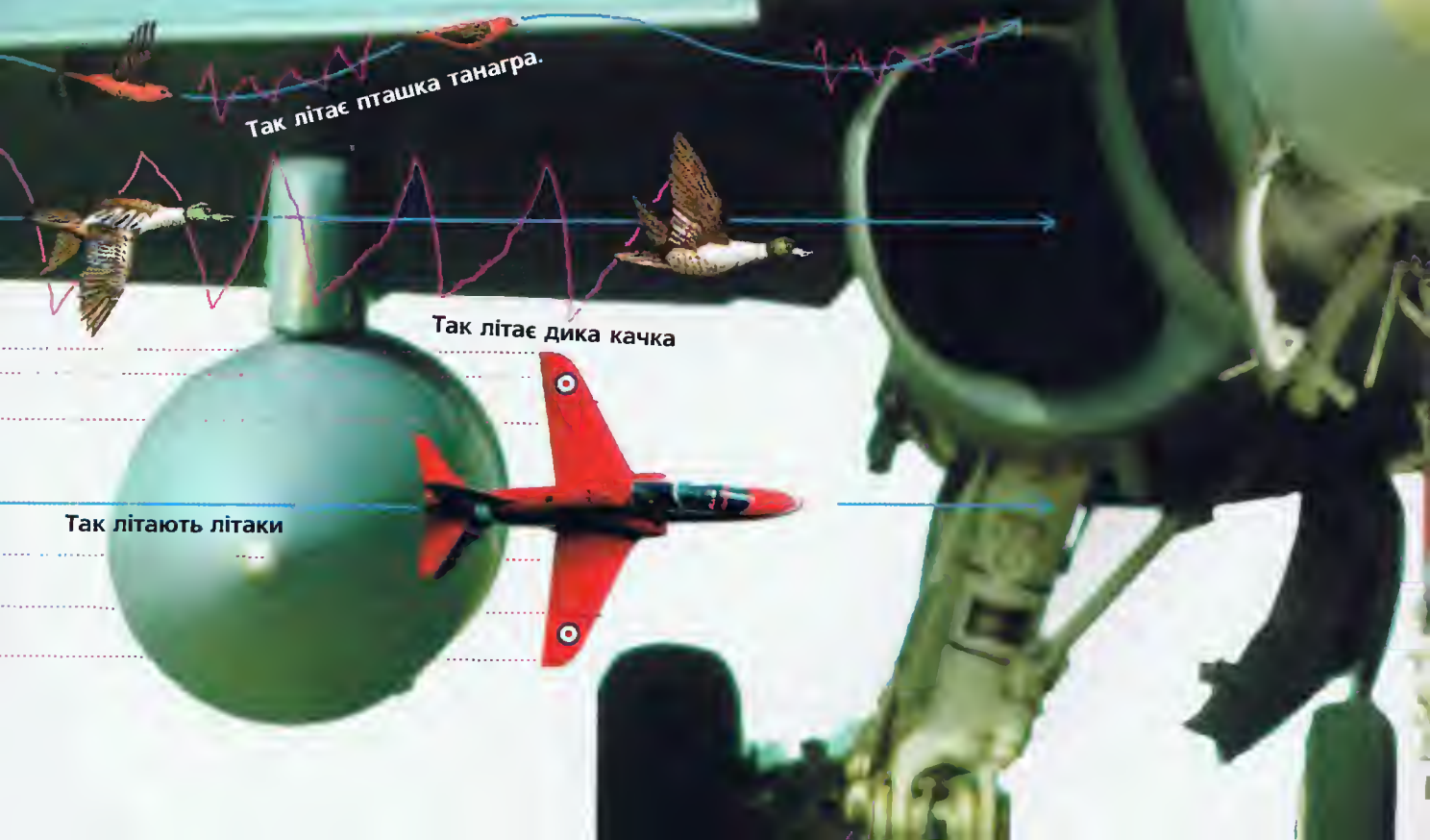

Спочатку літаки піднімались не вище дахів селянських хат. Висота польоту в 15-20 метрів — це вже була сенсація. До справ почали підключатись багаті люди. Фінансування розробок швидко дало свої результати: 1909 рік — літак "Антуанетт" протримався в повітрі 1 годину, швидкість досягала 100 км/год.

Англійська газета "Дейлі мейл" призначає премію в 1000 фунтів стерлінгів тому, хто перелетить протоку Ла-Манш між Францією та Англією. Французький пілот Луї Блеріо в липні 1909 року здійснив цей переліт за 37 хвилин. Хоча двигун літака ледь витримав такий тривалий на цей час переліт, Франція святкувала перемогу. Парижанки прикрашали свої вишукані вбрання плямами від машинного масла. В 1910 році відзнято перший фільм з висоти пташиного польоту з видами Парижа. Фільм з успіхом демонструвався в усіх кінотеатрах французької столиці. До речі, саме тоді мені й закортіло стати Кіношним.

Почали створюватись військові літаки та авіазброя.

Активно підключаються Росія, Англія, Німеччина. На літак монтують кулемет та чіпляють бомби. Літак перетворюється на механічного птаха, що несе смерть.

Талановитий російський інженер Ігор Сікорський в 1913 році створює 4-тонний важкий літак "Російський витязь", а через рік чотиримоторний літак "Ілля Муромець". Він міг бути в польоті понад 5 годин і брати на борт аж 16 чоловік. Пізніше Сікорський виїхав до Америки і став генеральним конструктором авіатехніки США, в основному — вертольотів.

Конструкція літаків вдосконалюється. Починається серйозний науковий підхід. В першій світовій війні авіація відіграє доволі важливу роль,часто наносячи перші удари по ворогу. Фінансування військовими відомствами різних країн прискорює розвиток авіації. З'являються нові різновиди літаків: бомбардувальник, винищувач, перехоплювач.

Найважливішим завданням літака стає дальність польоту, вантажопідйомність, можливість долетіти до заданої цілі неушкодженим, скинути сотні кілограмів боєзарядів та повернутись назад, на свій аеродром.

Американці в 1942 році створюють бомбардувальник Боїнг В-17, котрий отримав назву "Літаюча фортеця". Літак був настільки добре захищений, що бойові нальоти на Німеччину велись удень. Літаки базувались на аеродромах в Англії. СРСР починає інтенсивні роботи по створенню реактивних літаків, в першу чергу винищувачів. Щоб підвищити швидкість звичайного літака, треба було збільшувати потужність двигуна та удосконалювати конструкцію пропелера. Пропелер повинен був витримувати все більше навантаження. Його розміри і вага росли. Авіація заходила в глухий кут.

Рішення було тільки одне — реактивний рух. В 40-х роках починаються випробування перших моделей. Тільки під кінець війни, в 1945 році, щось починає виходити. А вже через три роки реактивні літаки практично витісняють гвинтокрилі апарати. Реактивні літаки набирають висоту і швидкість.

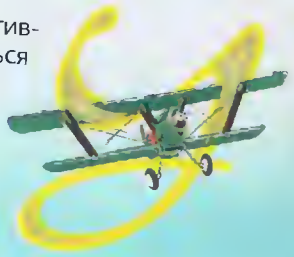

Вже можна літати із швидкістю 1000 км/год, на висоті 18000 метрів. На такій висоті льотчику не вистачає повітря для дихання. Його всовують у скафандр і прилаштовують кисневу маску.

В 1949 році авіація підходить до [illegible]ого бар'єру. Ще ніхто не знає, що станеться з літаком, я[illegible]ій рухатиметься швидше від звуку. В процесі випробуван[illegible]нуло багато льотчиків-випробовувачів, розбилось багато [illegible]лей.

Тільки в 50-х роках конструкці[illegible]ого літака стає досить досконалою, а крісло-[illegible] — справжнім чудом техніки. Адже збер[illegible] часі аварії на страшенній швидкості та [illegible] повітр[illegible] дуже розріджене, дуже і дуже н[illegible]

Післявоєнні мирні часи дали змогу розвиватись пасажирське літакобудування. З'явились ТУ, АНи, які[illegible] аеробуси, боїнги, котрі вміщують понад 500 пасажирів.

Українські АНи відомі у всьому світі, а Харківський авіаційний інститут готує кадри для нашої авіації.

Закінчився урок. За вікном класу щось знову рвонуло, аж шибки задрижали, і наша мапа позбулася держави Андорра. Але цього разу бахнуло з вихлопної труби автобуса, котрий проїжджав вулицею. Мабуть він перетнув звуковий бар'єр.

Фокус-покус!

Король гори

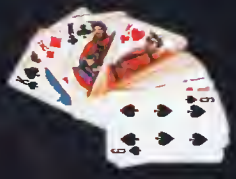

Сьогодні я розкрию тобі таємницю ще одного фокуса. Цей фокус можна назвати королівським, бо сам він називається "Король гори".

Ти береш колоду карт і розкладаєш її на столі на чотири купки. Береш першу купку карт. Три перших карти з цієї купки кладеш на стіл на те місце, де ця купка щойно лежала, та ще по одній карті кладеш зверху кожної з трьох решти купок. Карти, що залишилися з першої купки, кладеш на її місце (туди, де вже лежать три карти, які ми зняли зверху купки на початку). Після цього ти береш другу купку, знову відкладаєш три карти вниз, та по одній карті на кожну з трьох інших купок. Карти, що залишилися з другої купки, знову ж таки кладеш на те місце, де була друга купка і де вже є три карти з неї, пам'ятаєш? Ту саму операцію проробляєш потім з третьою купкою карт (три — вниз, три на решту купок). І нарешті береш четверту, останню купку карт. І що ти з нею робиш? Вірно! Все те саме! Нарешті, коли всі перекладання та розкладання завершені, і на столі перед тобою все ж лежать чотири купки карт, ти промовляєш основне — магічне заклинання. Воно дуже складне, і тому ти маєш затратити дуже багато часу, аби вивчити його напам'ять. Ось воно, заклинання фокуса "Король гори": "Король гори, йди сюди!" Ну що, вражає? Отже, ти урочисто промовляєш заклинання, а потім перевертаєш верхні карти кожної купки і даєш змогу усім пересвідчитися, що зверху кожної купки — КОРОЛЬ!

Всі — в шоці, ти — у промінях слави! А зараз увага — розповідаю секрет фокусу "Король гори". Цей фокус гарний тим, що самому фокуснику майже нічого не треба робити. "Король гори" працює автоматично!!! Все, що тобі треба зробити, це ... обережно! Озирнись направо і наліво! Нікого немає? Ну тоді читай далі. Отже, все, що треба зробити, це покласти перед фокусом чотири королі зверху колоди. І все! От і вся підготовка. Після цього ти спокійно розділяєш колоду на чотири частини, так, щоб зверху останньої купки опинилися наші чотири королі (тобто починаєш розподіляти колоду на купки знизу: перша купка — нижча частина колоди і так далі). Якщо після цього ти уважно і правильно виконаєш усі маніпуляції над кожною з купок, починаючи з першої, завершуючи четвертою (тією, де зверху чотири королі), то врешті-решт карти розкладуться саме так, як тобі треба — на верхівці кожної купки опиниться король!

Нагадую ще раз: з кожної купки три верхні карти відкладаєш униз — туди, звідки ти цю купку взяв, та ще по одній карті кладеш зверху кожної з трьох купок, що залишилися на столі, а решту карт (тобто ті карти, які є у руці) знову повертаєш на місце, до вже відкладених перших карт). Потренуйся спочатку сам, а потім сміливо виходь до аудиторії і демонструй ще один дотепний та нескладний фокус з твоєї колекції!

Фантом
дивовижне явище, привид.

Фіаско
провал, невдача.

Фортуна
в древньогрецькій міфології — богиня долі, щастя, удачі. Вона зображалась на кулі чи на колесі (символ непостійності щастя) з пов'язкою на очах і рогом достатку в руці; доля, щасливий випадок, щастя.

Там, де ступала нога Кінг-Конга

На одній з головних вулиць Нью-Йорка, на П'ятій авеню, стоїть дім під номером 350. І ніхто б не звертав на цей будинок уваги, якби не був він одним з найвідоміших витворів архітектури. Його можна поставити в один ряд із такими відомими цілому світу будівлями, як Тадж-Махал, Велика китайська стіна чи піраміда Хеопса. Мова йде про Емпайр-Стейт-Білдінг — найвідоміший хмарочос усіх часів і народів.

Хмарочос Емпайр-Стейт-Білдінг отримав свою назву від прізвиська штату Нью-Йорк — Empire State (штат-імперія), а його проект виконала архітектурна фірма "Шрів, Лем і Хармон". Дім було збудовано просто з неймовірною швидкістю. За тиждень будувалося приблизно чотири з половиною поверхи, а у найбільш інтенсивний період за 10 днів було зведено чотирнадцять поверхів! Розміри будинку дійсно вражають: 102 поверхи, висота 381 метр, загальна висота із телевізійною вежею, що була надбудована у 50-х роках, складає 449 метрів. Будинок важить 331 000 тонн. Стоїть на двоповерховому фундаменті. Його підтримує сталева конструкція вагою у 54 400 тонн. На нього пішло 10 мільйонів цеглин та 700 кілометрів кабелю. Загальна площина вікон — два гектари. В офісних приміщеннях можуть розміститися одразу 15 000 осіб, а ліфти за одну годину здатні перевезти 10 000 пасажирів.

У хмарочосі 1860 сходинок від першого до останнього поверху. Щорічно тут проводяться змагання, хто швидше підніметься східцями нагору. У середньому переможці долають 1860 сходинок за 20 хвилин. Офіційна церемонія відкриття Емпайр-Стейт-Білдінг відбулася 1 травня 1931 року. Спочатку доля хмарочоса була не зовсім втішною. По-перше, він став приваблювати людей, які вирішили покінчити життя самогубством. У 1933 році на екрани вийшла стрічка "Кінг-Конг", у якій величезна мавпа залазила якраз на Емпайр-Стейт. У 1945 року через погану видимість у 79-й поверх врізався літак. У катастрофі загинуло 14 чоловік, а пошкодження будинку склали один мільйон доларів. Різне було в історії цього незвичайного будинку. Протягом 40 років Емпайр-Стейт-Білдінг вважався найвищим будинком у світі. І хоча на сьогодні його вже встигли "перерости" молодші "суперники", для багатьох він і досі залишається хмарочосом серед хмарочосів.

Емпайр-Стейт-Білдінг вранці

Емпайр-Стейт-Білдінг вдень

Емпайр-Стейт-Білдінг ввечері

Емпайр-Стейт-Білдінг вночі

Елізабет Фрай (1780—1845 рр.)
Елізабет Фрай була однією з найпалкіших прихильниць тюремної реформи в Англії. Після відвідання лондонської тюрми Н'югейт у 1813 році, Фрай почала кампанію за краще ставлення до в'язнів у Англії та Австралії. Слава про неї розлетілась по всій Європі, і у 1838 році її запросив французький король Луї-Філіп для реформи тюрем у Франції.

Файф-о-клок
пиття чаю між ланчем і обідом, прийняте в Англії і США; п'ятигодинний чай.

Фата-Моргана
фея Моргана (згідно з легендою живе на морському дні і обманює мандрівників міражами) — складний міраж, при якому на горизонті з'являються зображення предметів, що лежать за горизонтом, переважно дуже викривлені, які швидко змінюються.

Мабуть, ти звернув увагу на те, що на базарі чи на вокзалі циганки часто пропонують перехожим пово рожити по руці. Ти ніколи не замислювався: чому саме цигани займаються цією справою?

Пригадую, як у XV столітті в околицях Парижа з'явилася група брудних і обідраних чоловіків та жінок які називали себе єгиптянами. Вони за невелику платню дивилися на руку всім бажаючим і говорили що їх чекає в майбутньому. Згодом слава про них поширилася по всій Франції, вчені навіть видали книгу, де описувалося мистецтво ворожіння по руці — ХІРОМАНТІЯ. А потім виявилось, що то були не єгиптяни, а цигани, які тривалий час жили в Єгипті і навчались там цієї науки.

В попередньому номері нашого журналу ми говорили про ЛІНІЮ СЕРЦЯ, яка розміщена просто під основами чотирьох пальців і прямує вздовж долоні паралельно до них. Поверни свою ліву руку догори долонею і знайди на ній ЛІНІЮ ЖИТТЯ, що ніби півколом обходить підошву великого пальця. А тепер зверни увагу на ЛІНІЮ РОЗУМУ, яка проходить між ЛІНІЄЮ ЖИТТЯ І ЛІНІЄЮ СЕРЦЯ і прямує зліва направо Про ці лінії ЖИТТЯ і РОЗУМУ ми сьогодні і поговоримо. Спочатку про ЛІНІЮ РОЗУМУ.

Вона бере свій початок між великим і вказівним пальцями і зліва, зазвичай, з'єднана з ЛІНІЄЮ ЖИТТЯ. ЛІНІЯ РОЗУМУ у кожної людини може мати різну форму, тому що і характер, і долі їхні теж відрізняються.

Якщо ЛІНІЯ РОЗУМУ загинається аж донизу ребра долоні, то це говорить про те, що власник цієї лінії — фантазер, мрійник і в майбутньому він може стати артистом чи письменником, архітектором, художником або музикантом.

ЛІНІЯ РОЗУМУ, вигнута вкінці у напрямі до мізинця, означає, що така людина ділова, любить торгівлю і в майбутньому швидше всього стане бізнесменом.

Довга — від краю до краю руки і дуже пряма, наче стріла, ЛІНІЯ РОЗУМУ свідчить про величезний розум людини, про її схильність до математичних, точних наук у житті, а також про силу волі. Така лінія зустрічається, як правило, у відмінників.

Якщо ЛІНІЯ РОЗУМУ роздвоюється, і одна з гілок прямує вниз долоні то це виказує людину, яка може обдурити будь-кого, розповідає друзям брехливі

Хамелеон
ящірка, здатна змінювати колір тіла в залежності від температури та освітленості (на сонці темніє).

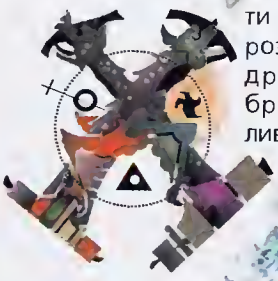

Хроніка
запис історичних подій в хронологічній послідовності, літопис, один з основних видів середньовічних історичних творів.

життя

історії, і їй взагалі не варто довіряти. Проте вони, зазвичай, дуже цікаві оповідачі і є душею компанії.

Дуже щасливі люди, у яких ЛІНІЯ РОЗУМУ подвійна. Їм завжди дається все дуже легко, вони, як правило, або народилися у багатій сім'ї, або коли-небудь отримають значний спадок.

Коротка ЛІНІЯ РОЗУМУ говорить про дуже слабенький, нерозвинений розум. Придивись у класі до рук своїх "двієчників" — у них, зазвичай, саме така лінія розуму.

Хвилеподібна ЛІНІЯ РОЗУМУ вказує на людину швидку, спритну, яка просто не може всидіти на одному місці.

Тепер зверни увагу на ЛІНІЮ ЖИТТЯ, котра немов огинає пагорб великого пальця. У кожної людини життя складається по-різному, тому і ЛІНІЯ ЖИТТЯ приймає найрізноманітніші форми.

Довга і правильна ЛІНІЯ ЖИТТЯ, яка плавно огинає великий палець, говорить про довге і щасливе життя.

Якщо ЛІНІЯ ЖИТТЯ нагадує ланцюг, то це вказує на людину, яка часто хворіє і взагалі має слабке здоров'я.

ЛІНІЯ ЖИТТЯ з відгалуженнями на кінці трапляється у мандрівників, романтиків, людей, які полюбляють подорожі.

Людина з подвійною ЛІНІЄЮ ЖИТТЯ, яка складається ніби з двох ліній, притаманна людині, яка має велику силу волі, доб'ється успіху в житті і, окрім того, одним своїм поглядом може примусити робити свого товариша те, чого вона захоче.

Розірвана ЛІНІЯ ЖИТТЯ говорить про хворобу в майбутньому. Хоча така лінія може вказувати і на великий успіх — відкриття, несподіване багатство, наприклад, що випаде на долю власника цієї ЛІНІЇ ЖИТТЯ.

Якщо ЛІНІЯ ЖИТТЯ має відгалуження вверх, до ЛІНІЇ РОЗУМУ то людина буде дуже багатою, або в майбутньому отримає великий спадок.

Хатшепсут
(1512 — 1582 рр. до н.е.). Єгипетська царівна, дочка єгипетського фараона Тутмоса I була першою жінкою, яка правила Стародавнім Єгиптом. Вона побудувала чудові храми у Карнаці, її правління було пишним і процвітаючим. Всі зображення Хатшепсут показують її як чоловіка, можливо тому, що думка про фараона-жінку не була досить легкою для єгиптян.

Лінія серця

Лінія розуму

як на долоні

Сімейний альбом Класного

Довгими зимовими вечорами, коли мій клас безлюдний, я люблю погортати свій сімейний альбом, згадати своїх родичів — близьких, далеких і не дуже далеких, тих, кого ви називаєте образливим прізвиськом "міфічні персонажі". Ну й що з того, що ми міфічні добрі чи злі духи, які живуть у будинках, лісах, полях, болотах і озерах, — ми не менш живі, ніж ви.
Хочете подивитися на мою родину? Не треба боятися — це тільки фотографії, вони не кусаються.

Церера
в древньоримській міфології — богиня родючості і землеробства. Її іменем названа одна з чотирьох найбільших малих планет, яка була відкрита першою у 1801 р. і має в діаметрі 1003 км.

Бабай

О, це злий нічний дух, дідусь з мішком за плечима, у якому він ховає неслухняних діток. Напевно, вас лякали у дитинстві батьки, мовляв, не роби того й того, а то прийде Бабай і забере тебе з собою назовсім від рідного дому. Коли настає час нічного сну, Бабай справді приходить під вікна і пильнує. Почувши вередування або дитячий плач, дідуньо починає шуміти, шкребти і стукати у вікно. Інколи заходить і тепер заходить до мене на чашку чаю і просить порадити, на кого із неслухняних школярів звернути увагу в першу чергу, а з ким можна почекати. Хоч не було ще такого випадку, щоб Бабай забрав дитину — він тільки лякає її. Мабуть, що не такий він вже і лихий.

Баєчник

Цей сердитіший. Хоч винен у цьому не він, а самі люди. Вночі, після страшних історій, які розповідалися перед сном, можна почути його тихий плач, стогін і хриплий голос.
Баєчник виглядає як маленький неповороткий старцюга, і не любить, коли за ним спостерігають. А заводити з ним бесіду нікому не раджу! Добра від цього не буде: можна серйозно захворіти. Сам я, коли зустрічаю Баєчника, також стараюся швидко сховатися, тому що, хоч я і дух, а хворіти мені не хочеться. Бути безсмертним, але хворим, скажу я вам, справа дуже неприємна.

Цукати
зацукровані фрукти або їхні частинки, шкірки деяких плодів, наприклад, цитрусових, динь.

Барабашка

До речі, до речі, душне створіння — я про нього. Живе у міських квартирах, маленький, хитрий і невидимий. Бідолаха! Дає про себе знати тим, що стукає, барабанить і переставляє предмети. Обожнює спілкування! І деякі хороші господарі знаходять способи підтримати розмову. Відповідає він, звичайно, стуком. Хоч якщо знає азбуки Морзе, зрозуміти його можна.
Як я вже сказав, характер у нього добрий, любить він лагідних господарів, прекрасні сімейні стосунки, цінує любов до себе.
У квартирах, де панує зло і неповага один до одного, не живе. І покидає тих, хто його ображає.
По-моєму, правильно робить. Якщо дізнаюся, що хтось із вас ображає Барабашку — дуже розгніваюся. І порадджу Бабаю звернути особливу увагу на кривдника.

Вій

Дуже далекий мій родич, я з ним рідко бачуся — тому що він найсильніший і найстрашніший представник нечистої сили. Та й живе далеко під землею. Він такий незграбний, руки і ноги схожі на коріння дерев, сам цілий у землі. Тьфу! Ой, цього я не казав, тобто не плював, тобто... пробач мені, Вію! Цей мій родич тільки у тих випадках, коли інші злі представники нечистої сили не можуть справитись із поставленою перед ними задачею. Вії у Вія довгі, аж до самої землі. Як і вся нечисть, зникає з третіми півнями. (Швидше би ранок!). Прекрасно описав Вія письменник на прізвище Гоголь — обов'язково прочитайте, мені так писати не дано.

Привид

Ще одне нещасне створіння — душа померлої людини, яка ходить уночі. Цей родич, як правило, з'являється на кладовищі або в лісі, поруч із заритими скарбами, які він охороняє. У нас, вибачте, служби побуту немає, тому привид може заявитися додому до людини і вимагати якісь послуги від неї.
З вигляду Привид прозорий і не відкидає тіні. Єдина можливість врятуватися від його притягання — втікати, не оглядаючись. Оглянешся — погано буде.

Жировик

Набридло мені про страшне. Поди[illegible] краще на найтовстішого мого родича. [illegible] тому, що він любить кухню, тепло і з[illegible]. Навіть живе за пічкою. Ще його звуть [illegible] "лизень", бо полюбляє непомітно лизн[illegible] гарячі млинці. Схожий за характером на [illegible] того Лизуна з мультика про мисливців [illegible] привидами. Побачити його важко, бо він [illegible] невидимий. Ночами вилизує посуд — [illegible] робить це через нудьгу або через свій веселий характер. Веселун він — та й годі.

Циклон
великомасштабний атмосферний вихор в нетропічних широтах, радіусом в кілька сотень або тисяч кілометрів, із зниженим тиском в центрі, з хмарною погодою і опадами. Тропічний циклон (ураган) — менший за розмірами, але з вітрами ураганної сили і сильними опадами.

Русалка

Це водяна діва (ще її називають мавка або майка). Подейкують, ніби вона дружина Водяного, але брешуть. Як правило, русалками стають дівчата, які втопилися через нещасне кохання або яких утопили мачухи. Це висока, гарна дівчина, яка живе на дні водоймища. Ніякого риб'ячого хвоста в неї немає, а натомість доволі гарні ніжки. Вночі разом із подругами русалка плещеться на поверхні річок та озер. Перехожого може залоскотати до смерті й повести за собою. Знаю випадки, коли русалка виходила заміж за звичайну людину, але жодного разу вдалого шлюбу не було.

Ховало

Це такий дух з дванадцятьма очима, [illegible] сяють уночі й освітлюють йому шл[illegible] колись зірниці на небі? То Ховало [illegible] Гуляти. Він може розпікати небо [illegible] дрогона, особливо перед заходом сонця. [illegible] посуха, сонце випалює все на г[illegible] то Ховало сердиться. Живе Ховало т[illegible] сховані скарби, і якщо хтось надто [illegible] кучливо намагається ті скарби поцу[illegible] — може й засліпити.

Центурія
в древньому Римі — військовий підрозділ, що початково складався із 100 чоловік.

Цитадель
в старовинних містах — фортеця або замок, пристосований до самостійної оборони, що панував над містом.

Отакі у мене родичі.
Не всі, звісно. Якщо сподобалось, я тобі ще свій сімейний альбом погортаю. Чао!

Карикатури у цьому номері малював Ю.Кособукін.

Напередодні Різдва до бабусі привезли п'ятирічного онука. Малюк з дороги стомився, і його поклали спати. Коли він прокинувся в поганому настрої і зарюмсав, бабуся сказала:
— Якщо не будеш капризувати, Дід Мороз подарує тобі іграшковий автомобіль!
— Здорово! — зрадів онук, — тепер у мене їх буде два!
— Чому два? — здивувалась бабуся.
— А другий я знайшов у тебе під ліжком.

— Мій маленький братик дуже любить тваринок,—розповідає подрузі шестирічна Оксанка.
— Коли він виросте, він обов'язково стане м'ясником.

Настав час обіду в літньому таборі. По радіо оголошують: "Обід будуть видавати біля північних воріт". Всі побігли до північних воріт. А там висить нове оголошення: "Обід будуть видавати біля південних воріт". Всі знову побігли через увесь табір до південних воріт. По радіо оголошують:
— Через біганину по табору обід відміняється.

— Тату, я такий класний анекдот знаю, впасти можна.
— Ну то розкажи.
— Не можу, я ще маленький.

Радісно схвильований син вбігає в кімнату і кричить:
— Мамо, у газеті пишуть, що в нашій країні більше нема зовнішніх боргів!
— Чого нема, синку?
— Боргів!
— Боже, уже й цього нема...

— Коли твоя сестра думає вийти заміж?
— Якщо чесно, то завжди.

— Мамо, а чому в батька на голові так мало волосся?
— Він багато думає.
— Тоді чому в тебе на голові так багато волосся?

Вчителька молодших класів розповідає учням про відкриття Америки Колумбом. Свою розповідь вона закінчила словами:
— Все це відбулося більше 500 років тому.
Маленький хлопчик із широко відкритими від подиву очима хвилину подумав і сказав:
— Ого! Яка у вас пам'ять!

Іспанець нарешті добрався до готелю. Пізня ніч. Заспаний портьє запитує:
— Хто там?
— Хосе Еммануель Фернандо де Сільва!
— Заходьте, заходьте, — радісно запрошує портьє,
— а останній нехай зачинить за собою двері.

— Вікторе, де твій брат?
— Він ще не повернувся з музичної школи. Дограє фортепіанний дует. Ми разом грали, але я закінчив раніше

— Дякую, тітонько, за подарунок.
— Ну що ти, Марічко, не варто.
— І мама так вважає, але вона просила все одно подякувати вам.

— Ти чом, вчора не був у школі? — запитує вчитель.
— Зуб болів.
— А сьогодні не болить?
— Не знаю. Він залишився у зубного лікаря.

Мама:
— Хто з'їв грушу?
Донька (перелякано):
— Не знаю!
— А ще хочеш?
— Хочу!

— Тату! — запитує перед сном малюк, — чому в тебе усі казки починаються по-різному "У одному царстві..." або "Жили-були..." а закінчуються однаково "Хр-р-р, хр-р-р..."?

Мама питає сина:
– Що ти хотів би отримати на день народження?
– Коника, пістолет і три дні не вмиватися!

Батько каже маленькому синові:
– Скільки разів тобі треба казати, що не можна гратись сірниками?
– А я не грався. Мені просто треба було підпалити ци[illegible]

– Ти зна[illegible] сусідка, і[illegible] вже [illegible] як блискавка!
– Що, так шв[illegible]
– Ні, влуча[illegible] в [illegible] дерево.

Онук приходить на день народження до бабусі з букетом троянд.
– Дякую, любий онучку! – розчулилась бабуся. –Які гарні троянди, але як вони схожі на ті, що ростуть у моєму саду!
– Вже не ростуть, бабцю...

– Володю, ти від кого почув це негарне слово? –жахається мама.
– Від Діда Мороза, мамуля.
– Не може бути!
– Моє! Він його сказав, коли Олег залепив йому сніжкою в око.

– Тату, а де Альпи?
– Спитай у мами. В нашій квартирі взагалі неможливо щось знайти!

Перед дверима будинку сидить маленький хлопчик. До нього підійшов якийсь чоловік і питає:
– Тато вдома?
– Так, вдома.
Чоловік дзвонить у двері, але йому ніхто не відчиняє. Тоді він розгнівано каже хлопчику:
– І кажеш, що батько вдома, тоді чому ніхто не відчиняє?
– Не знаю. Ми живемо не тут.

Бабуся дивиться по телевізору автомобільні змагання і запитує онука:
– Чому вони так гасають?
– Перший одержить нагороду, бабцю.
– То для чого, онуцю, інші їздять?

– Тату, а чому, якщо дмухнути на вогник свічки, то він згасає?
– Хм... тому... м-мм.. Так... Тому... – знервовано.
– Не дуй, дурню, він і не буде гаснути!

Під час екзамену викладач запитує:
– Запитання на п'ятірку. Чим вимірюється напруга?
Тиша.
– Запитання на четвірку. Чим вимірюється напруга. а) вольтметром, б) амперметром, в) омметром?
Знову тиша.
– Запитання на трійку. А чи не вольтметром вимірюється напруга?

– Ніколи не тягнись через весь стіл, якщо тобі що-небудь треба. Хіба в тебе язика немає?
– Є, але руки довші.

– Дядьку, мені треба вам щось сказати.
– Добре, хлопчику, тільки коротко і ясно.
– Сто гривень.

– А в мого батька нова машина!
– А де ж вона?
– У гаражі сохне. Тато вже ніч п[illegible] [illegible]савував та [illegible] номери

Цікаві

Березень

1. Ледарі, увага! Якщо ліньки щоранку зав'язувати шнурки на черевиках, викинь шнурки. Візьми резинку, пофарбовану під колір взуття, і зашнуруй її — от і відпочинеш від тяжкої праці.
2. Якщо з поверхні Землі щезне весь рослинний світ, температура на планеті зразу підвищиться на 30-40 градусів. Уявляєш, як воно жити за такої спеки? Тож посади бодай одне дерево!
3. Аби олія зберігалася довго і не псувалася, насип на дно посудини шар солі.
4. На шосе біля міста Пассау в Німеччині стоїть дорожний знак із зображенням ластівки: він попереджає про те, що можна зіштовхнутися з птахами, які низько літають. А у нас на шосе поблизу аеродрому стоїть знак із зображенням літака. Цікаво, на що це він натякає?
5. Якось одна телевізійна станція Нью-Йорка влаштувала цикл передач для домашніх папуг — вони мали вивчити навіть іноземну мову. Бачиш, а ти ніяк за уроки не візьмешся, хоч і не папуга!
6. Для того, щоб солоні опірки не "зацвіли", треба покласти в посудину ляний мішечок з горошинами перцю — 5 г на 1 літр розсолу.
7. Народна прикмета: якщо на даху хати збирається багато граків та ворон, це означає, що тут скоро весілля буде.
8. Якщо звуть тебе ОЛЕКСАНДР (ОЛЕСЬ, ЛЕСЬ), поздоровляємо: сьогодні не тільки жіночий день, але й твої іменини! Грецькою мовою твоє ім'я означає "мужній захисник, заступник людей". Звісно, не варто з таким іменем виявитися боягузом.
9. Були часи, коли офіцерам турецького флоту треба було носити на капелюхах дерев'яні копії тих кораблів, на яких вони служили. Якби цей звичай зберігся, було б непереливки морякам, які служать на авіаносцях!
10. ТАРАС. Цей іменинник теж носить давньогрецьке ім'я, яке означає "бунтар". Придивись до знайомих тобі Тарасиків — чи справді вони схожі на бунтарів?
11. Актуальна цитата: "Якщо дівчина вчасно приходить на побачення, отже, у неї зламався годинник". (Саша Гпрі).
12. До речі, після тривалого очікування на морозі можуть змерзнути ноги. А ти згадай про футбол: уяви перед собою м'яч і кілька разів вдар по ньому правою і лівою ногою. Кров приливає до ніг, і вони зігріваються.
13. МИКОЛА (МИКОЛАЙ) — в перекладі з грецької означає "переможець народів". Отакі вони, суворі люди. Хоча й не всі.
14. Верблюд, виявляється, не тільки накопичує воду, але й дуже економно її витрачає. Його ніс ніби всмоктує в себе всі водяні пари, які виходять з організму разом з повітрям, яке верблюд видихає — ані краплинки не втрачає. А от людина, видихаючи повітря, втрачає до третини рідини. Скористайся цією інформацією для поліпшення оцінки з біології.
15. До речі, ти носиш шапку на голові? Якщо ні, то даремно: не носячи головного убору, ти втрачаєш аж 70 відсотків свого тепла — ось чому тобі так холодно.
16. В одного німецького фермера з Фельдскірхена є корова Сибіла. За п'ять років вона дала стільки молока, що ним можна наповнити басейн розмірами 4 на 8 і глибиною 2 метри. Ото б там поплавати. Хоча... За п'ять років молоко, певне, скисло.
17. Натомість кисле молоко — чудовий засіб для чищення виробів з бронзи.
18. Народна прикмета: буде відлига, якщо при морозі ліс гуде.

Шарлемон (742—814 рр. н.е.)
Король франків, одного з племен, які жили на території сучасної Франції. Він мав неабиякий вплив на розвиток подій в Іспанії та Італії. В день Різдва 800 року папа Лео III коронував його імператором Священної Римської імперії. Будучи фізично сильною людиною, він так і не навчився [illegible] і погано чи[illegible]. Проте й[illegible] Дахені ([illegible]на) був [illegible] освіти.

ВСЕЗНАЙКА

Шапіто
пересувна циркова споруда, що являє собою систему центральних і бічних опор, на які натягується брезентове шатро, а також пересувний цирк, який дає вистави в цій споруді.

Шаблон
зразок, за яким виготовляються будь-які однакові вироби.

19. КОСТЯНТИН (КОСТЬ) – на латині це означає "постійний, міцний". Можна сподіватися, що хлопчик з таким ім'ям не покине дівчинку, якщо вони вже зустрічаються. Хоча...
20. ЄВГЕН – ім'я походить від грецького "шляхетний". Чи відповідає це дійсності сьогодні, ви можете переконатися, придивившись до найвищого Жені...
21. Унікальний примірник газети є в музеї міста Конья. Газета не надрукована в типографії, а... виткана в килимовій майстерні. Газета ... килим, розміром 6 ... метр, датована 25 квітня 1900 року.
22. Якщо треба зачинити вікно або двері, на яких фарба ще не висохла, покладі між поверхнями, торкатимуться одна до одної, смужки ... тоді пофарбовані поверхні не злипнуться, а фольга до фарби теж не приліпиться.
23. Актуальна цитата: "Хай краще мене ... облудюють, ... нікому не довіряти". (Астрід Ліндгрен).
24. У жителя Дрездена Міхаеля З. вдарила блискавка силою ... 100 000 вольт у ... зупинилося серце. Та через дві хвилини по... знову вдарила блискавка – і Міхаель ... няв. Ото вже дива бувають!
25. Протягом десяти років у США виходить ... сотижнева газета "Калейдоскоп". ... редактором, кореспондентом, художником ... редактором працює в ній одна людина – Альфред Тульчинський. Справді – людина ... Мало не на... Класний ... чи, буває, не його родич?
26. Якщо треба нагострити ножі або ножиці, ... покладі їх на ... дитя у ровдин солі (чайна ложка на склянку води). Ніж навіть з ... поганої сталі ... нагострився відмінно.
27. Мамаду Дмало має 37 років і живе в Гвінеї. ... досі неодружений, оскільки зріст його 260 см, і він не може знайти ... Навіть слава найвищої людини планети не принесла йому радості ... він тепер ... ввіжає, бущім надлюдини, сміється вся Земля.
28. Дракона ... яке ... одному з ... нарських островів, має ... не 6000 років. ... Ця! Може, вся справа ... що цей "дракон" ... ити їв м'яса?
29. Посуд, ... тісто, молоко, варення ... або риб... трави, ... спочатку холодною водою, а вже потім гарячою ... Олекса ... недарма це ім'я схоже ... теж означає "захисник ... чені після чисел...
30. ОЛЕКСІЙ ... оскільки на ... ростуть швидше! Анг... в першій половині ... року діти ростуть утричі ... них досліджень ... ь. Тож ... саме зараз, це твій час! швидше, ніж з серп...

Буває так, що ти відмінно підготувався до уроку, тебе викликали – і ти одержав законну п'ятірку. Буває. Але частіше буває зовсім навпаки: до уроку ти не готовий, тебе викликали і вліпили двійку. Прикро. А все через що? А через те, що ти ще не навчився ставити вчителям

СКЛАДНІ ЗАПИТАННЯ

Що таке "складні запитання"? Це такі запитання, які стосуються теми уроку, але вимагають від учителя тривалого часу на відповідь. А поки вчитель відповідає на твоє каверзне запитання, дивись – і урок мине. Виходить, двійку тобі вліпити і не встигли! Приміром, на початку уроку фізики дуже доречно безневинним голосом спитати:

– А чому, коли дме сильний вітер, щось обов'язково гуде?

Або на біології:

– А звідки беруться думки?

І все – можеш відпочивати. Головне, аби вчитель цілковито впевнився, що тебе страшенно хвилює відповідь на поставлене запитання. Утім, ти й сам, певне, знаєш безліч "складних запитань". Отож, «Клас!» оголошує конкурс на найкраще "складне запитання". Придумай, надішли на нашу адресу – і чекай на перемогу!

Коли загинув

Щек
князь, згідно з літописом, брат Кия, один з засновників Києва.

Щара
річка в Білорусі, ліва притока Немана. Протяжність 325 км, площа басейну 9990 км². Шлюзована на 220 км.

Колись на місці сучасної столиці Ямайки Кінгстона був величезний центр торгівлі та піратства — Порт-Роял. Слава та багатство цього міста були легендарними. Люди казали, що портові склади, які були розташовані вздовж пристані, були просто забиті сріблом та золотом. Діти на вулицях гралися золотими монетами, і навіть в найбіднішого моряка у вусі була важка сережка з дорогоцінним камінням.

Одного спекотного літнього дня, коли мешканці Порт-Рояла спокійно переховувалися у затінку та у черговий раз перераховували свої награбовані скарби, почулися ніби віддалений відгомін грому, і місто здригнулося. Так почався страшний, жахливої сили землетрус. Вже через секунду неймовірний підземний поштовх перетворив Порт-Роял на купу руїн. Земля проломилася, і на людей, які божеволіли від страху, ринуло море, поглинаючи все на своєму шляху. Великі кораблі, підняті хвилею, впали на дахи будівель і разом з ними зникли у гігантських, затоплених водою, щілинах. Востаннє пролунав дзвін церкви Святого Павла, яка розвалилася над головами прихожан, і все стихло. За лічені хвилини місто просто перестало існувати. Загинула більша частина населення Порт-Рояла — 5 тисяч людей. Сталося це 7 червня 1692 року об 11 годині 43 хвилини. Виникає питання: звідки відомий точний час трагедії? Невже в когось з тих небагатьох, кому пощастило вижити, вистачило холоднокровності, аби зафіксувати цю страшну мить, яка, напевне, здалася мешканцям Порт-Рояла кінцем світу? Звичайно, що ні. Це відкриття зробила експедиція Едвіна Лінка, що у 1953 році була організована національним географічним товариством США для дослідження затопленого міста та пошуків легендарних скарбів Порт-Рояла. Після одного з занурень водолаз, що піднявся на борт аварійно-рятівного судна "Сі Дайвер", показав колегам свою здобич: невеликий, круглий, блискучий предмет — золотий годинник, циферблат якого був повністю вкритий шаром вапна. Вчені цілком логічно припустили, що годинник, напевно, належав комусь з мешканців чи гостей піратської столиці, який став жертвою фатального землетрусу. Тоді і зупинився годинниковий механізм. Едвін Лінк почав обережно досліджувати годинник. Перш за все він помітив на внутрішньому боці кришки вигравіюваний напис "Поль Блондель". Але хто він — майстер, який зробив годинник, чи його власник, який загинув у той жахливий день у Порт-Роялі? Все це треба було з'ясувати, а клопітка робота тим часом тривала. Обережно знявши коралову кірку, Лінк побачив римські цифри, що складалися з багатьох срібних цвяшків. Стрілок на циферблаті не було: за два з половиною століття їх знищила корозія. Але ще існувала можливість взнати точний час трагедії. Якщо стрілки зруйнувалися після того, як корали вкрили циферблат, то за допомогою рентгенівських променів можна визначити їхнє початкове розташування, що зафіксувалося на кораловому шарі. Звичайно, всі хотіли якнайшвидше взнати відповідь на це запитання, але, на жаль, на кораблі не було рентгенівського апарата. Допоміг зубний лікар з Кінгстона. І вже через день Лінк роздивлявся знімки циферблату, на який знову "одягнули" коралову кірку. Промені, що просвітили її, показали ті місця, де колись

Порт-Роял?

застигли залізні стрілки, що потім "розтанули" у солоній воді. Сліди стрілок досить чітко можна було побачити на фотографіях: маленька стрілка була трохи лівіше дванадцятої, а велика — ледве піднялася над восьмою. Іншими словами, годинник зупинився десь біля полудня або півночі. Аби остаточно з'ясувати ситуацію, Лінк надіслав знахідку у лондонський музей науки та техніки: там зберігається найбільша у світі колекція старовинних годинників та працюють найкращі спеціалісти у цій галузі. Невдовзі у Кінгстон надійшла телеграма з Лондона: "Годинник виготовлений у 1868 році Полем Блонделем з Амстердама. Він показує 11 годин 43 хвилини. До цього часу було відомо лише, що трагедія сталася у Порт-Роялі у червні, тепер завдяки знахідці на морському дні вдалося встановити і точний час землетрусу".

Експедиція Едвіна Лінка працювала у підводному місті два з половиною місяці. За цей час водолази знайшли багато речей. Але здебільшого це був посуд, уламки цегли та черепиця. Єдиним золотим трофеєм був годинник. Потім настала пора сильних вітрів, і "Сі Дайвер" був змушений знятися з якоря. Більш вдалим дослідником Порт-Рояла був Роберт Маркс, який у 60-х роках на прохання уряду Ямайки провів широкомасштабні археологічні пошуки у підводному місті. Серед знахідок були такі цікаві екземпляри, як, наприклад, шматок масла, який став твердий, наче камінь, також знайшли лист тютюну, шість тисяч глиняних трубок і навіть мідний апарат для перегонки рому. Але було дещо і більш цікаве, ніж майно портрояльського самогонника. Одного дня водолази підняли скриню з гербом іспанського короля Філіпа IV. Скриня була доверху наповнена срібними монетами другої половини XVII століття. Згідно з угодою, скарб перейшов у власність ямайського уряду. Немає сумнівів, що Порт-Роял все ще ховає більшу частину своїх легендарних коштовностей, які й досі приваблюють туристів та шукачів скарбів. У ясні дні натовпи туристів виходять у море на спеціальних човнах з прозорим днищем і вдивляються у сині води затоки. Коли сонце світить дуже яскраво, перед ними постає безмовне мертве місто. Проте декому чується з глибини дзвін церкви Святого Павла...

Щур пустельний кенгуруподібний
цей маленький пустельний ссавець ніколи не п'є. Усю воду він видобуває з їжі. Вдень ховається у глибоких норах, а вночі, швидко пересуваючись на своїх сильних ногах по пустелях Північної Америки збирає насіння, яке складає за щоки.

Скажи мені, який і я скажу тобі,

158 років тому французи Дагер і Н'єнс вперше продемонстрували людству чорно-білу фотографію і найперший фотоапарат. За цей час їхній винахід не втратив своєї привабливості. Навпаки — технічної метушні стало набагато менше — в сучасних фотокамерах більшість проблем вирішує автоматика. І все ж таки треба з'ясувати — на кнопку якого апарата варто натискати.

Спочатку фотосправою займалися виключно професіонали, а зараз не фотографує, напевно, тільки ледар. Саме для ледарів і призначені фотоапарати миттєвої зйомки — зняв і відразу отримав фотографію. Монополією на виробництво камер такого типу володіє американська компанія Polaroid. Проте, яким би ледарем ти не був, тобі треба пам'ятати, що при використанні камери Polaroid рівень твоєї операторської майстерності відразу стане всім відомий — перш за все тим, кого фотографуєш. І якщо знімок вийде невдалим, врятувати свою репутацію фотографа буде дуже складно. Що ж робити? По-перше, добре вивчи інструкцію фотоапарата та завжди її дотримуйся. Також треба думати про компонування кадрів. У кадрі не повинно бути зайвих предметів. Фотографії, що миттєво вилітають з камер Polaroid, тьмяніють і псуються швидше, ніж фотографії, зроблені звичайними камерами.

KONICA Big Mini

NIKON AF 200

CANON Prima 5

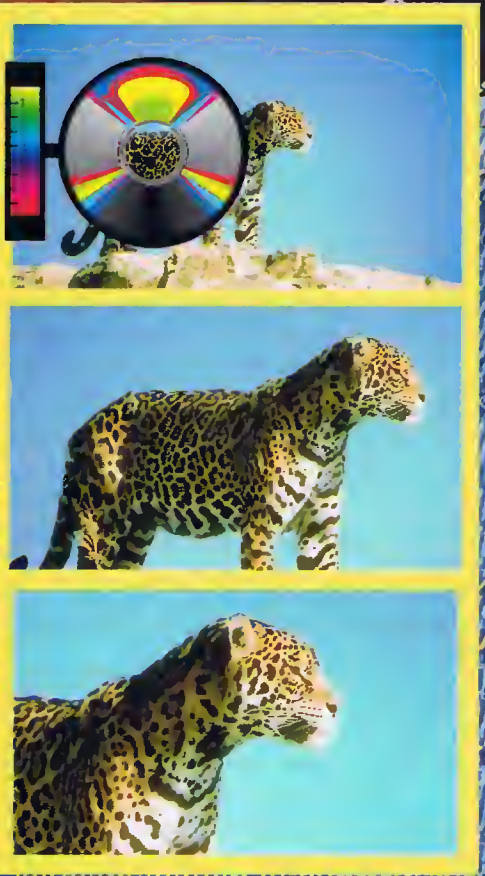

в тебе фотоапарат, хто ти

POLAROID Vision

Тепер **деякі технічні особливості.**
Багато моделей мають об'єктиви фіксованої різкості. Polaroid 600, 600 Plus, One Step, 636, Impulse, Spectra 2 ($30—90) забезпечують нормальну різкість для зйомки з 2—4 метрів. Деякі моделі мають перемикач відстані. Оптимальну яскравість та контрастність забезпечує вмонтований спалах. На моделях, вищих за класом (наприклад, Instan+Pro та Vision ($100—180), встановлена система, яка на знімках друкує дату. Фотоапарат Polaroid Vision відрізняється ще тим, що фотографії не вискакують з нього відразу, а накопичуються у спеціальному прозорому відділенні. Слід пам'ятати, що касети Polaroid не універсальні — кожному фотоапарату відповідає свій тип.
Іншим і найпопулярнішим різновидом фотоапаратів є так звані "мильниці" — **компактні плівкові фотоапарати**. В них є ціла низка переваг перед камерами системи Polaroid. По-перше, якість знімків є незрівнянно кращою, по-друге, невдалі негативи можна не друкувати, по-третє, з одного негатива можна зробити скільки завгодно фотографій (навіть і через деякий час). І, врешті-решт, ви самі можете обирати формат фотографії. Відносним недоліком може вважатися все той же короткофокусний об'єктив. З ним не можна зробити гарного портрета або фотографій іншого "крупного плану".
Піонерами у виробництві компактних камер знову ж таки були американці — фірма Kodak.
У 70-х роках у фотомагазинах з'явилися перші прообрази сучасних "мильничок" — невеличкі, прості одноразові фотоапарати. Коли плівка закінчувалася, покупець здавав її разом з фотоапаратом і через день-два забирав готові фотографії. Японці, побачивши успіх цих фотокамер, зуміли зробити такі ж самі. Але для багаторазового користування та під стандартну 35-міліметрову плівку. Результати досить відчутні — загляньте у будь-який магазин.
Отже, фотоапаратів є дуже і дуже багато. Розділимо їх на чотири категорії:
а) одноразові;
б) з фіксованою наводкою на різкість (Fixed Focus, Focus Free, ***FF***);
в) з автоматичним наведенням на різкість (Auto Focus, ***AF***);
г) з об'єктивом зі змінною фокусною відстанню (***Zoom***).
Апарати типу ***"а"*** виготовляють фірми-виробники фотоплівки Konica, Fuji, Kodak. Їх легко впізнати по веселих фарбах нерозбірного корпусу з картону або пластмаси. У корпусі стоїть проста пластикова лінза (так би мовити — об'єктив). Вартість таких іграшок не набагато перевищує вартість самої плівки ($ 6—15), і тому зрозуміло, що такий фотоапарат після зйомки не шкода віддати у лабораторію, де його буквально розтрощать, щоб дістати плівку. Щоправда, є і курйозні винятки з правил — одноразові камери з різноманітними функціями, які коштують $ 100—200.

Фотоапарати групи ***"б"***, в принципі, відрізняються від одноразових камер групи ***"а"*** лише тим, що в них відкривається задня стінка і плівку можна замінювати. Якість фотографій у цих двох груп практично однакова. Проте у багаторазових камерах можна зустріти більшу кількість функцій (як, наприклад, автоматичне перемотування плівки). Фотокамери цієї групи коштують в межах $ 40—70. Серед них Kodak FS, Konica EFD-8, EPJ-10, EFR-30, Vivitar VP-2.
Наступна група ***"в"*** — апарати з автоматичним наведенням на різкість. Є багато відносно недорогих камер такого класу з невеликою кількістю додаткових функцій (Minolta AF 101 R, Nikon AF 220, Panasonic C-426 AF, Samsung AF 220, Kodak Star 875. Canon Sureshot AF, їхня ціна коливається в межах $ 60-120.
А тепер — остання група компактних фотоапаратів — **камери із змінною фокусною відстанню.** Такий апарат, образно кажучи, дозволяє наближати або віддаляти об'єкти, які ви хочете сфотографувати. Це розширює творчі можливості і взагалі робить процес зйомки більш зручним. Ось декілька моделей ($ 160-300): Fuji DL-90, Nicon Zoom 200, Kodak Star 1075 Z, Olympus Super Zoom, Vivitar 480 PZ.
Поговоримо про функції, які пропонують сучасні фотоапарати і які спрощують зйомки.
Flash — фотоспалах.
У простих камерах увімкнений постійно, в більш складних — автоматично вмикається тоді, коли недостатньо світла. Зазвичай потужності спалаху цілком вистачає. Проте не буде зайвим зазирнути у технічний паспорт та пересвідчитися, у якому діапазоні діє спалах (як правило, від 1,5—2 до 6—8 метрів).

POLAROID Image System

Red eye Reduction – система, призначена для позбавлення ефекту "червоних очей" при застосуванні спалаху. Вона діє наступним чином: за мить до того, як спрацює спалах, на корпусі апарата загоряється яскрава лампочка – і зіниці очей тих, кого ви фотографуєте, звужуються, або сам спалах спрацьовує двічі – спочатку слабо, а потім вже з необхідною яскравістю.

Self-timer – пристрій затримки спуску. Затвор спрацьовує через 8–12 секунд, за які сам фотограф може добігти до групи людей, що фотографують, і таким чином зберегти зображення своєї фізіономії для вдячних нащадків.

Data Back – віддруковує дату (час) зйомки на негативі.

Continious Mode – можливість зробити декілька знімків поспіль за одну секунду (наприклад, якщо ти хочеш зафіксувати, як хтось граціозно і поступово падає в калюжу).

Remote Control – досить рідкісна функція – дистанційне керування спуском затвора (як в телевізорах), дуже зручна для всіляких шпигунів та розвідників.

І нарешті **про те, які фотоплівки слід обирати** для своїх фотоапаратів.

Плівки прийнято розрізняти на негативні (Color) і оборотні для слайдів (Chrom).

Світлочутливість більшості аматорських плівок лежить в межах ISO 100–400. Але кожен фотограф-початківець, який себе поважає, мусить знати, що плівка з написом ISO 25–50 використовується при сильному освітленні для більш точної передачі кольорів, ISO 800–1600 – при фотографуванні бурхливих подій (автогонки, футбол, перерва між уроками), ще більша світлочутливість потрібна при зйомці в умовах дуже слабкого, але природного освітлення. Декілька слів про особливості масових кольорових плівок із стандартною світлочутливістю (ISO 100–400). Плівки Fuji відзначаються високою контрастністю та насиченою глибокою передачею кольорів. Kodak випускає дорогі високоякісні плівки з точною та красивою кольоропередачею.

Agfa, при порівняно невисокій ціні та високій якості, вирізняється спокійними кольорами. Плівкам Konica, Scotch (3M), Polaroid, при гарній якості, притаманна невелика ціна.

Всі описані апарати зручні, компактні, і ними може зробити досить хороший знімок навіть дошкільня. Але якщо хтось надумав зайнятись фотографією серйозно, може навіть хоче стати колись фотографом, то треба знати, що **фотографія — це мистецтво зйомки**, і до мистецтва фотографувати (тільки вміти натискати на кнопку) не має ніякого відношення, адже витвір мистецтва створює людина, а не просто апарат. Хоча й тут є про що подумати. Найкраще фотографувати **дзеркальною камерою**, в якій все, що ми бачимо в кадрі, буде на плівці – без жодних спотворень. З тією ж різкістю, з тим же контрастом, як це хочеться фотографу, а не автоматові. Дзеркальні камери традиційно належать до професійних (чи напівпрофесійних). Для них виготовляється велика кількість змінних об'єктивів з різними фокусними відстанями – для бажаючих відзняти рідкісну червону мурашку чи орла на далекій скелі. Ціна імпортних дзеркальних камер досить висока (300-4500 доларів), але в цьому класі Красноярський завод (Росія), при доступних цінах (50-150 доларів), виготовляє цілий ряд камер "Зенит", в тому числі напівавтоматичних. Різкість у такому випадку фотограф регулює сам, а автоматика підказує, яку експозицію встановити при зйомці даного об'єкта.

OLIMPUS Superzoom 110

YASHICA Minitec AF

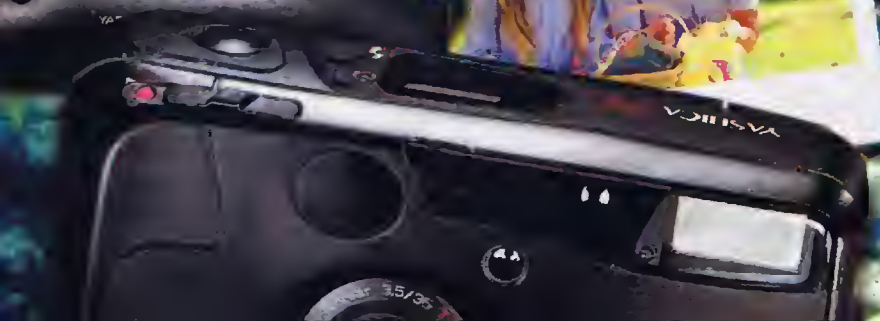

10 правил бувалого фотографа

Сучасні технології зйомки та виготовлення фотовідбитків настільки досконалі, що при неякісній фотографії претензії фотограф може ставити тільки сам до себе. Постарайся врахувати при зйомці все, що зараз взнаєш, і "фотки" в тебе завжди будуть класні!

MINOLTA Dynax 7xi

1. Прийми стійку позу

При зйомці тіло фотографа завжди повинно бути в стійкій позі. Тримай фотоапарат міцно двома руками. Лікті притисни до тіла. Кнопку спуску натискай плавно. Тільки в цьому випадку знімок буде різким.

2. Пейзаж ближче

Ближній план є вирішальним для отримання хорошого знімка. Підійди ближче до об'єкта зйомки. Заповни цим об'єктом третину кадру. Що в кадрі — те й буде на фото.

3. Не розгаданий задній план

Подивись у видошукач і вивчи картину, перш ніж натискати на кнопку спуску. Задній план не повинен заважати об'єкту зйомки. Уникай картатого заднього плану (наприклад, узор килима). Найкраще, коли задній план далеко, тоді він буде "розмитим" на фото.

4. Створи сюжет

Ніколи не фотографуй бездумно. Пофантазуй, коли робиш пейзажні знімки. Об'єкт зйомки змісти в бік. Додай у кадр ще якісь об'єкти, такі, як дерево, загорожа чи струмок. Це приверне увагу до основного об'єкта зйомки.

5. Стежи за освітленням

Вивчаючи освітлення, не забувай про схід та захід сонця. Фронтальне освітлення (сонце в тебе за спиною) потрібне для отримання насичених знімків. Зустрічне (сонце навпроти тебе) — використовується для створення силуету. Бокове (сонце збоку від тебе) — найкраще підходить для виділення рельєфу поверхні об'єкта. При боковому освітленні при портретній зйомці навіть удень використовуй фотоспалах. Знімки, зроблені при розсіяному світлі (сонце зайшло за хмари), будуть виглядати ніжно, в пастельних тонах.

6. Зняв момент у русі

Об'єкт у русі передає динаміку. Уява ніби продовжує цей рух, коли розглядають готовий знімок. Використовуй для зйомок об'єктів, що рухаються, високочутливу фотоплівку, наприклад, 150–400, а витримку 1/500 або 1/1000 секунди. Натискуй на спуск трохи швидше, ніж об'єкт досягне центру кадра.

7. Міняй точку зйомки

Не стій на одному місці. Чим більше ти будеш "прицілюватись" — присідаючи, нагинаючись, щоб знайти кращий кут зйомки, — тим вдалішим буде знімок. Об'єктив має бути на одному рівні з очима собачки, котру ти фотографуєш. Вилізь на дерево, якщо знімаєш панорамний сюжет.

8. Фотографуй людей, коли вони щось роблять

Скільки ти бачив "фоток", коли в кадрі всі застигли з однаковими посмішками на обличчях. Хіба вони цікаві? Фотографуй людей, коли вони щось роблять, розмовляй з ними, щоб не викликати в них напруження перед камерою. В цьому випадку вони будуть природні.

9. Фотографуй знепацька

Знімки, зроблені зненацька, найцікавіші. Злови вдалий момент. Але якщо відчуваєш, що тебе помітять, коли ти фотографуєш незнайомих людей, то краще попроси в них дозволу на це.

10. Уникай відблисків від спалаху світла

Чи подобаються тобі червоні очі в твоєї подружки? Напевне, що ні. Тоді увімкни максимум світла в приміщенні, якщо фотографуєш людину, яка дивиться просто в об'єктив. Краще нехай вона дивиться трішки вбік від об'єктива. Врахуй також, що на задньому плані небажано мати скло, дзеркало, лаковані меблі.

ДОДАТКОВІ ПРАВИЛА. Як фотографувати дітей

Найцікавіше на знімках виходять діти. Але потрібно використати всі 10 правил, щоб вдало сфотографувати дитину, та ще дещо знати:

— створи ігрову ситуацію;
— підійди дуже близько і знімай дитину на весь кадр;
— нехай діти роблять те, що їм до вподоби;
— зроби так, щоб вони забули, що в тебе фотоапарат;
— нахились так, щоб об'єктив був на рівні очей дитини;
— використовуй високу витримку чи спалах, якщо діти перебувають у русі.

Дорогі шановний починаючий фотографе! Озброюйся як слід та вирушай на полювання за незабутніми миттєвостями життя. Чекаємо від тебе цікавих фотографій, веселих та смішних (але кольорових). Надсилай їх на адресу:

282008 м. Тернопіль, а/с 523, журнал "КЛАС!"

Фотографії редакція не повертає. Тому зроби дублікат. Успіхів! Лови момент!

Kodak EXPRESS

твій

У минулому "Класі" я розпочав конкурс: запропонував читачам написати сценарій для коміксу. Пам'ятаєш: замок Темряви, команди Сил Добра і Зла, яким треба було першими дістатися до Центральної кімнати... Ну так ось, сьогодні ми оприлюднюємо ім'я першого переможця! Це Олексій Мартиненко з міста Хмельницького та його комікс під назвою "Битва у замку Темряви". А конкурс триває! Чекаю на твої сценарії!

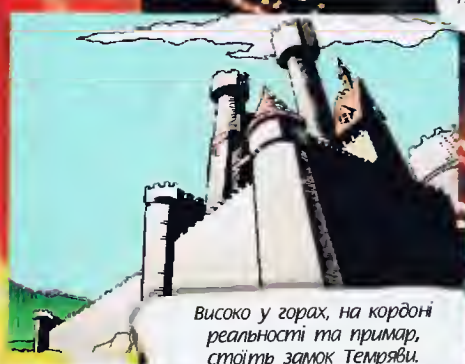

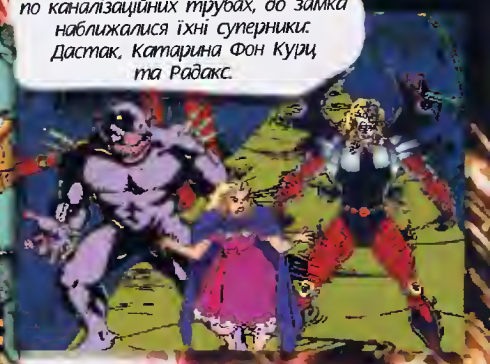

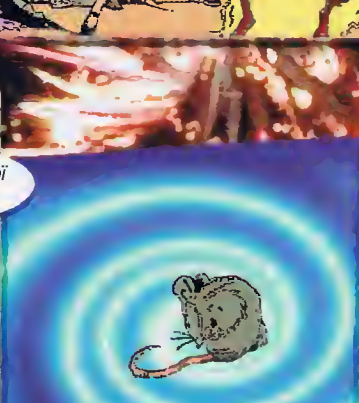

КОМІКС

Далі буде...

51

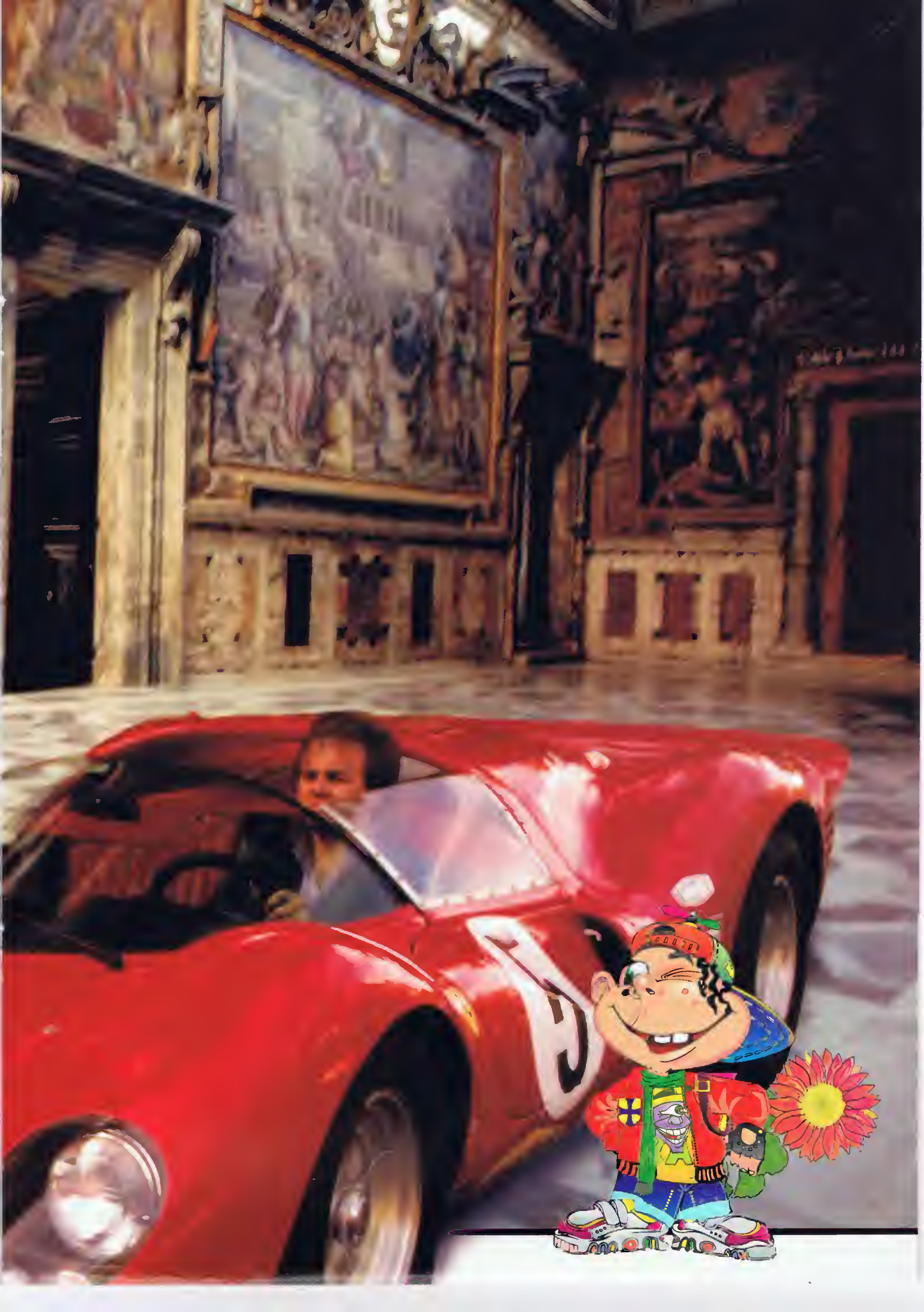

Якщо ти народився між 20 лютого і 20 березня, то твій знак зодіаку —

Риби — істоти загадкові, мрійливі. Вони мають м'який характер, трішки ліниві, полюбляють розтринькувати гроші. Часто більш сильні однокласники знущаються з них, постійно обманюють і роблять їм різні пакості.
Як взнати слабеньким Рибам, з ким дружити, а кого остерігатися? Розшукай непомітно, коли народився той чи інший твій однокласник, і внизу знайди його знак зодіаку. Після того прочитай, чи варто дружити з цим однокласником, чи ні.

Риби — Овен (21.03–20.04)

Серце Риби, таке м'яке і ніжне, не може пристосуватися до завжди неспокійних Овнів. Їхня дружба не принесе нічого доброго. Цей союз нагадує швидше союз між молотом і наковальнею, де Овни тільки б'ють, а Риби тільки приймають удари.

Риби — Телець (21.04–21.05)

Риби, пов'язавши свою долю з Тельцем, більше від нього не відступають ні на крок. А Телець, спіймавши свою „золоту" Рибку, більше її від себе не відпускає, створюючи у власному „акваріумі" найкращі умови для її існування.

Риби — Близнюки (22.05–21.06)

Багата фантазія, яскрава, жива уява у Риб часто викликають у Близнюків „бурю у склянці води". Якщо спочатку все йде, як по маслу, то з часом картина різко змінюється. Коли Близнюк свою „золоту" Рибку вже достатньо вивчив і розібрав „на кісточки", його цікавість до неї зникає.

Риби — Рак (22.06–22.07)

Між Рибами і Раками може бути не тільки дружба, але й кохання з першого погляду. Обоє мають численну кількість планів, які разом і обговорюють, обоє полюбляють різні витівки, фантазії, розиграші. Одним словом — чудовий союз.

Риби — Лев (23.07–23.08)

Люди, народжені під цим знаком, мають зовсім різні характери і уявлення про життя, тому між ними рідко виникає дружба, а тим більше —кохання.

Риби — Діва (24.08–23.09)

Дружба між цими знаками — „ні те, ні се".
Зазвичай повітряні замки, які постійно будують Риби, зовсім не потрібні Діві. Діва чекає від Риб не мрій і фантазій, а щось більш відчутне —цукерку на перерві між уроками, морозиво під час походу в кіно.

Риби — Терези (24.09–23.10)

Між Рибами і Терезами можливі тільки ділові стосунки — разом підготувати уроки, дати „списати" контрольну один одному.

Риби — Скорпіон (24.10–22.11)

Цей союз дуже сприятливий. Рибки здатні жити тільки у облаштованих „акваріумах", а на Скорпіонів завжди можна розраховувати. Їм можна спокійно довірити свої почуття, мрії, плани, тому Скорпіони дуже добре впливають на Риб, і обидва знаки, як правило, задоволені своєю дружбою.

Риби — Стрілець (23.11–21.12)

Хлопчик-Стрілець завойовує свою „золоту" Рибку-дівчинку тільки штурмом, не даючи їй навіть опам'ятатись. А потім уже Рибка може вистрибувати з „акваріума", куди їй заманеться. Між цими знаками дружба, а тим більше кохання, зароджується дуже рідко.

Риби — Козеріг (22.12–20.01)

Золоті Рибки дуже люблять, коли з ними поводяться ніжно і чуйно. А Козеріг створює для них бетонний акваріум, у якому Риби почувають себе не дуже приємно. Козеріг завжди думає про справи, і він не має часу слухати мрійливе воркування м'яких Риб.

Риби — Водолій (21.01–19.02)

Люди, народжені під цими знаками, знайомляться дуже весело і цікаво. Але дружба з часом розвалюється. Тут усе хитається: і почуття, і інтереси. Вони рідко знаходять спільні розваги після уроків чи на канікулах.

Риби — Риби (20.02–20.03)

Між двома Рибками може виникнути дуже прикольний союз — їм обом подобається мріяти про принца чи принцесу у повітряному замку. Вони полюбляють зчиняти в хаті безпорядок, втішають один одного, їм дуже класно плавати в спільному „акваріумі".

Якщо ти народився між 21 березня і 20 квітня, то твій знак зодіаку — ОВЕН

Цей знак зображується у вигляді рогатого бика, що постійно кудись мчить, здіймаючи куряву. І не дивно, бо для Овна головне рухатися. Йому потрібно все: мотоцикл, машина, катер. Він увесь час намагається обігнати інших — бути кращим у класі по фізкультурі, отримати найвищу оцінку, найбільше подобатись хлопчикам та дівчаткам.
Щоб виграти у цій метушні, обскакати своїх друзів чи суперників, взнай, коли вони народилися, тобто під яким знаком зодіаку. А тепер знайди внизу знак зодіаку свого товариша і прочитай, що принесе тобі спілкування і дружба з ним.

Овен — Овен (21.03-20.04)
Дружба між людьми, народженими під цими знаками Зодіаку, нагадує вулкан з двома кратерами: то один вибухає, то інший. „Найприкольніше" те, що два Овни зовсім між собою не схожі. Легкий вітер одного товариша Овна сприймається іншим Овном, наче ураган.

Овен — Телець (21.04-21.05)
Зі своїм Овном друг Телець ніколи не пропаде. Телець дуже надійний товариш, завжди виручить у скруті, і йому дуже подобається допомагати у всьому Овну: зробити за нього уроки або прибрати в класі.

Овен — Близнюки (22.05-21.06)
Захопити, зацікавити свого товариша — на це Близнюки найкращі майстри зі всіх знаків зодіаку. Між хлопчиками і дівчатками часто виникає „кохання з першого погляду". Проте ця дружба швидко розпадається, бо Овнів з часом починає дратувати легковажність Близнюків.

Овен — Рак (22.06-22.07)
Зазвичай Овнів притягує до Раків, які, наче бездомні котики, хочуть погрітися біля вогню Овна. Проте з часом занадто жаркий вогонь Овна спалює Рака, і дружба найчастіше між ними розпадається.

Овен — Лев (23.07-23.08)
Своєю сміливістю і благородством Леви дуже подобаються Овнам, вони — наче два бурхливих вулкани. Проте якщо Овен може вибухати і диміти лише інколи, то Лев „горить" вдень і вночі. А це часто набридає Овну, і дружба між ними розпадається.

Овен — Діва (24.08-23.09)
Дружба між людьми, народженими під цими знаками зодіаку, виникає дуже рідко. Між ними можуть бути лише ділові стосунки — разом зробити уроки, підказати один одному матеріал, щось купити або продати на базарі.

Овен — Терези (24.09-23.10)
Овни часто подобаються Терезам. Проте Овен, який постійно наступає, атакує, може з часом відштовхнути товариша. Адже Терези не люблять грубої сили, а все хочуть зробити мирно і по-доброму.

Овен — Скорпіон (24.10-22.11)
Люди, народжені під цими знаками зодіаку, дуже люблять наступати, усілякі суперечки і справи вирішувати силою. Тому між ними може бути або дуже міцна, справжня „чоловіча" дружба, або вони на все життя залишаються ворогами.

Овен — Стрілець (23.11-21.12)
Стрілець — найкращий друг для Овна. Обидва люблять поговорити про подорожі, уроки, обидва обожнюють спорт і часто разом беруть участь у змаганнях.

Овен — Козеріг (22.12-20.01)
Між Овнами і Козерогами часто виникають битви —бо обоє мають роги і кожен хоче їх один одному обламати. Вони постійно трощать в бою між собою свої тверді лоби, тому дружба між ними виникає дуже рідко.

Овен — Водолій (21.01-19.02)
Зустріч між ними — наче яскравий вибух: вони захоплюються один одним, наче в казці. Проте з часом Водолію, який любить помріяти, різні витівки, цікаві, мирні розмови, може остогиднути сила Овна. Адже Овен завжди перегне або переламає свого товариша так, як йому захочеться.

Овен — Риби (20.02-20.03)
Якщо між Овеном і Рибами виникає дружба, то в майбутньому вона розпадається. Сильний Овен буде намагатись проковтнути свою „золоту" Рибку.